

Giới thiệu Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn

Truyện Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn của tác giả Thiên Phàm Quá Tẫn là một tựa truyện thuộc thể loại hiện đại, hào môn, siêu sắc

Hồi thế gian tình ái là gì, đó chính là cái mà người ta vẫn thường hay gọi là vô quyết dày có móng tay nhọn.

Tần đại tiểu thư với công việc duy nhất là kiêu ngạo bướng bỉnh suốt hai mươi năm, rốt cục vẫn phải ngã quỵ trong vòng tay của Triển nhị thiếu gia.

Nếu biết sẽ bắt đầu có mối nghiệt duyên ngôn tình hiện đại này thì Tần đại tiểu thư đã chẳng làm như vậy rồi. Chỉ trách cô trẻ người non dạ, sắc mê tâm kiêu* nên đã hồ đồ coi một lão giang hồ với kinh nghiệm dày mình như Triển Lê nhận nhầm là miếng thịt tươi, thuần khiết như cúc trắng trong mưa, nhưng đến khi trải qua các loại kiểu XXOO ở trên giường thì cô mới biết là mình bị hạ gục hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hai Mươi Phút? Đại Tiểu Thư Khinh Thường Người Khác Quá Rồi.

"Quá lớn...ngô...Ừm... Không muốn... Dừng... Dừng lại...A..."

Trong phòng cao nhất của tòa cao ốc Tần thị, ánh mắt Tần Lộ mang theo sương mù, cái miệng nhỏ nhắn uyển chuyển than ra những âm thanh kiều mị.

Cô dựa vào bàn bảm việc, một chân dơ thẳng lên trên, một cái đùi tuyết trắng bị nâng cao lên, da thịt trắng nõn lộ ra những phiếm hồng, năm ngón tay thon dài nắm chặt lấy cánh tay của người kia.

"Triển lê... Dừng lại... Dừng lại a... . . Anh. . . Khôn kiếp!"

Cô không ngừng cầu xin tha thứ, mà động tác người đàn ông nửa điểm cũng không có chậm lại, ngược lại càng lúc càng nhanh, ngũ quan bởi vì dục vọng mà hơi vẩn vơ, lọn tóc xoắn màu tím bởi vì thân thể vẩn vơ mà không ngừng đung đưa.

"Khôn kiếp... Ngừng. . . Dừng lại... Anh cho. . . Tôi.. Dừng lại!"

"Thế nào, liên chịu không nổi." Triển Lê rốt cục dừng lại động tác, cúi đầu nhìn cô. Anh nhẹ nhàng gạt đi mấy sợi tóc dính vào gò má cô, đầu ngón tay di chuyển chậm chậm theo mồ hôi ẩm ướt vuốt ve dọc đường viền khuôn mặt, nụ hôn rơi xuống cổ rồi lướt qua đôi môi đỏ tươi đang không ngừng thờ dốc.

"Ừm..." Tần Lộ xoay đầu qua một bên, một mặt né tránh nụ hôn của Triển Lê, một mặt lạnh nhạt mở miệng nói, "3 giờ tôi còn có cuộc họp."

"Có cuộc họp?" Ánh mắt Triển Lê quét qua đồng hồ trong phòng làm việc đang được treo trên vách tường kia, đôi mắt xinh đẹp híp lại, khóe miệng cong lên nói: "Hai mươi phút, Tần đại tiểu thư có phải quá khinh thường tôi rồi không? !"

Đúng vậy, từ lúc bắt đầu đến bây giờ, đã qua hơn hai mươi phút. Tần Lộ đã sớm lên đỉnh một lần, nhưng mà cái tên Triển Lê này ở trên người cô càng đánh càng hăng...

Một lát Tần Lộ còn có cuộc họp, tuy là cuộc họp nội bộ, nhưng để cho tất cả mọi người chờ đợi một mình cô thì cũng không tốt, Tần Lộ di chuyển thân thể, ý bảo Triển Lê rút ra khỏi người cô.

Vậy mà Triển Lê chẳng qua là cười nhìn cô, một chút cũng không di chuyển.

"Lê thiếu, tôi cho anh mượn dùng phòng tắm một chút?" Tần Lộ cố gắng đẩy người đàn ông đang đè trên người mình ra, "Hay là để tôi gọi trợ lý lấy một bộ quần áo mới đến đây cho anh?"

"A ——" Triển Lê cười càng lúc càng đẹp mắt, đôi mắt đen như mực hiện ra ánh sáng nguy hiểm, "Tần đại tiểu thư thích ăn thức ăn nhanh, chẳng lẽ cho là tôi cũng giống như cô không kén ăn sao?"

"Vậy anh muốn thế nào —— "

Hai chữ 'Thế nào' còn chưa nói hết, Tần Lộ chỉ cảm thấy Triển Lê chọt động thân áp sát vào người cô, đâm vật nam tính của mình vào sâu trong cơ thể cô, đồng thời anh cúi đầu chặn lại môi của cô, không chút khách khí mà cắn mút.

Ấm áp bao phủ lấy cánh môi cô rồi luồn lách vào trong khe miệng, cánh tay di chuyển đến cánh bướm mềm mại giữa hai chân cô, khoái cảm dâng trào làm nó run lên một trận. Triển Lê dùng kỹ thuật điều luyện của mình làm cho cô cả người xụi lơ, không nhận được khe thở lên tiếng.

Tần Lộ xấu hổ trừng anh, thế nhưng anh lại gắt gao chế trụ cô, hạ thân bắt đầu chậm rãi đâm vào... Lại rút ra... đâm sâu hơn... Lại rút ra... cứ như thế lặp lại nhiều lần, đến khi cô đỏ bừng cả khuôn mặt không còn lực kháng cự, anh lại cúi đầu cắn nhẹ một cái lên nhũ hoa đang dựng thẳng lên trên đôi ngực vì bị anh không ngừng xoa bóp mà sưng to.

"A . . A..."

Cô còn không còn kịp kêu đau, cơn thịnh nộ bùng hừng hực đâm vào nơi sâu nhất trong hoa huyết, tốc độ rút ra đâm vào quá nhanh làm hoa dịch của cô văng khắp nơi, anh nhiều lần cắm vào nơi sâu nhất mà mềm mại của cô, đồng thời bàn tay to lớn không ngừng chà sát lên hai nhũ hoa của cô, kỹ xảo thuần thục vậy, xoa bóp, nhào nặn, không ngừng gầy vò, làm cho bầu ngực sưng vù.

Triển Lê bày ra bộ mặt lười biếng, trên cao nhìn xuống không chút lưu tình tiến vào, Tần Lộ mở hờ mắt đăm đăm, nơi mềm mại bị va chạm mạnh mà không ngừng rung động, sợi tóc đen đưa dính phải mở hờ bám lại trên gương mặt cùng trên bả vai, cô ngước đầu không ngừng thở dốc.

Tần Lộ chìm ngập trong khoái cảm dâng trào, dần dần, vòng eo cô mềm mại theo tiết tấu của anh mà không ngừng đong đưa kịch liệt, không còn nhớ đến chuyện có kịp đi họp gì nữa.

Đồng hồ trên tường tích tắc không ngừng di chuyển, kim chỉ phút dần dần đi xa khỏi số mười hai kia. Bên trong phòng làm việc hai người đang trong cơn kích thích chưa từng chú ý đến, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến mấy tiếng gõ cửa.

"Giám đốc Tần ——, Giám đốc Tần, cô có ở bên trong không?"

Tiếng gọi của trợ lý khiến động tác rốt cục cho Tần Lộ cả kinh, cả người bị anh rút ra cắm vào đến mềm nhũn ra đột nhiên bình tĩnh lại: "Ừm... Có người... Ngừng... Dừng a anh!"

Triển Lê không hề quan tâm đến, Tần Lộ không dám lớn tiếng, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu dùng sức khẽ cắn vào vai anh.

"Ừm..."

Triển Lê đau đến kêu rên, rốt cục động tác dừng lại, nhưng lúc Tần Lộ cho là anh muốn rút người ra, anh lại nhanh chóng ôm cô đứng lên, xuyên thẳng vào bên trong đâm vào tận thành tử cung của cô.

Dục vọng thô to mà nóng rực đột nhiên kịch liệt mà va chạm đến tử cung, Tần Lộ bị bất ngờ, kích thích đến nổi suýt nữa hét chói tai thành tiếng, nhưng bên ngoài từng trận tiếng gõ cửa làm miệng cô vừa muốn phát ra tiếng rên rỉ, liền hung hãn nuốt trở vào.

"Mau rút ra!" Tần Lộ không một tiếng động làm hình dáng của miệng khi phát âm, dùng ánh mắt hung tợn trừng Triển Lê.

Đối phương lại dùng lực hai cánh tay quấn chặt eo của cô, khiến cho cơn thịnh nộ thô to nằm im sâu trong hoa huyết chật hẹp, sau đó vươn tay ôm lấy cái hông của cô, ôm cô đi tới cửa.

"Anh... Anh muốn làm gì!" Tần Lộ giãy giụa muốn thoát ra, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng từ từ chuyển thành tái nhợt.

Triển Lê nhàu mày chậm rãi lộ ra nụ cười, vỗ vỗ lên phần lưng nhẵn nhụi mà mềm mại của cô, dùng giọng nói khàn khàn mà vô cùng ngọt ngào nói: "Không phải là muốn đi ra ngoài sao?"

"Không... Tôi là... Bảo anh. . . Từ bên trong tôi... Ra... Ra. . . Đi..."

Cùng với việc di chuyển, cơn thịnh nộ Triển Lê không ngừng rút ra cắm vào bên trong hoa huyết của Tần Lộ. Tần Lộ cảm giác phía dưới cơ thể mình bị dục hỏa Triển Lê làm toàn thân tê dại, cô chỉ có thể vô lực bám vào trên người anh, cả người phát run, không ngừng thở gấp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Nơi Đây Lớn Như Vậy, Bị Rất Nhiều Đàn Ông Chơi Đùa Rồi Đúng Không?

"Giám đốc Tần? Cô có ở bên trong không?!"

Giọng nói của trợ lý càng lúc càng lớn. Tần Lộ cắn môi, tầm mắt bởi vì dục vọng mà càng trở nên mơ hồ, mặc cho Triển Lê nâng chặt hông của cô đi về phía trước.

Người đàn ông cố gắng kiềm chế dục vọng ở trong cơ thể cô đang không ngừng cọ xát vào từng thớ thịt non mềm, hoa huyết bị cơn thịnh nộ của anh làm cho rộng ra, dâm dịch trào ra ngoài chạy xuống bắp đùi của hai người tạo thành một mảng lớn trơn ướt, từng cơn co rút làm dâm thủy càng chảy ra nhiều hơn.

Chỗ giao hợp của hai người đã sớm lây lị không chịu nổi, mà động tác của anh khiến cho tiếng va chạm hòa theo dâm thủy ngày càng vang, cô khó nhịn phát ra tiếng rên rỉ, Triển Lê còn cố ý bước chậm lại, nheo mắt hưởng thụ tiểu huyết của cô không ngừng cắn chặt lấy cơn thịnh nộ của mình.

Động tác của anh giống như gãi ngứa chọc cho thân thể Tần Lộ càng thêm nóng như lửa, cô không nhịn được vặn eo cố gắng nuốt lấy nam căn của anh, cô đã bắt chấp tất cả, chỉ muốn cơn thịnh nộ hùng hăng mà to lớn của anh, thô bạo đâm xuyên vào tâm huyết của cô.

Triển Lê nhíu mày, phối hợp giờ cánh tay chống đỡ sức nặng của cô, mặc cho người phụ nữ ở trên người chủ động tìm kiếm khoái cảm, "Đại tiểu thư còn muốn tôi đi ra ngoài sao?"

Hơi thở anh trầm thấp, đôi môi ma sát ở bên tai cô, Tần Lộ bị anh làm cho tâm thần mê loạn, hoa huyết nóng ầm lại mãnh liệt co rút lại một trận, khiến cho gương mặt tuấn tú của Triển Lê hơi vặn vẹo, hoa huyết cắn chặt nam căn của anh, làm anh thiếu chút nữa kiềm chế không được mà xuất tinh.

"Giám đốc Tần? Cô làm sao vậy? Cô ở đâu?" Ngoài cửa truyền đến tiếng hỏi thăm lần nữa, giọng nói của trợ lý kia tăng thêm vài phần khẩn trương.

Giọng nói gần ở bên tai khiến cho cuối cùng Tần Lộ cũng lấy lại tinh thần, cô lúc này mới phát hiện, Triển Lê áp sát cô lên vách tường bên cạnh cửa.

"Anh thả tôi xuống!" Tần Lộ thấp giọng nói, cũng không dám lớn tiếng, chỉ sợ trợ lý ở bên ngoài nghe được cái gì.

Mặc dù cô thường ở trong phòng làm việc làm ra những chuyện như vậy, nhưng rốt cuộc chưa bao giờ làm những chuyện quá kích thích như thế ở trước mặt cấp dưới, tên Triển Lê này là cố ý muốn phá hoại thanh danh của cô phải không!

Trong lòng Tần Lộ không vui, mười ngón tay dùng sức ngắt lồng ngực, sống lưng anh. Triển Lê để mặc cho cô ngắt nhéo qua một lần, thấy cô không có ý định bỏ qua, khóe môi cong lên phát ra âm thanh cảnh cáo cô: "Cô còn lộn xộn nữa, tôi sẽ lập tức mở cửa. Khiến cho trợ lý của cô xem một chút, cấp trên của cô ta hiện tại đang làm gì?"

Khóe mắt Tần Lộ giật giật lần nữa, cuối cùng chỉ có thể nhìn xuống, Triển Lê thấy vậy, ác ý đậm thêm hai cái, Tần Lộ không nhịn được ôm chặt anh, thân thể bởi vì khoái cảm mà không ngừng run rẩy.

Ngoài cửa, trợ lý có chút nghi ngờ, cô ta ngấm trộm nghe ngóng đúng là trong phòng có truyền đến tiếng động, mà gọi hỏi lâu, bên trong cũng không người trả lời cô ta.

Mặc dù vị giám đốc Tần Lộ này luôn luôn không làm việc đàng hoàng, nhưng mỗi lần công ty tổ chức cuộc thưởng kỳ cô chưa từng đến trễ hay vắng mặt, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Bị bắt cóc, bị bệnh nên mệt mỏi... Thấy không có người nào lên tiếng, dù loại ý nghĩ hoang đường thoáng qua trong đầu người trợ lý, cô ta lại gõ mấy tiếng, vẫn lại là không ai trả lời, không nhịn được mở miệng nói, "Giám đốc Tần cô không sao chứ?"

Bên trong có chút tiếng thờ đốc truyền đến, trợ lý vội nói, "Giám đốc Tần, cô là bị khóa trái ở bên trong sao? Có cần tôi tìm an ninh đến mở cửa hay không?"

"A... Không... Tôi không sao..." Không thể tiếp tục giả bộ không có người, Tần Lộ không thể làm gì khác hơn là mở miệng nói, "Tôi có chút không thoải mái... Cô giúp tôi trì hoãn cuộc họp lại đi..."

Khó khăn nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tần Lộ bởi vì người đàn ông bắt đầu chuyển động lần nữa mà châm lên ngọn lửa dục vọng trong cô, làm cô cực độ vặn vẹo, anh lại áp cô đến một bên trên vách tường, bàn tay không an phận mà di chuyển tìm được hoa huyệt ẩm ướt, dùng sức đè một cái.

"A..." Cảm giác giống như điện giật truyền đến, Tần Lộ không nhịn được hét lên một tiếng.

Ngoài cửa trợ lý nghe thấy tiếng thét có chút khẩn trương, "Giám đốc Tần, cô có cần tôi giúp cô gọi bác sĩ Trình tới đây không?"

"Không cần... Cô đi làm việc của mình đi... Không cần phải để ý đến tôi!"

Tần Lộ nói xong, cắn chặt răng chỉ sợ trợ lý của mình ở bên ngoài nghe được chút gì, mà người đàn ông trên người cô hết lần này tới lần khác lại cố ý muốn trêu đùa cô, đề cô ở góc tường không ngừng rút ra cắm vào không nói, còn vùi đầu vào trước ngực cô làm xằng làm bậy.

Đầu vú của cô đang bị anh không ngừng ngậm cắn, lôi kéo, liếm láp, cặp vú tuyết trắng bị anh giày vò đến lưu lại một vết đỏ, bày ra dáng vẻ vô cùng dâm mãnh, Triển Lê nhắm nháp như hoa hồng nhuần của cô, không ngừng đánh chiếm đến chỗ mềm cảm nhất trên người cô.

Tần Lộ cắn răng nhẫn nhịn cực kỳ khó chịu, thật vất vả nghe được tiếng bước chân trợ lý đã rời đi, mới há mồm thở dốc.

Dục hỏa đốt cháy làm cô sót lại không còn bao nhiêu lý trí, cô mở miệng không rõ đang nói gì, lông mi thon dài run rẩy, con ngươi khép hờ vẫn sáng lấp lánh, khiến người ta càng muốn hưng hăng ức hiếp cô một phen.

Có ý nghĩ như vậy, Triển Lê liền ôm cô từ trên vách tường xuống. Vốn là tay anh đặt ở trên hông cô, theo vòng eo mảnh khảnh mà di chuyển lên tới giữa ngực. Khuôn ngực đầy đặn vốn khiến người ta ngưỡng mộ trong nháy mắt bị anh nhào nặn đến biến dạng, ánh mắt Triển Lê thẳng tắp rơi vào cặp vú cao ngất trước mặt, "Nơi này lớn như vậy, bị rất nhiều đàn ông chơi đùa rồi đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Muốn Tôi Đâm Cô Từ Phía Sau?

Nói vậy, nàng 36D không phải vì được đàn ông chơi mà lớn, rõ ràng là trời sinh thật là tốt sao! Mà chuyện này liên quan gì tới Triển Lê hử?

"Anh làm rồi... Từ trước đến nay đều là Tần Lộ tôi chơi đàn ông... chưa từng bị chơi." Bị áp bách đến thở không nổi, cả mặt Tần Lộ đỏ bừng, hai tay nắm lấy hai vai Triển Lê, dùng ánh mắt khiêu khích nhìn anh.

"Là sao?" Triển Lê chậm rãi chuyển động trên ngực cô, trên dưới ma sát, anh mê muội nhìn nơi nhẵn nhụi trắng như tuyết kia rung động theo từng tiết tấu của anh. Tay anh không ngừng chuyển động, nắn bóp, lúc nhanh lúc chậm, nhẹ nhàng uyển chuyển. Anh dùng môi mình ngậm chặt, tay nâng Tầm Lộ cao hơn một chút, trong nháy mắt lại dùng sức đè nén ngực cô, khiến cho nhũ hoa căng cứng, dựng thẳng hơn.

Tần Lộ không nhịn được hô nhỏ lên một tiếng, cúi đầu nhìn thấy Triển Lê đang tham lam ngậm chặt nhũ hoa của cô.

Triển Lê há to mồm, đem cả bầu ngực ôm trọn trong miệng, lại hút lại tấp, tiếng vang phát ra làm người ta đỏ cả mặt. Cô "um" một tiếng, nhũ hoa nhạy cảm bị cái lưỡi thô kia lướt gây, toàn thân lan ra một đợt sóng cuồng. Tần Lộ chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, ngay cả ngón chân cũng hưng phấn mà co lại, không ngừng run rẩy.

Triển Lê liếm mát bữa bãi, cực kì thuần thực, triu mến đối với cô, lực ngậm vừa phải, lưỡi nhỏ tạo ra thêm một đợt sóng cuồng khiến cho nộn thịt kia dính đầy nước miếng của anh, mê đắm đến kinh người, Đồng thời, hạ thân cũng không nhàn rỗi, vật to lớn thẳng tắp đi vào chỗ sâu nhất, thậm chí còn đẩy thẳng vào vách tường khiến bên trong bức bách vô cùng, ép Tần Lộ phải ôm chặt vai anh, rên rỉ không ngừng.

"Những người đàn ông khác có chơi cô thoải mái như vậy không hả đại tiểu thư?" Anh ngược nhìn thẳng vào mắt cô, con ngươi mị hoặc, đẹp vô cùng.

Tần Lộ suyt nửa thì đầu hàng, nhưng vừa nhìn thấy vẻ mặt đắc ý của Triển Lê, nhất thời chỉ biết cắn môi, không chịu lên tiếng.

Triển Lê thấy cô nín thinh, mọi động tác ngừng lại, không ra vào nữa.

Còn thật ở chỗ sâu nhất cùng hoa thịt chặt chẽ tương hợp, cảm giác bị nhồi nhét thật không dễ chịu, nhưng cô không thể động đậy, cô có cảm giác như mình là một con mồi đã bị bắt, chỉ có thể chờ đợi, mặc cho người khác chém giết.

Phía dưới, nơi mỹ miều kia, túi ngọc đang không ngừng cọ cọ khiến cô cực kì ngứa ngáy, để cho cô muốn động đậy lại không dám động, thân thể không ngừng gãy dựa, bụng dưới không ngừng co rút từng đợt, Tần Lộ thống khổ, mặt hiện lên tia khó chịu. Cô muốn người đàn ông trước mặt dùng sức chơi cô thật mạnh nhưng lại không muốn đầu hàng, bành trướng lòng tự ái của đối phương.

Cô cắn răng, cố kháng cự ham muốn của bản thân, nơi sâu thẳm, từng thớ thịt ướt nhẹp đã bán đứng lý trí của cô, không ngừng ngọ nguậy, cố gắng lấp đầy dục vọng đang nóng rực.

Triển Lê trên mặt mặc dù rất bình thản nhưng phía dưới nam căn cứ anh thực sự không chịu nổi, muốn nhanh chóng dạy dỗ người phụ nữ trước mặt thật tốt. Anh đang chuẩn bị thay đổi sách lược thì chợt Tần Lộ kêu lên một tiếng. Triển Lê cúi đầu nhìn, nơi mỹ miều kia đã quá sức chịu đựng, đang không ngừng trào hoa dịch!

Hoa dịch cuồng tiết ra, rớt trên bắp đùi săn chắc của Triển Lê, mấy vết nước trong suốt ra sức xẹt qua đùi, trên đùi anh một mảng dính dính.

"Cô..." Triển Lê cau mày, vừa rồi hử còn muốn dùng lực vịn chặt rồi hạ xuống thật mạnh, vì vậy mới để cô bộc phát một chút.

Triển Lê bất mãn, nhanh như vậy Tần Lộ đã không chịu được rồi sao? Anh hừ một tiếng, giọng giễu cợt nói: "Xem ra mỗi lần cùng đàn ông chơi đùa, đại tiểu cô không thể chịu đựng nổi, rất nhanh đã đạt đến giới hạn rồi."

Tần Lộ thần trí đang phiêu trên mây trở về, nghe thấy lời giễu cợt của Triển Lê thì cực kì khó chịu. Cô tìm đàn ông rồi không đủ kiên nhẫn thì liên quan gì

đến anh, chẳng lẽ cô nên làm chuyện này nửa canh giờ mà không được phát tiết?

Triển Lê nhị thiếu gia anh đã lâu không chơi đùa với phụ nữ, bây giờ muốn tìm thấy cảm giác cực khoái nhất ở trên người cô. Tần Lộ mở mắt nhìn thẳng vào Triển Lê, hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu Lê thật khoẻ, chắc chắn là đã chơi đùa bên ngoài không ít, không biết tôi là người thứ bao nhiêu của tiểu Lê anh đây?"

Triển Lê chậm rãi mở mắt, Tần Lộ mở miệng mà không chút lưu tình.

Lần trước trong quán rượu. Tần Lộ dùng tiền làm nhục anh, anh còn chưa so đo tính toán, vậy mà không ngờ mới có mấy ngày, cô gái này lại càng lấn tới.

Triển Lê cúi đầu cắn nhẹ tai cô, hai bàn tay nắm lấy bầu ngực nõn nà giống ngọc, bắt đầu dùng sức đè nén, xoa bóp: "Tần đại tiểu thư cứ nói đùa, Triển Lê tôi mặc dù muốn bán thì cũng là người, không thích tiểu thư cứ tùy tiện như vậy."

Triển Lê không chút lưu tình mà gầy vào thân thể Tần Lộ, mặt hung ác miết lấy nhũ hoa, khiến cô thét chói tai.

Anh dùng ngón tay trở vuốt ve nơi nhạy cảm, thỉnh thoảng chợt dùng sức hướng về phía trước mà néo, khiến nhũ hoa càng thêm đỏ, rồi cắn nhẹ vành tai, nhấn rõ từng chữ nói: "Nghe nói Tần đại tiểu thư còn chơi 3P, cúc hoa ở phía sau đã bị chơi rồi đúng không? Nếu như tiểu huyệt phía trước đã ăn no, vậy có muốn tôi đâm vào cô từ phía sau không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không Được Bắn Vào Bên Trong!

"Không, không cần!" Sợ Triển Lê thực sự sẽ hành hạ cúc hoa của cô, Tần Lộ sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, liền vội vàng mở miệng cầu xin tha thứ: "Triển Lê, tôi sai rồi....Cái gì tôi cũng chưa nói...."

Triển Lê nở nụ cười, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm quanh lỗ tai mẫn cảm của Tần Lộ, ngón tay bắt đầu vòng quanh tại nụ hoa trước ngực, rồi nhẹ nhàng trượt xuống. Anh cúi đầu hôn lên xương quai xanh mảnh khảnh của cô: "Thật dễ bị lừa gạt."

Quả nhiên, anh chỉ dọa cô thôi. Nghe thấy lời này, Tần Lộ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, mồ hôi đã thấm ra đầm đìa chảy không ngớt trên bộ ngực ở dưới thân người đàn ông.

Mái tóc dài màu tím của cô đã sớm bị buông xõa tán loạn, nhìn qua hỗn độn lại có một vẻ đẹp yêu mị, đôi môi sưng lên đỏ mọng, bộ ngực run rẩy, hai nụ hoa nhỏ thẹn thùng đứng thẳng phía trên....Hình ảnh này hoàn toàn dụ dỗ Triển Lê còn chưa phát tiết hết, thần tốc lấy nam căn ra bắt đầu chuyển động.

"A...A a..."

Cao triều mới qua không lâu, hoa huyệt đang hết sức mẫn cảm, động tác của Triển Lê làm cho Tần Lộ bỗng nhiên nhũn chặt mảy, những nếp nhăn chồng lên nhau vẽ vô cùng thống khổ.

Thế nhưng anh lại không có chút thông cảm cho cô, không ngừng gia tăng tốc độ ra vào trong cơ thể cô, làm huyệt đạo bị căng đến vừa mỏi vừa sưng, âm thanh dâm đãng không kìm được từ miệng cô mà phát ra.

Âm thanh động tình của cô làm anh càng thêm hưng mãnh ác độc, cô mở miệng cầu xin tha thứ, một câu lại bị anh làm ngắt quãng vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ.

"Triển...Lê...Nhẹ...Nhẹ chút...A...Triển Lê....."

Bàn chân cô dẫm trên mặt đất có chút vô lực, anh nắm chặt vòng eo nhỏ của cô, đưa nam căn đánh thẳng vào nơi sâu nhất trong hoa huyệt mẫn cảm. Dâm thủy không tự chủ theo chỗ giao hợp tràn ra, chảy dọc xuống theo hai đùi trắng nõn của cô. Không khí tràn ngập mùi dâm mỹ.

Tần Lộ khóc không ra nước mắt. Mẹ nó, người đàn ông này sao lại kéo dài ham muốn tốt như vậy?

"Anh còn bao lâu nữa?" Cuối cùng, cô không thể nhịn được mở miệng hỏi anh.

"Chịu không nổi rồi hả?" Anh thấy lông mày cô đều đã nhú thành một cục, cuối cùng cũng nảy sinh ý tốt mở miệng nói: "Cô hút chặt một chút, tôi có thể đẩy nhanh tốc độ."

Tần Lộ cảm thấy tất cả xương cốt của mình đều đã bị đâm cho rã rời, thể lực cô cũng bắt đầu vô lực nghiêm trọng, đánh phải nghe lời khấp chặt phía dưới. Bụng dưới co rút một trận lại một trận, để cho bên đùi căng chặt.

" Ừm..."

Tần Lộ dùng lực khẽ hút làm Triển Lê run lên, nơi cứng rắn đứng thẳng đột nhiên sưng to gấp bội, nam căn nhảy lên một cái khiến mồ hôi lạnh của anh trượt xuống, gân xanh giữa trán nổi lên.

"Thật sự là hút chặt!" Anh rên rỉ ra tiếng, nhanh chóng đưa hai cánh tay từ phía dưới lên nắm chặt bả vai Tần Lộ, nhục bông như lưỡi dao nhọn nhăm ngay hoa tâm non mềm, mạnh mẽ chà xát đâm thẳng lên.

"A...Đụng vào rồi... Đụng vào...hoa tâm rồi...A...Nhẹ thôi...A a...."

Tần Lộ chịu không nổi kích thích như vậy, ngón tay nhỏ nhắn dùng sức bấu chặt cánh tay Triển Lê, ngửa đầu như bông hoa đồng tiền xinh đẹp thống khổ vặn vẹo, cái miệng nhỏ ra sức thở, thân thể vì chịu đựng quá nhiều khoái cảm mà run run.

Thất lung Triển Lê rắn chắc mạnh mẽ lắc lư, hưởng thụ khoái cảm bị nhục huyết mút chặt, ra sức va chạm. Thủy triều ẩm ướt không chịu nổi tuôn ra, từng đợt lại từng đợt như đánh úp lại, đưa hai người đến cao trào.

Cũng không biết đã qua bao lâu, đột nhiên Triển Lê gầm nhẹ một tiếng, nhanh chóng nâng bấp đuôi bên phải trắng nõn của Tần Lộ lên, một tay ôm đầu gối một tay ôm vai cô rút ra, đâm dịch trong cơ thể mềm mại theo động tác này của anh tràn ra. Nháy mắt tiếp theo nhiệt thiết nóng bỏng cắm vào trong hoa tâm, dùng lực chà xát vài cái, cuối cùng đâm vào nơi sâu nhất thẳng đến hoa tâm.

"Không, không được - - " cảm nhận được Triển Lê sắp đạt tới cao trào, Tần Lộ lớn tiếng kêu to: "Không được bắn vào bên trong!"

Dường như cảm thấy cô quá ồn, anh cúi đầu ngăn chặn môi cô, nuốt toàn bộ tiếng hét chói tai cùng tiếng thở dốc của cô xuống, mặc cho tinh dịch trắng đục nóng nẩy bắn ra, tại hoa huyết đang không ngừng co giật giải phóng tinh hoa nóng bỏng...

Tần Lộ vì cao triều mãnh liệt làm cho mê muội, vô lực ngăn cản hành vi của Triển Lê, khi cô tỉnh lại thì Triển Lê đã ôm cô đến ghế sofa trong phòng nghỉ.

Hạ thể đặc biệt dinh dính, mà kẻ đầu sỏ gây chuyện đang ngồi bên cạnh dùng khăn lông giúp cô lau sạch. Tần Lộ đẩy tay anh ra, vươn tay lấy trong ngăn kéo một lọ thuốc tránh thai, tức giận mở miệng nói:

"Lê thiếu làm việc đều không cần biện pháp an toàn à?! Phong lưu như thế, chi sợ bên ngoài đã có vài đứa con rồi!"

Động tác trên tay Triển Lê ngừng lại một chút, nở nụ cười "Hừ" một tiếng, ngẩng đầu nhìn cô: "Văn phòng của đại tiểu thư đây cũng không có áo mưa dự phòng sao? Chẳng lẽ nhiều lần đều là uống thuốc?"

Anh mới uống thuốc! Cả nhà anh đều uống thuốc!

Tần Lộ nói không lại Triển Lê, mặc kệ anh, đổ hai viên thuốc ra lòng bàn tay, bưng nước ấm lên chuẩn bị uống thuốc.

"Không muốn uống thì đừng uống." Triển Lê thấy động tác của cô có vẻ miễn cưỡng, giữ chặt bàn tay sắp đưa thuốc lên miệng của cô.

"? " Tần Lộ sững sờ, biểu tình vô cùng quái dị: "Lê thiếu anh chẳng lẽ đã làm phẫu thuật thất ống dẫn tinh? "

Đối với lời nói ác độc của Tần Lộ, Triển Lê không để ý, chỉnh lại quần áo của mình cho tốt, sau đó mới chậm rãi đi ra cửa trả lời cô một câu: "Không muốn uống thuốc cũng đừng uống. Có thai thì hãy sinh đứa bé ra, tôi sẽ chịu trách nhiệm."

"Chịu trách nhiệm?" Tần Lộ giống như vừa nghe được truyện cười.

"Ừ." Triển Lê gạt đầu, bộ dạng như không nói đùa, chỉ là lời nói kế tiếp làm Tần Lộ không cười nổi.

"Dù sao với danh tiếng hiện tại của đại tiểu thư đây, gả cho nhà môn đăng hộ đối cũng sợ khó khăn, chi bằng tôi cưới cô, đỡ cho bác Tần ngày ngày phải đau đầu." Triển Lê đứng ở cửa, vẻ mặt thú tính được thỏa mãn cùng bộ dáng lười biếng, nói xong liếc mắt nhìn Tần Lộ cười một cái, nghênh ngang mà rời đi.

Mẹ nó, anh ta là đang nói cô không gả đi được?! Anh ta dám nói cô không gả đi được! Tần Lộ tức giận đến phát run, đợi sau khi cửa phòng làm việc bị đóng lại, cô cầm một chiếc ly thủy tinh một ném thẳng lên cửa lớn đã bị đóng.

Sau đó, trong phòng làm việc mới vang lên tiếng gầm gừ của Tần đại tiểu thư:

"Họ Triển - -, tôi cưới cả nhà anh!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Người Nào Thường Thức Kém?

Edit: Bul Hai Anh Le

Bị làm cho cả người chật vật, Tần Lộ tắm rửa sạch sẽ, thay xong quần áo, lại đứng ở phòng họp thì đã hết một canh giờ.

Đối với việc Tần đại tiểu thư đến trễ, mọi người giận mà không dám nói gì, không thể làm gì khác hơn là mượn lúc báo cáo thành tích của công ty ra làm khó dễ.

Nếu bàn về làm ăn, bây giờ Tần Lộ không am hiểu. Trở lại phòng làm việc nhìn tài liệu chồng chất, chỉ cảm thấy không khỏi nhức đầu.

"Đầu lại đau rồi hả? Có muốn tôi giúp em một tay "xoa bóp" hay không?" Từ Nghiêu thấy thế bu lại, "Gần đây tôi có học một cách xoa bóp mới của một thầy thuốc Đông Y, rất chuyên nghiệp nha."

Từ Nghiêu trên danh nghĩa là bạn trai của Tần Lộ, không tới hai năm đã trở thành một ca sĩ có tiếng, 23 tuổi, là một tiểu thớt tươi chân chính. Tần Lộ nghe anh ta nói như vậy, lập tức nhắm mắt dựa vào trên ghế làm việc.

Từ Nghiêu thấy thế, tự giác đứng về phía sau, xoa mái tóc của cô ra. Mười ngón tay xòe ra đặt trên đầu cô, hai ngón cái nhấn vào huyệt thái dương, bắt đầu chậm rãi xoa bóp.

Ngón tay rắn chắc mà ấm áp, dịu dàng đặt trên da đầu đang căng thẳng, lực độ vừa đủ, Tần Lộ không nhận được thoải mái thờ dài.

"Thoải mái đi. Biết em thường nhức đầu, tôi cố ý đi học."

Từ Nghiêu ở bên tài Tần Lộ khoe mẽ, ngón tay kiềm chế đi xuống, giúp cô buông lỏng đôi vai đang mỏi nhừ, Tần Lộ ngại áo sơ mi cản trở, mở tung hai nút áo, còn chưa kịp mở miệng, động tác của người phía sau liền hiệu sai ý.

Từ Nghiêu di chuyển tay xuống dọc theo cổ áo sơ mi mở rộng của Tần Lộ, vòng quá dưới nách của cô, khẽ nâng hai bầu vú no đủ của cô lên, ở bên tai cô thổi khí nói: "Nơi này cần xoa bóp sao?"

"Bạn trai" như Từ Nghiêu, một năm Tần Lộ đổi không dưới một chục, đó là ít nhất rồi.

Phải nói Tần Lộ thích Từ Nghiêu cái gì, chẳng qua là thích vóc dáng mê người của anh ta, trẻ tuổi lực tráng, tinh lực vô hạn thôi.

Bất quá hôm nay thịt ăn quá nhiều, Tần đại tiểu thư cũng không có khẩu vị gì. Cô kéo hai tay đang đặt trên ngực mình ra, nói "Chúng ta ra ngoài ăn chút gì không."

Tần đại tiểu thư mở miệng, cho tới bây giờ Từ Nghiêu cũng chưa từng nói không. Huống chi, anh ta từ trên người cô mơ hồ thấy một chút dấu vết, nhìn thấu đầu mối, tự nhiên sẽ không đòi hỏi quá đáng.

Com tối chọn ở OTTIMO, quán com lớn nhất ở nội thành Hải Cảng.

Bởi vì lựa chọn hội viên nghiêm khắc, đi vào bên trong Tần Lộ cùng Từ Nghiêu không sợ bị người đi đường nhận ra, lúc này không cần phải đeo kính.

Vậy mà, một giây kế tiếp, Tần Lộ chỉ cảm thấy tất chó.

Cô không ngờ tới ở nơi này lại đụng phải người quen, hơn nữa người quen này không phải ai khác, chính là Triền Lê chiều nay đã "làm" cô đến nỗi đứng cũng không vững.

Lúc này, Tần Lộ có ý muốn thay đổi chỗ ăn, không ngờ Triền Lê lại đi tới đây chào hỏi.

Sợ chỉ có cô chột dạ, Tần Lộ lúc này cũng hướng bản thân về phía Triền Lê đang lên tiếng chào hỏi:

"Tần đại tiểu thư đưa bạn tới dùng com sao?" Ánh mắt của Triền Lê quét một vòng trên người Từ Nghiêu, "Anh nhìn có chút quen mắt a, họ gì?"

Từ Nghiêu nhìn Tần Lộ một cái, nói tên họ của mình, Triền Lê chỉ "ừ" một tiếng liền không có nói gì nữa. Tần Lộ thấy Triền Lê không có hỏi gì thêm, kéo cánh tay của Từ Nghiêu, chuẩn bị đi tới gian riêng mà cô đã bao trọn.

"Không cùng ăn sao?" Triền Lê gọi Tần Lộ lại.

"Không được, tôi thích hưởng thụ thế giới hai người hơn——"

"Lê thiếu ——"

Tần Lộ còn chưa nói xong, chợt nghe một tiếng duyên dáng kêu to, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người phụ nữ ăn mặc khêu gợi từ phòng bên cạnh ra ngoài, tiến tới bên cạnh Triển Lê.

"Còn tưởng rằng anh đi phòng rửa tay thế nào lại đi lâu như vậy, hóa ra là gặp được Tần tiểu thư." Người phụ nữ đứng ở bên người Triển Lê, nghiêng nhiên tự cho là bạn gái Triển Lê, "Tần tiểu thư cũng tới dùng cơm a, tôi cùng Lê thiếu gọi món còn chưa ăn đâu, hay là cùng nhau dùng bữa?"

Đây là tình hình gì đây, cô cùng cô ta có quen sao? Triển Lê cũng không chính thức giới thiệu cô ta, cô ta liền dùng phương thức như thế mời cô ăn cơm, cảm giác tự nhiên này không nên quá mạnh mẽ như vậy.

Tần Lộ quan sát người phụ nữ trước mắt, cô ta trang điểm quyền rũ, chiếc quần màu đen bao trọn bờ mông khuê gợi, giày cao gót chực phân để cho hai chân của nàng nhìn qua cũng thon dài, bộ dáng sexy thật hấp dẫn, lại luôn có hơi thở quyền rũ.

Cố ý nói cô "Ăn nhanh thôi", Triển Lê anh ta thương thức cái gì cũng không hơn cái này mà.

Trái tim mặc dù khinh bỉ, Tần Lộ lúc này vẫn gật đầu một cái: "Đột nhiên cảm thấy náo nhiệt một chút cũng rất tốt, vậy thì cùng nhau ăn đi."

Người bên cạnh Triển Lê nghe vậy sững sốt, trong nháy mắt trên mặt hiện lên sự kinh ngạc; cô ta bắt quá chỉ là khách sáo, nhưng cũng không ngờ tới Tần Lộ thật sẽ đồng ý.

A, để cho người giả bộ, về mặt người phụ nữ đó khiến cho tâm tình Tần Lộ rất thoải mái, lôi kéo Từ Nghiêu về hướng gian phòng của bọn Triển Lê đang hoang đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cô Đoán Xem, Tôi Có Thể Làm Cô Lên Đỉnh Vài Lần Hay Không?

Edit&Beta: NguyệtHoaDaTuyết1996

Căn phòng vừa lịch sự vừa tao nhã, tấm màn treo trên tường tựa như một bức bích họa, ở giữa là một chiếc bàn ăn, chiếc đèn dây treo trên cao tỏa ra ánh sáng khiến chiếc khăn hoa trải bàn được phủ một màu vàng ấm áp, vừa thanh nhã vừa thịnh vượng.

Nhắc đến căn phòng trang nhã kỳ lạ này thì phải kể đến Tần đại tiểu thư, cô ngồi dựa vào cái ghế, chiếm đến hơn hai phần ba diện tích của nó, trước mặt cô là một mâm hầu sòng. Tần Lộ lấy một con hầu, chấm qua nước chanh rồi bỏ vào miệng.

Những ngón tay cầm hầu sòng vừa xinh đẹp vừa thon dài, móng tay màu đỏ tươi trở nên đẹp lạ thường dưới ánh đèn vàng vọt. Cô hơi ngửa đầu ra, đôi môi đỏ mọng, căng đầy hút lấy lớp thịt hầu trong chiếc vỏ cứng, tạo nên tiếng động khe khẽ.

Chỉ cần mở miệng ra thôi, dáng vẻ của Tần Lộ cũng xinh đẹp rồi. Mái đầu cong cong kết hợp cùng tiếng mút thịt hầu tựa như có lực hấp dẫn, Triển Lê ngồi ở phía đối diện cảm thấy khô nóng cả người.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của anh đang nhìn mình, Tần Lộ trừng mắt với Triển Lê, vuốt ngón tay cái qua phần môi dưới để bôi đi lớp chất lỏng đang dính, vô tình lại tạo nên tiếng động ở miệng.

Trông thấy cô hòng Triển Lê cứ giật lên giật xuống, ánh mắt anh cũng trở nên mờ mịt hơn, Tần Lộ nở nụ cười. Cô nhìn ánh mắt phức tạp của người phụ nữ bên cạnh Triển Lê mà cảm thấy vừa lòng, sau đó cầm lấy khăn lau tay rồi nói, "Xin lỗi nha, tôi đi đây một lát."

Ăn 12 con hầu sòng liên tục, son môi của Tần đại tiểu thư sớm đã bị trôi. Cô vào toilet, dùng dung dịch rửa tay để tẩy mùi tanh của hải sản sòng, bôi thêm một lớp son rồi mới ra ngoài, nào ngờ vừa ra đã gặp Triển Lê đang dựa vào vách tường mà hút thuốc.

Mùi khói thuốc lan tỏa trong không khí, Tần Lộ cố hết sức để kiềm chế sự xúc động của bản thân, nở nụ cười miễn cưỡng, coi như chào đón anh, sau đó vội vàng bước đi, định bụng rời khỏi thật nhanh.

Nào ngờ vừa đi ngang qua Triển Lê, cô đã bị đôi phương kéo lại.

"Lê thiếu gia, có chuyện gì sao?" Tần Lộ nhú mày, vô cùng khó chịu khi hít phải khói thuốc lá.

Triển Lê không trả lời, anh nhìn chằm chằm vào đôi môi Tần Lộ, làm cô tưởng môi mình bị dính phải thứ gì đó, nào ngờ anh lại ném điếu thuốc vào thùng rác bên cạnh, đột ngột cúi xuống hôn cô.

Khói thuốc bị thổi vào miệng, Tần Lộ ghen đến mức suýt khóc. Cô cố hết sức để đẩy anh ra, anh lại giống như bức tường vững chãi, không chút sụt

mê ở phía sau, đè chặt lấy người cô. Lưỡi anh xông thẳng vào miệng cô, mang theo mùi khói thuốc lá, quán quýt lấy lưỡi cô mà không có một chút lưu tình. Cô quay đầu giãy dụa, anh lại ôm chặt lấy mặt cô để tiếp tục. Nụ hôn này khiến hai người giằng co một hồi lâu, Tần Lộ khó khăn lắm mới có thể chờ đến khi anh nói lòng cô ra, đầu óc cô choáng tới mức không còn phân rõ đông tây nam bắc nữa. Thế nhưng, cô còn chưa kịp chất vấn, Triển Lê đã lôi cô vào toilet nữ, đẩy cô vào một phòng rồi khóa trái cửa, kẻ tiếp lại ép chặt cô vào cánh cửa phòng vệ sinh.

"Anh muốn làm gì?" Tần Lộ nhú mày, cảm thấy hơi thở của anh tràn ngập sự nguy hiểm.

"Cô nói xem." Triển Lê nhìn cô, hơi thở nóng hôi từ anh cứ liên tục phả vào khuôn mặt trắng nõn của cô, "Lúc này ăn cơm, là cô mời tôi trước."

Tần Lộ im lặng. Cô thừa nhận hành động ban nãy của mình đúng là có ý khiêu khích, nhưng cô chỉ muốn trêu chọc người phụ nữ kia thôi, đâu có ngờ... trộm gà không được còn mất nắm gạo.

"Anh thật sự sẽ "vào" sao..." Tần Lộ nhìn thấy đục vọng trong mắt Triển Lê càng ngày càng lớn, cô trở nên căng thẳng vô cùng, "Tôi chỉ nói giỡn một chút thôi mà."

Đối phương trực tiếp dùng hành động để trả lời, cắn từ cổ cô cắn xuống, hai tay không ngừng làm nóng thân thể cô.

"Triển Lê, anh buông tôi ra!"

Tần Lộ giãy dụa, nhưng sức lực của cô không thể so với Triển Lê, đối phương lại đè ép cánh tay của cô, tiếp tục việc mình muốn làm. Cô sợ tiếng động mà hai người tạo ra quá lớn sẽ ảnh hưởng đến nhân viên và khách ở trong quán, càng không dám kêu la lớn tiếng, đành phải trơ mắt nhìn Triển Lê tiến được một tấc lại bước thêm một thước.

Thân thể cô xụi lơ trước sức mạnh của anh. Tần Lộ dựa sát vào cửa phòng vệ sinh, không còn sức chống đỡ, đành thở hổn hển mà nói, "Anh... Không... Không sợ bạn gái anh... tìm tới sao?"

"Bạn gái?" Triển Lê ngẩng đầu, nhú mày, "Tôi có giới thiệu như thế với cô à?"

"..." Tần Lộ sững sốt, một lát sau lại tiếp tục giãy dụa, nói, "Cho dù cô ta không phải bạn gái của anh, anh cũng đừng quên — tôi đi ăn cơm cùng bạn trai tôi đó!"

"Bạn trai?" Nghe thấy cách gọi đó của cô, ánh mắt Triển Lê chợt trở nên tối tăm. Anh đè Tần Lộ xuống, đưa tay vào trong áo cô để thăm dò, đẩy áo ngực cô ra, nắm chặt hai đầu nhũ hoa, vuốt ve bầu ngực vừa mềm mại vừa trơn láng, thờ phỉ phỉ vào tai cô rồi mở miệng tà ác, "Cô đoán thử xem, trước khi bạn trai nhỏ của cô tìm tới, tôi có thể làm cô lên đỉnh vài lần hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Muốn Thì Tự Mình Động Đi

"Anh là đồ bệnh thần kinh!" Tần Lộ hung hăng mắng to.

"Cô biết từ ngày đầu quen tôi mà?" Triển Lê không thèm để ý mà kéo áo cô ra, chui đầu vào trước ngực cô, vừa mút vừa liếm vừa hôn hai đầu nhũ hoa.

"A..." Tần Lộ nghe câu nói của anh xong, cả người bất giác run rẩy, "Triển Lê! Không cần đâu!... Anh đừng làm vậy!"

Triển Lê cứ mất diếc tai ngơ mà giữ chặt cô, bàn tay còn lại xoa lên đôi bầu ngực nõn nà, kẻ đó thì dùng cả hai tay mà bóp chặt lấy nó rồi vuốt ve không ngừng.

Thân thể của Tần Lộ miễn cảm khác thường. Bị Triển Lê âu yếm hôn môi như vậy, cô vốn đã không ngăn cản được nữa, thân dưới dần dần ẩm ướt, cô nhìn không nổi mà nhắm mắt, đột nhiên cảm thấy có gì đó đang đâm thẳng vào hoa huyết của mình.

Triển Lê rút ngón tay dính đầy nước dịch ra, cười nói, "Mới đó mà đã ướt rồi."

Tần Lộ thẹn quá hóa giận, Triển Lê lại dò xét nơi riêng tư của cô một lần nữa. Cô lập tức khép chặt hai chân, kẹp luôn cả tay anh. Triển Lê cứ cứng rắn xông vào, ngón tay thon dài đẩy hoa huyết của cô ra rồi vuốt một cái, ngón giữa và ngón trỏ vừa ẩm vừa trơn, được rút ra ngoài từ từ.

Nơi ấy của cô vừa no đủ vừa mềm mại, Triển Lê cảm thấy mê người, hô hấp càng trở nên dồn dập, ngón tay dùng nhiều sức hơn.

"Không... Không cần như vậy... Triển Lê... Đừng... làm nữa." Tần Lộ thở hổn hển.

Triển Lê vừa rút ra cắm ở thân dưới của cô, vừa kiểm chế động tác để tránh hoa huyết cô hồng mất. Không bao lâu sau, cô thật sự lên đỉnh.

Nước dịch ẩm ướt phun trào ra khắp bàn tay Triển Lê. Anh lau một chút rồi bỏ vào miệng nhắm nháp, sau đó đưa tới trước miệng Tần Lộ, "Có muốn nếm thử hương vị của bản thân mình không?"

Tần Lộ chán ghét, quay đầu. Chợt nghe một tiếng "Xoẹt", Triển Lê kéo váy cô lên cao, trực tiếp xé quần lót cô để tìm kiếm.

Khốn kiếp! Cô không mang quần lót dự phòng, lát nữa biết lấy cái gì mặc để đi ra ngoài?!

Tần Lộ giận đến mức không kiềm chế được mà trừng mắt với Triển Lê, Triển Lê lại không nhanh không chậm mà đẩy hai chân cô ra, cởi khóa kéo, đâm vật đã sưng to, sắp bùng nổ dục vọng vào nơi riêng tư của cô.

Vật ấy vừa thô vừa nóng hổi, Tần Lộ không nhịn được mà run rẩy. Cho dù lý trí cô không đồng ý, thân thể vẫn cứ thêm khát. Triển Lê cảm nhận được sự hưng phấn của cô, anh nâng một chân cô lên, để vật trần đầy dục vọng ấy xâm nhập vào thân thể cô!

Váy của Tần Lộ bị Triển Lê cởi bỏ, quần lót còn bị anh xé rách, toàn thân chỉ còn tất chân màu da có đai đeo và giày cao gót màu tím.

Cả người Triển Lê kẹp chặt Tần Lộ, anh ôm chặt hai chân cô vào hông mình, vật vừa cứng vừa trần đầy dục vọng kia cứ tha hồ xoay chuyển bên trong cô, xuyên suốt đến cùng.

Một chiều Cửu Thiên Nhất Thâm khiến tâm lưng Tần Lộ tê dại, cô co bụng dưới lại để chèn ép, muốn vật ấy của anh phải đi ra ngoài. Triển Lê lập tức cảm nhận được thịt trong người cô đang đưa đẩy, kích thích da đầu anh run lên, nhưng anh vẫn nhẫn nại mà đều đặn dục vọng của cô.

Chín cạn một sâu = Cửu thiên nhất thâm: "*Cửu thiên*" là chín lần đâm cạn, đâm nhẹ nhàng để chuẩn bị cho nữ nhân ý xuân phơi phới, tâm hồn bồn chồn như là khi chuyển ngựa chạy. Lúc đó mới áp dụng "*nhất thâm*", đâm mạnh lút vào sâu không chừa chút nào. Cho em hết những gì anh có. Thâm sâu, quy đầu cạo sát vào âm hộ tạo một trạng thái hưng thú tột độ. âm hộ lúc đó có khả năng mở ra bóp lại. Nở ra để đón nhận hết, rút lại để bóp chặt ôm khít dương thể trong trạng thái nhất thể hoà đồng.

"Thoải mái không?" Anh nhìn chăm chăm vào Tần Lộ.

"Không... Không thoải mái!" Khuôn mặt Tần Lộ co rúm lại vì dục vọng, ngoài miệng lại một mực phủ nhận trong cơn tức giận. "Sao lại như vậy?" Triển Lê biết miệng cô rất cứng, anh nâng bờ mông xinh đẹp của cô lên, bắt đầu chuyển động không ngừng trong cơ thể cô, dùng sức đè và chạm vào hoa huyết của cô.

"A..." Tần Lộ rên rỉ kêu lên, chân mày nhíu chặt hơn, cô đau đớn đến mức khẽ la, "Không... không cần... Anh đi ra ngoài cho tôi!"

Tiểu huyết của cô sớm đã nhảy nhua khó chịu, vật ấy của anh lại dính chặt trong đó, không ngừng lay động. Triển Lê không tin lời cô, "Thật sự không thoải mái à?"

Vật thô điên cuồng quấy phá trong cơ thể cô, liên tục động vào những chỗ trống khiến bản thân cô càng mất cảm hơn.

"Á!... Đứng... Không cần...!" Từng đợt sóng trào lại tiến tới, ăn mòn cô từng chút một, rốt cuộc thì cô không nhịn được nữa mà khuất phục, hai tay bắt gác ôm chặt lấy Triển Lê, hai bắp đùi kẹp chặt eo anh, sự phản kháng ngoài miệng đã trở thành nhen nhúm đón lấy hòa theo, "Ừm... Triển Lê... A... Nhanh một chút... Dùng sức...A..."

Triển Lê nở nụ cười. Anh đột nhiên ôm lấy cô, đè cô lên vách tường mà điên cuồng đâm vào vài cái, sau đó lại xoay một vòng, ngồi xuống trên nắp bồn cầu.

Bởi vì tư thế này mà tiểu huyết của Tần Lộ bị đâm vào càng lúc càng sâu, nhưng lúc này, khi cô đã hoàn toàn hưởng thụ xúc cảm tình ái, Triển Lê đột nhiên bắt động.

"Ừ ừ... Chuyển động đi..." Tần Lộ vặn vẹo thân dưới, kêu cầu Triển Lê.

Triển Lê cười tà ác, anh vẫn ngồi bất động, nhưng lại vuốt ve nhũ hoa của cô, vuốt lên vuốt xuống rồi hỏi, "Muốn sao?"

"Muốn..." Tần Lộ mở to đôi mắt mông lung, kêu cầu Triển Lê.

Năm ngón tay anh chụp lấy bầu ngực hồng hào, lớp thịt trắng nõn và nhũ hoa đỏ tươi lộ ra giữa các ngón. Anh lè lưỡi, khiêu khích nhẹ nhàng, sau đó mới hé răng nói, "Muốn thì tự mình động đi."

Tần Lộ cắn môi, không chịu đi vào khuôn khổ, tiểu huyết càng ngày càng ngứa. Triển Lê liếm láp bầu ngực của cô đến mức đắm tà, khiến thân dưới của cô khó nhịn hơn nữa.

"Thế nào? Không muốn?" Triển Lê cười cười, hôn lên má cô, sau đó cúi đầu, lè lưỡi, bắt đầu liếm rãnh ngực của cô.

Tựa như có một con rắn đang quấy đập giữa hai bầu ngực, cả người Tần Lộ run lên vì hưng phấn, cái mông bắt đầu lắc lư, tiểu huyết rốt cuộc không nhịn được nữa. Cô vứt bỏ hết thảy, dùng sức đè khuấy động vật cứng của Triển Lê.

"Wow! Ăn nhanh vậy!" Triển Lê đỡ mông Tần Lộ, giúp tiểu huyết cô cắn nuốt vật cứng của mình nhanh hơn.

Không gian hẹp khiến cô cảm thấy đè nén, khát vọng khoái cảm bùng nổ. Tần Lộ mặc kệ Triển Lê chỉ coi cô như một cây đu đủ bóp, không ngừng lắc lư lên xuống ở trên người cô.

Thân dưới bị đâm vào liên tục mà tê dại, khoái cảm mãnh liệt khiến cô rên thành tiếng. Tư thế phóng đảng này làm hơi thở Triển Lê càng thêm ồ ồ, anh nâng cô lên, hạ cô xuống, liên tục rút ra rút vào như thế.

Tần Lộ vặn vẹo cái hông, mồ hôi từ trên trán chảy xuống cổ, xương quai xanh, ngực, lắc lư lên không ngừng rồi rơi vào đùi Triển Lê. Vật cứng giống hệt một cây côn sắt, hung hăng đâm thọc vào cô... Động tác của Tần Lộ dần chậm lại, hơi thở ngày càng dồn dập. Cuối cùng, cô nắm lấy tay Triển Lê, ngửa đầu về phía sau, kêu to.

"... A... A... Tôi muốn... Ừm... A... a... a..."

Khuôn mặt Triển Lê cũng căng thẳng. Nghe tiếng kêu to của Tần Lộ, anh ôm lấy cô thật chặt, dùng hết sức để rút ra cắm vào thêm vài lần, phóng thích toàn bộ nước dịch nóng hổi vào trong cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tôi Có Thể Ném Nó Một Chút Được Không?

Edit + Beta: Sam Sam (Sammie0496)

Sau nửa tiếng, rốt cuộc Triển Lê cũng thỏa mãn mà buông Tần Lộ ra.

Quần áo đã nhăn lại, phần son trang điểm cũng không còn, hai gò má đỏ ửng không bình thường, máu chót chính là không mặc quần nhỏ, Tần Lộ chặt vật không dám mở cửa phòng vệ sinh, nhìn Triển Lê bên cạnh mình vẫn quần áo chỉnh tề, trong lòng vô cùng khó chịu.

"Anh nói đi, một lát bọn họ lên hỏi, chúng ta phải giải thích thế nào?" Tần Lộ hỏi Triển Lê.

"Mọi người có mắt đều nhìn ra được chuyện gì đã xảy ra, đại tiểu thư còn cần giải thích sao?" Triển Lê cười nhẹ, lơ đãng nói.

Bộ dáng vô cùng không đứng đắn, Tần Lộ thấy thế càng thêm khó chịu, cô hận không thể nhào tới bóp chết anh ta, tuy nhiên biết được sức lực hai người không bằng nhau, cô phải đè xuống ý nghĩ đó.

Nhưng mà, trong lòng vô cùng khó chịu.

Mất thấy kẻ gây nên mọi chuyện sửa soạn xong muốn mở cửa phòng đi ra, Tần Lộ trong cái khó lại có cái khôn, chạy tới ôm chặt anh ta từ phía sau.

Cơ thể của cô dán chặt vào lưng anh, hai bên ngực vừa đè vừa ma sát, hai bàn tay không an phận mà vuốt ve ngực anh, vừa nhón chân lên, cọ vào đầu vai anh, hạ giọng kên tên anh: "Triển Lê ~".

Kiều kỳ khó nhịn, đồng thời lại có luồng hơi ấm phả ra khi Tần Lộ nói chuyện, Triển Lê chỉ cảm thấy cơ thể lại nóng lên, anh dừng bước lại, giọng nói vẫn không tránh khỏi âm u: "Thế nào, còn muốn một lần nữa?"

"Ừ." Tần Lộ nhẹ giọng đáp, tay xoay quanh phần dưới bụng của Triển Lê rồi lại dừng ở nơi hơi nhô lên ở trong quần, nhẹ nhàng vuốt ve: "Đường như tôi vẫn còn hơi đói, anh cho tôi 'ăn' lần nữa được hay không?"

Nghe câu nói lộ liễu như vậy, máu toàn thân Triển Lê như muốn trào ra, phần thân dưới bỗng dưng thức tỉnh.

Anh xoay người, mạnh mẽ ép đẩy Tần Lộ lên vách tường.

"Lê... A... Nhẹ một chút." Tần Lộ khoác tay lên vai Triển Lê, mắt mở to, đôi mắt xinh đẹp quyến rũ nhìn anh, "Tôi muốn ở trên, muốn như lúc nãy vậy."

Quả nhiên là tiểu yêu tinh phóng đảng, vậy mà lại thích chủ động. Triển Lê thấy bộ dáng chủ động của Tần Lộ nên phối hợp nên cũng ngồi xuống.

Tần Lộ giạng chân trên người anh, bàn tay nhỏ bé cời thắt lưng của anh ra, giải thoát cho phần dục vọng đang kìm nén ở phía dưới.

Nơi dục vọng kia đã thức tỉnh, cuồng ngạo ngáng đầu.

Hai tay Tần Lộ nhẹ nhàng nắm lấy vật khổng lồ, vừa dùng kỹ năng thuần thực vuốt ve, vừa dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng treu chọc lỗ nhỏ. "Kỹ thuật không tệ, cái này là do bạn trai cô dạy sao?" Hô hấp của Triển Lê ngày càng thêm nồng đậm.

Tần Lộ cũng không đáp lại, chỉ cúi đầu chuyên tâm chăm sóc vào vật to lớn kia, đợi đến khi vật đó cứng ngắc trong lòng bàn tay, bỗng nhiên cô ngừng

đầu lên nhìn Triển Lê, nhẹ liếm khóe môi: "Lê, nơi này thật to, anh nói đi, có phải tôi há miệng ra là có thể ăn nó hay sao?"

"Cô..."

Triển Lê không tin nhìn Tần Lộ, lại thấy đôi mắt cô nhìn chăm chăm vào phần dục vọng của mình, cái miệng nhỏ nhắn màu đỏ chu ra, hàm răng trắng như tuyết nhẹ nhàng cắn vành môi: "Triển Lê, tôi có thể ném thử nó một chút được không?"

Giọng nói mỉa mai, đáng vẻ câu dẫn vô cùng dâm dăng không giống với vị đại tiểu thư cuồng ngạo trước kia, chợt Triển Lê nhớ tới bộ dáng lúc hút con hào của cô lúc nãy... Nếu như, đó là dương vật của anh.

Chỉ là một ý nghĩ, bỗng dung hô hấp của Triển Lê trở nên dồn dập.

Dục vọng phía dưới càng to ra, hưng phấn khiến gân xanh nổi lên, thậm chí anh còn không nghĩ tới việc Tần đại tiểu thư là loại người ngay cả mùi thuốc lá cũng rất ghét, làm sao có thể nói lên yêu cầu như vậy, lúc này anh chỉ khó nhịn mà ừ một tiếng, coi như trả lời.

Tần Lộ hài lòng cười, từ từ cúi người xuống phía dưới của Triển Lê, đang lúc Triển Lê cho rằng cô giúp anh khâu giao* chỗ ấy, cô lại nhanh như gió mở cửa ra chạy thật nhanh.

*Khâu giao: mút, liếm.=.

Ô, shit!

Trong nháy mắt Triển Lê khôi phục lại lý trí, nhưng người anh em ở phía dưới vẫn kêu gào không ngừng, vừa sung vừa đau khiến anh vô cùng khó chịu. Chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Lộ sắp đặt trò này cho anh.

Tần Lộ giẫm lên đôi giày cao 8cm của mình, chạy thật nhanh ra khỏi phòng vệ sinh, thấy Triển Lê không đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Nhìn thấy bộ dáng chật vật của anh, cô nghĩ, lúc này anh chỉ có thể giải quyết ở trong phòng vệ sinh mà thôi.

Một người đàn ông ở trong nhà vệ sinh nữ tự giải quyết, hình tượng này, muốn bao nhiêu ngạc nhiên sẽ có bấy nhiêu.

Lúc này Tần Lộ gọi nhân viên đang làm việc ở một bên, nói như chính mình vừa rời chỉ đơn thuần đi vệ sinh: "Mới vừa rời vào trong nhà vệ sinh, giống như tôi nghe bên trong có tiếng gì đó rất lạ, cô nói với người quản lý một tiếng, để cô ấy kiểm tra xem!"

Nhân viên làm việc ở đây cũng biết tính khí của Tần đại tiểu thư, lúc này lấy điện thoại gọi cho phòng quản lý như yêu cầu của cô.

Họ Triển kia, tôi sẽ để anh tìm kích thích trong nhà vệ sinh nữ!

Ý nghĩ của Tần đại tiểu thư là muốn Triển Lê sẽ bị nhân viên làm việc bắt gặp cảnh tượng đang tự giải quyết trong nhà vệ sinh nữ. Cô hài lòng gật đầu, lúc này mới lấy điện thoại di động ra gọi cho Từ Nghiêu nói mình không thoải mái, sau đó rời khỏi quán ăn, bảo tài xế lái xe đưa mình trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Muốn Quà Hay Không? Tôi Có Thể Hôn Khắp Người Anh

Sáng sớm, trong văn phòng Tổng giám đốc của cao ốc Tần thị, Tần đại tiểu thư vừa uống cà phê vừa lướt đi động để xem tin tức giải trí – xã hội, hy vọng có thể có thể tìm được tin tức về Triển Lê.

Tuy cô biết đó là thủ đoạn của anh, mặc dù anh bị người ta phát hiện khi đang ở trong toilet nữ, sau đó vẫn có thể giải quyết mọi việc ổn thỏa, Tần Lộ lại hy vọng nhìn thấy tin tức linh tinh về anh, ví dụ như "Người đàn ông biến thái tự sướng trong toilet nữ"...

Thế nhưng, điều làm cô thất vọng nhất là không những không tìm thấy một tin tức nào về Triển Lê, ngược lại còn vô tình nhìn thấy tin tức về một nghệ sĩ nam mới nổi đang được ái mộ – người đó không ai khác ngoài bạn trai nhỏ của cô – Từ Nghiêu.

Bình tĩnh, phóng to màn hình, người trong đó quả thật là Từ Nghiêu. Tuy rằng kiểu tóc có hơi thay đổi, ảnh chụp hẳn là lâu lắm rồi, nhưng Tần đại tiểu thư vẫn chán ghét như cũ.

"Thay tôi gọi điện cho người phụ trách truyền thông của trang này, trong vòng hai giờ, tôi muốn toàn bộ link bài viết có liên quan đều được xóa bỏ." Tần Lộ đặt tách cà phê xuống, đưa di động cho trợ lý, nói thêm một câu, "Còn nữa, từ nay trở đi, nếu không có sự cho phép của tôi thì không ai được phép bước vào văn phòng này."

Trợ lý nhìn thấy tấm ảnh kia thì hiểu ngay mọi chuyện, Tần đại tiểu thư muốn chia tay bạn trai đây mà, nhưng tuy là chia tay, cô ấy cũng giúp đối phương giải quyết vấn đề khó khăn, quả nhiên rất phong độ! Nếu tiểu thư là đàn ông, hẳn là có nhiều phụ nữ thích lắm.

Nửa tiếng sau, trợ lý báo cáo cho Tần Lộ biết rằng mọi chuyện đã được giải quyết rồi. Tần Lộ ừ một tiếng, điện thoại của cô bỗng nhiên vang lên.

"Hôm nay có xem tin hot nhất của chuyên mục giải trí không?" Giọng nói của Triển Lê vang lên ở đầu dây bên kia, xem ra tâm trạng anh rất tốt.

Tần Lộ sùng sốt, ngay sau đó liền phản ứng kịp. Thảo nào tấm hình đó lại bị xoay chuyển thành như vậy, hóa ra là chuyện tốt do Triển Lê làm!

Nam nữ trong làng giải trí, có mấy ai sạch sẽ đâu? Từ lần đầu gặp mặt, Tần Lộ đã biết Từ Nghiêu giữ mình trong sạch ở mức nào, bằng không cũng chẳng thể ăn rơ với cô.

Nhưng biết là một chuyện, bị người ta lôi ra ngoài sáng là một chuyện khác, thứ nhất là cô cảm thấy mất mặt, thứ hai là cảm thấy ghê tởm.

Tuy rằng trong lòng rất giận về hành động của Triển Lê, Tần Lộ vẫn nở nụ cười, "Gần đây tôi cũng đang muốn đổi bạn trai, thật sự phải cảm ơn Lê thiếu."

"Không có gì." Triển Lê dường như cảm nhận được lời nói trái ngược với suy nghĩ của Tần Lộ, một hồi sau, anh mới mở miệng, "Không tìm được ai thì cứ tới tìm tôi."

Con bà nó, sao người này có thể vô sỉ như vậy! Tần Lộ không chút do dự mà ngắt điện thoại.

Cô là người sợ cô đơn, dĩ nhiên sẽ không ngồi yên vô ích, đợi chờ sự sắp xếp tình cờ của ông trời, cô muốn chủ động đi tìm.

Quán bar là nơi rất LOW, trải qua chuyện của Từ Nghiêu, Tần tiểu thư càng cảm thấy chán ghét làng giải trí; về phần mấy quán ăn nhà hàng, đàn ông ở mấy chỗ đó ít nhiều gì cũng có bạn bè, bạn gái...

Vì vậy, tiệm rượu Y Hương Tần Ảnh trở thành nơi để chọn đàn ông tốt nhất của Tần đại tiểu thư.

Gần nhất có sinh nhật của Lâm thiếu bên lĩnh vực bất động sản, tiệc được đãi trên du thuyền, nghe nói tiểu thị tui* có cùng ngày sinh với Lâm thiếu, Tần đại tiểu thư bắt đầu suy nghĩ.

*Cách gọi mấy người đàn ông còn trẻ tuổi, đang được hâm mộ

Thừa dịp đối phương đứng dậy đi toilet, Tần Lộ âm thầm bước theo.

Toilet cách đó một tầng, cần phải đi qua một cái cầu thang. Cô theo sau tiểu thị tui, khi chỉ còn cách hai bậc thang, cô có ý không cẩn thận "trượt" chân. Người đi trước nghe tiếng liền xoay lại, đưa tay đỡ lấy cô.

Tần Lộ liếc mắt nhìn con mồi phía trước, vừa cao lớn vừa đẹp trai, nhìn sơ qua bộ quần áo cũng đủ thấy đường cong cơ thể của anh ta, không hề thua kém những người mẫu nam mà cô từng gặp. Ánh mắt của Tần Lộ dần chuyển hướng nhìn xuống phía dưới, không biết "nơi đó" có khiến mình vừa lòng hay không.

"Cô không sao chứ?" Đối phương thấy vẻ mặt cô mê mẩn, đôi mắt anh ta liền mở to, chân mày khẽ nhíu lại, có hơi nghi ngờ. Tần Lộ đứng thẳng người thân mình, ngửa đầu nhìn anh ta. Cô duyệt qua vô số người, người đàn ông này có năng lượng dồi dào, sức hấp dẫn xuyên qua cả quần áo, nhất thời khiến cô mê say. Cô mỉm cười, nói, "Cảm ơn anh. Phải rồi, xưng hô thế nào?"

Anh ta cười cười, giới thiệu bằng giọng sáng khoái, "Lê Xán."

Tần Lộ cũng cười lại, đưa tay lên, "Tần Lộ."

Tần Lộ, không phải là đại tiểu thư có tiếng của Tần gia đó chứ? Lê Xán không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Tần đại tiểu thư luôn tự mình chủ động, mới đó mà đã đưa tay ra rất lễ phép.

"Rất hân hạnh được biết anh." Trong nháy mắt, một tay của Tần Lộ tựa như muốn nắm lấy bàn tay to của Lê Xán, một tay còn lại vén tóc mai ra sau tai. Kế đó, cô ngước mắt, nở nụ cười quyến rũ với đối phương.

Bàn tay trắng nõn mịn màng của cô vuốt qua mu bàn tay Lê Xán, anh ta có cảm giác như mình bị điện giật vậy. Tần Lộ cảm nhận được sự thay đổi đó, trong lòng không ngừng vui mừng: Con cá mắc câu rồi.

Kế tiếp, cô có thể dùng chiêu mạnh hơn.

"Nghe nói hôm nay cũng là sinh nhật của anh, tôi tặng quà cho anh nhé." Tần Lộ đột nhiên vén váy lên, trong chốc lát đã lấy đi động từ đâu đó ra, "Số của anh là số mấy?"

Ánh mắt Lê Xán dừng lại trên đôi giày cao gót màu đen của cô và đôi chân thon dài, nở nang mà cô để lộ lúc này khi vén váy lên. Máu mũi trở nên cuộn cuộn trong nháy mắt, anh ta chợt hiểu ra.

"Số mấy?" Tần Lộ hươ hươ chiếc điện thoại, cô rất tin vào chính mình, đồng thời cũng rất hiểu đàn ông. Tiến lên thêm một bước, để hở cả bộ ngực no đủ trong bộ lễ phục che kín thân thể, khiến ánh mắt đối phương phát hoảng, cô mở miệng, thấp giọng nói, "Anh... Tôi nay... có rảnh không?"

Từng câu từng chữ đều hết sức dịu dàng, ngả ngón đến mức phóng đảng không chịu nổi, nhất là khi nó được phát ra từ đôi môi căng mọng đỏ tươi của cô, Lê Xán càng lúc càng cảm thấy lòng mình rung động.

Tần Lộ chưa từng thất bại trong tình trường. Cô có tiền, có sắc đẹp, có tuổi trẻ, chưa từng có yêu cầu gì đối với đàn ông, bọn họ không tài nào cự tuyệt được.

Cô lùi ra phía sau một bước, cười thật tươi, đôi mắt đẹp tựa như câu hồn người, "Muốn có quà hay không? Tôi có thể hôn... hôn khắp thân người... cho đến khi anh van cầu tôi buông anh ra..."

Nói xong, cô liền đánh giá Lê Xán một phen, mắt khẽ nhủ lại, miệng hơi nhếch lên, vừa có sự ngây thơ của con gái vừa có sự hấp dẫn của người phụ nữ.

Lần này, Lê Xán thực sự bị đánh trúng rồi, anh ta cảm thấy phần dưới bụng bắt đầu nóng lên, dục vọng tua tủa, trào lên khắp thân thể, trong người tựa như có gì đó đang bùng bùng phấn khích, phát ra tiếng động lớn, ầm ỹ quá to, muốn được phóng thích.

"Hay là ngay bây giờ vậy? Hầm rượu bên kia không có người."

Giọng nói êm như ru truyền đến tai, Lê Xán cảm thấy bàn tay Tần Lộ đang hướng tới, anh ta liền nắm chặt tay cô, kéo cô qua hướng hầm rượu bên kia.

Nhưng mà còn chưa bước được hai bước, họ đã bị gọi giật lại bởi một giọng nói quen thuộc.

"A Xán - -, Tần tiểu thư!"

Triển Lê đứng cách bọn họ chưa tới năm thước, nhìn hai người đang nắm tay nhau, "Tiết mục còn chưa được một nửa, hai người định đi đâu?"

Lê Xán vừa nghe liền giống như tỉnh táo lại, bỗng dưng buông tha cho chuyện vừa rồi, Tần Lộ không vui, trừng mắt nhìn Triển Lê.

Con bà nó! Kiếp trước cô thiếu nợ Triển Lê hay sao mà anh cứ làm hư chuyện tốt của cô vậy hả?

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chẳng Lễ Tiên Của Cô Là Người Hàn Quốc Cho?

Bị Triển Lê gọi lại, lúc này Lê Xán mới nhớ tới... mình vốn chỉ là ra ngoài đi toilet, lúc này cũng không muốn đi nữa rồi. Tần Lộ không vui nhìn Triển Lê, chờ đối phương cho mình một lời giải thích.

"A Xán là em họ của tôi."

Triển Lê trực tiếp mở miệng, "Thằng nhóc ấy chưa hiểu chuyện, xin Tần đại tiểu thư hạ thủ lưu tình."

Thật vất vả mới tìm được người nhìn vừa mắt, vậy mà lại có quan hệ thân thích với Triển Lê. Thế giới này thật nhỏ bé! Tần Lộ một mặt buồn bực, xoay người đi.

Mới vừa rồi bị Triển Lê quấy rối, Tần Lộ cũng mất cơ hội tìm thêm mục tiêu tâm tình. Trờ lại bữa tiệc, cô vốn định cùng Lâm thiếu chào hỏi người đi trước. Không ngờ những người bên cạnh Lâm thiếu thấy cô đi tới, cũng là vội vàng nhường chỗ ngồi, sau đó đẩy cô lên chỗ bàn đánh bạc.

Lúc này Tần Lộ mới phát hiện, ván bài này bắt đầu cũng lâu rồi, Lâm thiếu tìm đến cách giải trí dành cho đại gia, có mấy cô người mẫu đã phải cời hết chỉ còn sót lại mảnh bikini, mà bên cạnh cô Tổng Nhị Bách cùng Tiểu công tử có lẽ đã uống không ít, cũng đã ngà ngà say.

Xem ra, không chơi hai cây đoán chừng cũng khó đi, Tần Lộ không thể làm gì khác ngoài phụng bồi bọn họ tiếp tục chơi tiếp.

Không biết có phải Triển Lê mang đến xui xẻo hay không, tối nay vận may của Tần Lộ vô cùng kém, mới ngồi xuống liền thua liền tiếp ba bàn.

Đương nhiên Tần đại tiểu thư không thể cời quần áo giống như những người phụ nữ khác, vì vậy không thể làm gì khác hơn là uống rượu. Uống xong ba ly Vodka, sắc mặt của cô đã có chút đỏ lên.

"Ồ, hôm nay Tần đại tiểu thư không đưa bạn trai đến đây sao?"

Có người này mới phản ứng được, tối nay cũng không có người ngăn Tần Lộ uống rượu.

Rõ ràng thấy một người muốn đến gần, hết lần này tới lần khác tìm đề tài mà không được, Tần Lộ không để ý tới anh, rồi sau đó Tống Nhị Bách bên cạnh mỹ nữ đột nhiên mở miệng: "Giống như cậu ca sĩ mấy ngày trước ở trên trang đầu tờ báo giải trí, tên là... Từ Nghiêu, còn tự cho rằng mình là bạn trai của Tần đại tiểu thư nữa, thật là buồn cười!"

Mẹ kiếp, đây chính là ra đường mà không mang theo phụ nữ thông minh. Không mở bình thì ai mà biết bên trong bình có gì! Tôi nay Tần Lộ bị Triển Lê cắt đứt chuyện tốt vốn là có chút tức giận, nay lại bị người khác nhắc tới chuyện Từ Nghiêu, rốt cuộc có thể danh chính ngôn thuận khó chịu.

Cô nhìn người phụ nữ vừa lên tiếng, rồi nhìn Tống Nhị Bách bên cạnh: "Nhị Bách, anh đưa vị "tiểu thư" này đến có phải là có từ lượng cao hay không?"

Tôn Phi gần đây có chút đường làm quan rộng mở, nghe được hai chữ "tiểu thư" mà kiểu tóc cũng bị thổi rối loạn, vừa muốn nổi giận liền bị người đàn ông bên cạnh kéo dậy.

Tống Nhị Bách vừa nói xin lỗi với Tần Lộ, vừa đứng trước Tôn Phi: "Tần Lộ, đừng coi là thật, Phi Phi đây là uống nhiều quá, tôi đưa cô ta đi ra ngoài để tỉnh rượu, mọi người cứ tiếp tục."

Có người ngồi xuống thay vị trí của Nhị Bách, lại có người tới gần Tần Lộ nói: "Cô so đo với cái loại diễn viên đó làm gì chứ?!"

Tần Lộ lạnh lùng đáp một câu: "Nói quá nhiều."

Cũng không biết nói người nào. Tiêu công tử ở một bên vội vàng vuốt đầu, chào hỏi: "Mọi người đừng ngồi nữa, tiếp tục chơi đi."

Không khí thật vất vả mới náo nhiệt như cũ, lại nghe "cạch" một tiếng, Tôn Phi bị kéo ra ngoài cũng trở lại cùng người họ Tống kia.

Có lẽ cô uống rất nhiều, hắt gương mặt mặt như đóa hoa cúc lớn của Tống Nhị Bách ra. Ngón tay ướt át đặt xuống chỗ Tần Lộ đang đổ xúc xắc, một lúc lâu sau mới thờ ra một hơi mà tới: "Tần Lộ, tại sao cô lại khoa tay múa chân với tôi chứ? Không phải là bằng mấy đồng tiền của cô chứ? Tiền kia là do cô kiếm được hay sao? Còn không phải là cha mẹ cô cho à! Tại sao cô lại cho rằng bản thân cô mạnh hơn tôi? Sao lại lôi kéo tôi?"

Đột nhiên chung quanh yên tĩnh, mọi người chung quanh đang bùng nổ cũng từ từ dừng lại, ánh mắt không hẹn mà gặp đều nhìn về phía Tần đại tiểu thư.

Tần Lộ vỗ vỗ đầu, ngẩng đầu lên nhân nhật nói: "Là vì, tôi tin vào tiền, tiền của tôi là cha mẹ tôi cho. Cô dựa vào đâu, chẳng lẽ tiền của cô không phải cha mẹ cho sao?"

Tôn Phi bị ghen hờn: "Cái này không giống nhau."

Ánh mắt Tần Lộ xoay một vòng, sâu xa nói: "Thế nào? Chẳng lẽ tiền của cô là người Hàn Quốc cho?"

Lúc này Tôn Phi đã rất bức tức: "Tần Lộ! cô ghen tỵ! Cô vu khống tôi. Được rồi, tiền của tôi là cha mẹ cho! Nhưng tự tôi nỗ lực! Bên ngoài có thể xinh đẹp hơn tôi, nhưng có mấy ai giỏi hơn tôi? Tôi có thể sáu tháng không đụng thịt chỉ ăn cà rốt cùng táo, cô ăn được không? Cô chịu được khổ như thế sao?"

Tần Lộ nhũn nhũn một cái: "Tôi lại không ra ngoài để bán*! Tại sao tôi phải ăn khổ như thế?"

* Ý "bán" ở đây cũng giống như bán thân vậy.

Sau đó Tôn Phi thực sự tức giận: "Cô nói ai ra ngoài bán há? Chỉ là tôi lún vào thế giới diễn viên, làm sao lại tính ra tiền lời rồi há?! Năm đó mẹ cô cũng là diễn viên, chả lẽ cũng ra ngoài bán?"

Tôn Phi gây sự nhìn Tần Lộ, Tần Lộ đang định trả lời cô ta thì trong đầu xuất hiện hình ảnh cha đánh mẹ mình mấy cái bạt tai, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng Tần Lộ lại cảm thấy vô cùng khó chịu, dường như khi ấy cô đã làm ra một việc vô cùng quyết liệt.

Chuyện xảy ra lúc cô 12 tuổi, kỳ thật thì cô cũng không nhớ rõ, nhưng thỉnh thoảng trí nhớ sẽ lại để lộ ra một cái khe hở, khiến cô có một chút ký ức.

Đầu óc bắt đầu đau nhức, hình ảnh trước mặt lung tung không rõ, cô muốn rời khỏi đám người này, đi hít thở không khí mới mẻ. Mới vừa đứng dậy, lại đứng không vững ngã nhào ra phía sau, theo bản năng cô muốn bám vào thứ gì đó, lại vừa lúc đồ khay rượu trong tay, tất cả đổ hết trên mặt đất.

"Tần Lộ, cô không sao chứ?" Tiêu công tử ở cách đó không xa chạy tới, vừa vịn đỡ được cô.

"Nơi này chán quá, đưa tôi ra ngoài." Tần Lộ nắm tay Tiêu công tử.

Tôn Phi sững sờ đứng yên tại chỗ, có chút không rõ ràng lắm, chẳng lẽ câu nói kia của cô đã sai sao, khiến Tần đại tiểu thư phản ứng mạnh như thế.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, mọi người cũng chú ý tới đây, Tiêu công tử đỡ Tần Lộ hỏi: "Có cần tôi đưa cô đi bệnh viện không?"

"Không sao, đưa tôi ra boong thuyền hóng mát một chút là được." Sắc mặt Tần Lộ trắng bệch, nhưng đau đớn đã dần tan biến.

Triển Lê lúc trở lại đúng lúc bắt gặp Tần đại tiểu thư được Tiêu công tử đỡ ra ngoài.

"Sao vậy?" Anh hỏi Tiêu công tử.

"Người phụ nữ được Tống Nhị Bách đưa đến cãi nhau với Tần đại tiểu thư." Tiêu công tử cũng không rõ, liền kể lại chuyện xảy ra khi nãy.

"Chẳng qua là cãi nhau sao có thể như vậy?" Triển Lê lại hỏi.

"Không biết, tôi chỉ nghe cô ta nói tới bác Tần thì sắc mặt Tần đại tiểu thư liền thay đổi."

Đột nhiên Tiêu công tử nhớ lại, thuật lại lời của Tôn Phi vừa nói. Triển Lê trầm nghĩ hòng bết rồi, nhận Tần Lộ từ tay Tiêu công tử: "Phiền anh nói với Lâm thiếu một tiếng, tôi đưa Tần Lộ về trước."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đảo Tư Nhân Của Triển Lê

Chiếc trực thăng đổ trên boong thuyền ba tầng, Triển Lê đỡ Tần Lộ, không chút do dự chọn phương thức mau lẹ nhất. Trực thăng từ từ đi lên, cảnh sắc dưới chân không ngừng thu nhỏ lại, đèn đuốc sáng hết cả một vùng. Tần Lộ ngồi bên cạnh Triển Lê, mặt cô hướng ra ngoài cửa sổ, lông mi phảng phất có ánh nước đọng đọng trong tròng mắt. Mái tóc xoắn màu tím xòa ngang vai, che đi bờ vai trắng nõn, cả người yên tĩnh, không giống với dáng vẻ đại tiểu thư kiêu ngạo ngày thường.

"Nghe nói anh Lê ngày trước từng đến nhà tôi làm khách." Tần Lộ đột nhiên mở miệng nói.

"Ừm" Triển Lê gật đầu một cái, "Ra mắt hai lần."

"Khi đó trông tôi như thế nào?" Lông mi Tần Lộ lóe lóe. Khi đó Tần Lộ trông như thế nào? Triển Lê rời tầm mắt đi chỗ khác, muốn nhớ lại dáng vẻ Tần Lộ khi còn bé, trong đầu lại hiện ra lần đầu tiên ở Tần gia lúc nhìn thấy tình hình của Tần Lộ. Đó là ở trong vườn hoa của Tần gia. Triển Lê cảm thấy nhàm chán với câu chuyện mà mẹ mình đang nói với bác Tần, chạy ra ngoài sân chơi đùa. Bên cạnh bồn hoa thu thiên, anh nhìn thấy một cô bé ôm con thỏ bông. Tóc của cô bé được bện hai bên, mặc chiếc váy viền tơ rậm rạp, xinh đẹp giống như một công chúa, cô bé một tay ôm thỏ, một tay cầm chiếc ống nghe tựa hồ đang nói chuyện điện thoại. Thời đó chưa có điện thoại di động, máy điện thoại này chỉ có người làm ăn phát đạt mới có được. Anh nhìn Tần Lộ cầm ống nghe, trong đầu chỉ có một suy nghĩ duy nhất, bác Tần hẳn rất cưng chiều nữ nhi Tần Lộ này. Cô bé này gọi điện thoại với ai đây? Triển Lê chín tuổi có chút ngạc nhiên vì vậy đến gần mấy bước.

"Mẹ, con đã ngoan ngoãn ăn cơm, vâng, Tiểu Văn có thể làm chứng." Chuyên tâm nói chuyện nên Tần Lộ cũng chẳng phát hiện Triển Lê đang tới gần, vuốt vuốt con thỏ trong ngực: "Tiểu Văn, bạn nói có đúng hay không?"

Triển Lê có chút im lặng, lại nghe Tần Lộ hướng về phía điện thoại nói liên miên việc làm gần đây. Đọc mấy quyển sách, học mấy ca khúc, lão sư khích lệ thế nào... Rõ ràng là rất vui vẻ nói chuyện, trong khi ngữ điệu phát ra từ điện thoại lại có chút nhàn nhạt yên lặng. Hơn nữa nghe nói mẹ của Tần Lộ cùng cha cô đã ly hôn, giống như cùng nhân gian bốc hơi một loại, tại sao có thể cùng Tần Lộ nói chuyện điện thoại đây? Triển Lê không hiểu. Đến khi Tần Lộ ôm thỏ bông chạy đến một bên chơi đùa thì Triển Lê mới phát hiện thì ra chiếc điện thoại này chỉ là một món đồ chơi, có ngoại hình giống đồ thật. Anh nhất thời hiểu rõ mọi chuyện, thì ra chẳng có ai nói chuyện cùng cô bé cả, chỉ là cô bé này tự độc thoại một mình mà thôi.

"Cần suy nghĩ lâu như vậy không?" Lời của Tần Lộ cắt đứt dòng suy nghĩ của Triển Lê, đưa anh trở về với hiện tại. Phục hồi tinh thần lại, Triển Lê nhìn Tần Lộ, sau một hồi mới nói: "Đại tiểu thư hiện tại cùng khi còn bé cũng không có gì sai biệt, giống nhau tính cách phách lối bá đạo." Tần Lộ có chút nghi ngờ nhưng cũng không hỏi cái gì nữa. Một lát sau, khi vịnh biển mất ở cuối tầm mắt thì phòng lái chợt báo cáo với Tần Lộ và Triển Lê, phía trước tựa hồ có quần chế hàng không. Vốn là quyết định thi hành chuyến này cũng chưa có báo cáo lên, mặc dù Tần Lộ có tính tình không sợ bất cứ điều gì nhưng cũng không thể đem an toàn của bản thân ra đùa giỡn, không thể làm gì khác hơn là phân phó phòng lái trở về phi thuyền. Vịnh lại một lần nữa xuất hiện trong tầm nhìn của hai người, thấy mi Tần Lộ nhíu lại, mặt tỏ vẻ khó chịu, Triển Lê đột nhiên mở miệng nói: "Tôi có một cái đảo kinh doanh tư nhân trong hải lưu này, nếu Tần đại tiểu thư không ngại có thể đi theo tôi đến đó nghỉ một đêm."

Loại này là sói xám mời cô bé quàng khăn đỏ, Tần Lộ bình thường sẽ từ chối ngay, nhưng hôm nay so với việc trở lại phi thuyền đợi tài xế đến đón, Tần Lộ cảm thấy thà đáp ứng nguyện vọng của sói xám vẫn tốt hơn. Hai giờ sau, trực thăng dừng ở sân chuyên dụng dành cho máy bay trên hòn đảo tư nhân mà Triển Lê kinh doanh. Tần Lộ bị Triển Lê đỡ xuống phi cơ, đi mấy bước liền thấy cách đó không xa có một căn nhà thủy tinh cùng vật liệu thép cấu tạo nên, kiến trúc cực kỳ hoành tráng xuất hiện trước mắt cô. Nhìn gần thì toàn bộ kiến trúc đều trong suốt, Tần Lộ không nghĩ rằng thiết kế sư bây giờ có thể thiết kế xuất sắc như vậy được. Vì vậy, cô hỏi Triển Lê: "Anh tự mình thiết kế sao?" Kể từ khi chuyển địa sản đến nay, Triển Lê gần như không thiết kế kiến trúc nữa, mọi người gần như cũng quên mất nghề chính của anh, chợt nghe Tần Lộ hỏi vậy, Triển Lê hoảng hốt một hồi mới gật đầu. Hai người một đường hướng căn nhà đi tới, hệ thống thông minh thấy hai người ở trong cự ly một trăm mét thì ánh đèn bên trong tòa nhà chợt sáng lên, Tần Lộ khi nhìn rõ toàn cảnh bên trong căn nhà thì chợt dừng lại.

"Đại tiểu thư đối với kiến trúc này có ý kiến gì không?" Triển Lê thấy chân mày cô nhíu lại thì không khỏi hỏi han.

"Không có gì, chẳng qua là đột nhiên cảm thấy được có vài người đầu óc rất tốt, mạng lại tốt nên giống như có quy tắc ngầm một dạng." Tần Lộ có chút

bất bình không khỏi cảm thán một câu. Triển Lê không khỏi cười, đây là lần đầu tiên anh nghe được chính miệng cô thốt ra mỹ từ như vậy, mặc dù đây mới chỉ là vẻ bề ngoài. Bảo toàn hệ thống cũng là năng lực trí tuệ, Triển Lê chỉ tay vào đằng sau, đưa Tần Lộ vào đến trong đại sảnh. Bên trong nhà không có người làm, chỉ có một người máy bụng trà tới cho bọn họ.

"Còn có cái gì không thoải mái sao?" Triển Lê hỏi cô, "Đề tôi kêu thầy thuốc tới đây xem cho cô một chút."

Thầy thuốc? Tần Lộ nghi ngờ, rồi sau đó không biết Triển Lê thao tác thế nào hạ xuống, lại có một người máy từ trong phòng hoạt động ra ngoài, đứng ở bên người cô. Tần Lộ kinh ngạc, Triển Lê nhích lại gần, sau đó đỡ cô nằm xuống. Người máy ngay sau đó mở cái rương trong bụng ra, một đồng dụng cụ tiếp lời bị bỏ vào miệng Tần Lộ, trên trán, ngực trước... Ước chừng một phút đồng hồ sau, tất cả dụng cụ đều rút lui, số liệu được lấy vào trong máy tính, rồi sau đó có tiếng âm thanh vang lên, thông báo các hạng chỉ tiêu của Tần Lộ đều bình thường. Tần Lộ tặc lưỡi hít hà, đây là lần đầu tiên cô tới đảo tư nhân của Triển Lê, cô từng cho rằng nơi này cũng tương tự như ở đất liền, không ngờ nơi này giống như một thế kỷ tương lai vậy. Cô đánh giá chung quanh một lượt, đột nhiên có cảm giác muốn đi vệ sinh, sau đó cô lại nhớ tới mấu chốt vấn đề. Lập tức mở miệng hỏi Triển Lê: "Nơi này của anh, ngay cả nhà vệ sinh cũng dùng thủy tinh hả?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tôi Không Vẽ Phụ Nữ Mặc Quần Áo

Sự thật chứng minh, Tần Lộ suy nghĩ nhiều, tuy toilet được ngăn cách bởi một lớp cửa kính nhưng vẫn mờ đục, chất liệu được đánh bóng rất cuộc làm cho người ta có chút cảm giác an toàn.

Chẳng qua là mặc dù toilet mờ đục, nhưng một bên phòng tắm cũng là trong suốt.

Không gian hình vòng cung, ngoài phòng là một mảnh hoa và cây cối, cách đó không xa còn có một hồ, mặt tường bên trong nhà là hướng về phía cuối phòng khách, mặc dù bên ngoài tối đen cả một vùng, nhưng Tần Lộ đã có thể muốn gặp quang cảnh giữa ban ngày...

Phòng tắm đơn giản này cũng không khác phòng tắm lộ thiên mấy!

Triển Lê biến thái, Tần Lộ vừa mắng, vừa tắm với tốc độ giống như dùng đạn lên cò, mặc dù cô cho là với sự phong độ của Triển nhị thiếu gia, anh ta sẽ không đến mức nhìn lên cô. Nhưng nghĩ đến mình đang tắm ở một nơi không được che chắn, tâm tình thế nào cũng không thể bình tĩnh được.

Sau khi tắm xong thật nhanh, Tần Lộ lại phát hiện một vấn đề, trong phòng tắm không có áo choàng tắm, cô bắt đầu đi quần khăn tắm, lại phát hiện khăn tắm bây giờ quá ngắn, khom lưng xuống hình như là có thể nhìn thấy cả bờ mông.

Sắc lang! Tần Lộ lại mắng một câu, vì đang hết sức khó khăn, lại thấy người máy mang một bộ áo ngủ đưa tới.

Nơi này còn có áo ngủ phụ nữ? Tần Lộ cầm lên, ngửi một cái, xác định không có mùi vị của phụ nữ khác, mới yên tâm mặc vào người.

Áo ngủ rất vừa người, cũng không phơi bày, Tần Lộ hải lòng ra khỏi phòng tắm, chỉ thấy phòng khách bên kia, Triển Lê đang ngồi ở trên ghế sa lon, một tay cánh quạt qua chỗ dựa lưng, đốt một điếu thuốc.

Bình tĩnh mà xem xét, Triển Lê cầm điếu thuốc hình mặt bên là vô cùng có mỹ lực, năm đó không biết bao nhiêu nghệ sĩ danh nổi tiếng đều phải quỳ gối giữa hai ngón tay anh.

Nhưng trong này tuyệt đối không bao gồm đại tiểu thư họ Tần. Cô đối với mùi thuốc lá hình như có một sự chán ghét từ nhỏ, vì vậy vội vàng cách xa chút.

"Gian phòng ở trên lầu." Thấy Tần Lộ hơi nhíu chân mày, Triển Lê dụi tắt khói trong tay, mang theo Tần Lộ lên lầu hai.

Tần Lộ một đường quan sát bốn phía cách bài trí mới lạ cùng thiết kế, một đường đi theo Triển Lê lên lầu, đến phòng ngủ, lập tức sợ ngây người.

"Tôi ra ngoài không gian rồi à?!" Nhìn giường quen thuộc trôi lơ lửng ở giữa không trung, đại tiểu thư họ Tần cũng không nhịn được cảm khái một câu.

"Quên triệu hồi." Triển Lê hình như nhớ tới cái gì tựa như, ấn xuống một cái cửa bên cạnh chốt mở, chiếc giường đang trôi lơ lửng rơi xuống đất trong nháy mắt, cả cái gian phòng mới nhất thời bình thường.

Đây là bình thường mặc dù bình thường, lại có cái gì đó khiến người ta nhìn với cảm giác không nề.

Trừ sàn nhà là chất liệu gỗ, vách tường bốn phía tất cả đều là thủy tinh, nóc nhà cũng không ngoại lệ, ánh đèn xuyên thấu qua gian chiếu ra cây cối ở bên ngoài, ngoài phòng một mảnh âm trầm.

Ngủ nơi ở này quả thực không khác gì nơi đóng quân đi dã ngoại. Không đứng, đóng quân dã ngoại còn có cái lều cỏ đâu, nơi này chính là mọi nơi trống

trải... đại tiểu thư họ Tần nhìn gian phòng, chỉ cảm thấy một chút cảm giác an toàn cũng không có.

"Tiểu Lê thiết kế gian phòng kia thật đúng là... Mở ra; có hay không bảo thủ một chút?" Tần Lộ hỏi Triển Lê.

"Đại tiểu thư nếu là sợ, có thể đi phòng của tôi." Triển Lê cười híp mắt nhìn cô.

"Không cần!" Lúc này, Đại tiểu thư họ Tần đẩy Triển Lê ra ngoài phòng, tắt đèn rúc vào trong chăn.

Nửa đêm, trần trọc trở mình Tần Lộ rốt cục không nhìn được từ trên giường bò dậy.

MD, cô chính là buồn rầu mới chịu đáp ứng với Triển Lê tới nơi này qua đêm!

Tần Lộ tính toán đầu hàng, để cho Triển Lê chặn trước thu dụng mình một đêm, vậy mà ra khỏi cửa phòng mới nhớ tới, cô cũng không biết Triển Lê ở gian phòng nào?

Hành lang nơi xa, có một gian phòng sáng đèn, Tần Lộ đọc theo nguồn sáng đi tới, không có thấy phòng ngủ của Triển Lê, nhưng lại thấy được một gian phòng vẽ tranh.

Như cũ là tường bằng kính, nhưng bên trong có nhiều loại điều khác, vật chứa, kiến trúc mô hình, còn có dính vào trên tường tác phẩm... Cửa kính phòng vẽ tranh mở ra, Triển Lê ngồi ở trước mặt một giá vẽ, đang vẽ cái gì.

Triển Lê ở từ thương trường từng là kiến trúc sư thiết kế tài hoa hơn người, Tần Lộ tự nhiên trở mắt nhìn anh ta thiết kế, nhưng nói hội họa, đây là lần đầu tiên Tần Lộ thấy Triển Lê vẽ tranh.

Phòng vẽ tranh những bức vẽ đều là một chút kiến trúc, cùng vẽ một chút trừu tượng, còn có một chút đặc biệt có hiện đại cảm sản phẩm thiết kế, nhưng tiểu Lê trước mắt đang vẽ tờ này cũng không phải là những thứ này.

Anh ta hiện tại vẽ chính là hé ra tranh màu nước, bối cảnh là một đình viện theo phong cách Châu Âu, trong sân có một cái xích đu, trên xích đu có một... Cô gái?!

Cô gái?! Chuyển góc nhìn, thấy rõ chủ thể được vẽ lên thì Tần Lộ nhất thời sợ ngây người.

"Thì ra là tiểu Lê này tốt miệng..." Tần Lộ không nhìn được mở miệng cảm khái

Phát hiện ánh mắt sau lưng, Triển Lê làm một động tác, rồi sau đó thật nhanh nắm lên một bên vải trắng đắp lên bản vẽ.

Động tác này thấy thế nào đều có điểm giấu đầu hở đuôi, vốn là Tần Lộ chẳng qua là thuận miệng nói một chút, thấy Triển Lê làm như vậy, ngược lại có chút hoài nghi.

Chẳng lẽ anh ta thật ấu dâm... Má ơi, quá nặng miệng đi!

Toàn bộ cõi lòng Tần Lộ đều là "Trời ạ, mình vừa phát hiện cái gì vậy" về mặt kinh ngạc, trên mặt lại cười đến cực kỳ rục rịch, nhìn Triển Lê nói: "Tiểu Lê yên tâm, chuyện như vậy ta sẽ không nói với người khác... Hãy nói, đầu năm nay người nào không có chút tật xấu đâu, bình thường, bình thường."

Triển Lê khước miệng co quắp rút ra, sắc mặt có chút quái dị, cuối cùng không có giải thích cái gì.

Tần Lộ cho là anh ta chấp nhận, lúc này có chút kẻ trộm cười cười, "Nói, tôi quan hệ bạn trai chưa có người nào biết vẽ tranh đâu."

Triển Lê nghi ngờ nhìn về cô. Lại thấy cô nở nụ cười quyến rũ lười nhác về phía anh ta, mang theo giáo hoạt hư ý: "Không bằng tiểu Lê anh giúp tôi vẽ tờ chân dung đi, coi như cảm tạ tôi giữ bí mật giúp anh."

Nói xong, Tần Lộ đi tới trên ghế sa lon đối diện, áo ngủ tơ lụa từ trên da thịt cô chảy xuống, lộ ra một bờ vai, bên cô nằm trên ghế sa lon, một cánh tay gối cái đầu, bày ra một tư thế vừa tự nhiên lại vừa xinh đẹp.

Triển Lê sững sờ trong chốc lát, chợt cười, Tần Lộ cúi đầu nhìn một chút, không có phát hiện tư thế của mình không ổn ở chỗ nào... Đang nghi ngờ, chợt nghe Triển Lê mở miệng: "Dĩ nhiên có thể, có điều tôi phải nhắc nhở đại tiểu thư một tiếng, tôi không vẽ phụ nữ mặc quần áo."

Wh?! Ý của anh ta là giúp cô vẽ khỏa thân?

Tần Lộ chợt nhớ tới một bộ phim điện ảnh《 Con tàu Titanic 》nhiều năm trước, bên trong Jack vẽ cho Rose xem ra có thể khóa vào quỹ bảo hiểm vẽ.

Không được, thân thể nóng quá, Tần Lộ vừa định nói này coi như hết. Vậy mà, người còn không có đứng dậy, hãy thu đến Triển Lê có chút khiêu khích ánh mắt, "Thế nào, bắt quả tranh vẽ mà thôi, đại tiểu thư cũng không thể dành một chút thời gian à?"

Lời nói này... Mặc dù biết rõ là khích tướng, nhìn thấy khuôn mặt đắc ý xen lẫn nét cười khinh bỉ của Triển Lê, Tần Lộ lúc này nổi giận, không phải là vẽ khỏa thân sao, ai sợ à! Đại tiểu thư hôm nay sẽ để cho người biết một chút về cái gì gọi là vóc người ma quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Nhìn Gian

Tần Lộ lười nhác, ngồi dựa vào ghế sofa, ưỡn ngực ra, ngả đầu qua một bên, cái mông nho nhỏ mướt mà cong lên về phía sau, khiến những đường cong kiều ngạo trên người cô càng lộ vẻ gợi cảm. Đôi chân trắng nõn mịn màng nhẹ nhàng đưa lên. Dưới ánh đèn, thân thể cô tựa như một vật điêu khắc bằng gốm sứ bóng loáng, không tỳ vết, làm người ta dễ lâm vào trạng thái mơ màng.

"Anh cũng giống hệt như Jack vậy, về cho tôi bức rồi cắt vào kết sắt an toàn nha." Tần Lộ nở nụ cười quyến rũ với Triển Lê.

Triển Lê yên lặng gọt bút chì, không hề hé ra nửa lời, nào ngờ lại nghe cô nói tiếp, "Jack vẽ Rose vô cùng xinh đẹp, ngay cả họa sĩ lớn cũng không thể đánh bại anh ấy."

Quả là khiêu khích tới mức cùng cực rồi. Triển Lê nhìn cô một cái, ngòi bút nhẹ nhàng lướt trên mặt giấy, tạo ra tiếng vang.

Không hổ là người làm nghệ thuật, cho dù cả người cô trần trụi ở trước mặt anh, anh vẫn có thể thờ ơ như không.

Tần Lộ tự nhận, tư thế của mình đã đủ mất hồn, nào ngờ đối phương lại coi cô như một món đồ, vẽ lại thật nghiêm túc, cô thấy mình thất bại làm sao.

Không nhúc nhích thân người một hồi lâu, cơ thể cô bắt đầu cương cứng. Tần Lộ nhìn không được mà hỏi, "Anh còn muốn bao lâu nữa hả?"

"Sao thế? Tần đại tiểu thư chịu không nổi rồi à?"

"Nằm thật là nhàm chán." Tần Lộ mệt rũ rời, chớp mắt, "Hay là chúng ta tán gẫu một chút?"

"Tán gẫu?" Triển Lê nở nụ cười, giọng nói trầm tức cô, "Đại tiểu thư muốn tán gẫu về cái gì? Cuộc đời hay là lý tưởng?"

Tần đại tiểu thư kiều ngạo, làm việc tùy ý hai mươi mấy năm. Đối với cô, ý nghĩa cuộc đời chính là láo toét. Về phần theo đuổi lý tưởng, cô muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cần gì mà phải lý với tưởng?...

Ngẫm lại, cô cảm thấy chẳng thú vị chút nào, dứt khoát không nói nữa. Một lát sau, triển Lê chợt mở miệng, "Lúc ở trên du thuyền, đại tiểu thư đã cùng A Xán nói những gì?"

"Anh chàng đẹp trai ấy à?" Tần Lộ phản ứng một hồi mới mở miệng, "Lúc đó, tôi đâu biết anh ta là em họ của anh, thấy cũng được nên mới hỏi anh ta là... buổi tối có thể hay không."

"Chỉ có vậy?" Triển Lê bắt đầu chất vấn.

"Đương nhiên không chỉ có như vậy, còn nói về một ít hình ảnh bị hạn chế nữa." Tần Lộ nằm trên ghế sofa, nhìn Triển Lê bằng cái nhìn bướng bỉnh pha chút sức hấp dẫn, "Lê thiếu, anh muốn nghe tôi nói về một vài tiết mục ngắn không?"

"Nghe nói mấy bản phối âm AV* của đại tiểu thư đều không phải chuyện đùa, hướng hồ là một tiết mục ngắn." Triển Lê cười.

*AV = Adult Video + ____ + Editor cạn nhời ~

"Phải." Dù sao thì Tần Lộ cũng không trò chuyện, ánh mắt trở nên mê man. Cô nhìn Triển Lê, sau đó nói hết một lượt cho anh nghe.

Phòng vẽ tranh yên tĩnh đến mức chỉ còn nghe thấy tiếng tim đập và tiếng ngòi bút lướt qua mặt giấy. Triển Lê lạnh lùng, cảm xúc tấy rồi bời bời xóa xóa, "Quà của Đại tiểu thư đã đưa cho mấy người đàn ông rồi?" --- cái AV đấy =))

"..." Tần Lộ im lặng, nếu nói tiếp sẽ dọa người mất. Lần đầu dùng chiêu ấy lại gặp phải khắc tinh là Triển Lê, quà của cô chưa có đưa ra ngoài đâu. Triển Lê lại không biết ý nghĩ trong lòng Tần Lộ, đôi mắt thâm thúy của anh tựa như có lửa, nhìn cô, "Sao hả? Đại tiểu thư đang đếm từng cái một à?"

"Ừm..." Tần Lộ từ chối cho ý kiến. Tiếng ma sát của ngòi bút trên giấy đột nhiên ngừng lại, ánh mắt Triển Lê chuyển từ bản vẽ sang người của cô.

"Sao hả?" Tần Lộ nhìn Triển Lê, cảm thấy kinh ngạc.

"Không có gì, chỉ là cẩn thận mà quan sát tư thế và phong thái của đại tiểu thư, tránh việc vẽ không ra sức hấp dẫn."

Anh nhìn cô chăm chăm, ánh mắt chậm rãi di chuyển trên người cô, mang theo cảm giác muốn xâm nhập, lướt qua khuôn mặt kiều ngạo của cô, lưu lại trên đôi môi cô. Tần Lộ nhìn rõ sức nóng trong đôi mắt đối phương, khuôn miệng nhỏ của cô hơi mở ra, thăm dò đầu lưỡi trơn ẩm, liếm khước môi đã hơi khô.

Hơi thở của Triển Lê trở nên ồ ồ, ánh mắt anh lại di chuyển chậm chậm xuống phía dưới, nhìn cảm mượt mà của cô, cái ót thon thả, cuối cùng dừng lại ở trên bộ ngực cao ngất.

Ánh mắt của Triển Lê vừa càn rỡ vừa nóng bỏng, mang lại cảm giác muốn bức bách, xâm nhập vào người. Tần Lộ cảm thấy bầu ngực cao vút của mình đang bị đôi mắt anh đùa bỡn, không tự chủ được mà bắt đầu nảy nẩy, đầu nhũ hoa giống như bị ánh mắt kia liếm mát, ăn từng chút một, cứ như vậy mà dựng thẳng lên. Cô nheo mắt, khẽ cắn môi, thân mình lay động vì bị kích thích.

"Lê thiếu nhìn đủ chưa?" Hơi thở của cô dồn dập, bầu ngực không ngừng phập phồng. Cô thờ gấp tới mức cong cái mông xinh đẹp, vòng eo nhỏ nhắn uốn nheo thành một mảnh trắng non hình lưỡi liềm. Cả người cô ngồi trên ghế sofa, giống như đóa hoa đang chờ nhà vua bẻ hái.

"Không vội." Ánh mắt Triển Lê càng như có thêm lửa nóng. Anh nhìn đáng người nhỏ nhắn, cong cong của Tần Lộ, bắt đầu di chuyển tầm mắt từ bầu ngực xuống dưới thân, mục đích chính xác của anh là chỗ riêng tư giữa hai chân cô.

Bắp đùi trắng nõn, đẹp đẽ như măng tơ mới nhú mùa xuân. Giữa hai bắp đùi trắng như tuyết, trơn bóng lại có một khe hở non mềm ẩn hiện, thấp thoáng ở đó có lóp cò thơm, khiến người ta mơ tưởng hão huyền. (= __ = Oát dờ ~)

Tần Lộ nhìn ánh mắt của Triển Lê, chỉ cảm thấy có gì đó run nhẹ ở hoa huyết của mình. Cô khép hờ hai mắt, trong đầu bắt gặp hiện lên hình ảnh Triển Lê đang xâm nhập vào cơ thể mình, lồi vào bắt đầu run rẩy, co rút không ngừng, tựa như muốn tự dùng sự ma sát của bản thân để nhớ lại mấy lần trước, lúc anh xâm nhập vào, lặp lại tình hình khi đó...

Dưới ánh mắt nóng rực của Triển Lê, hai gò má của Tần Lộ ửng hồng cả lên. Cô thờ hồn hên, nhưng anh cũng thật là bình tĩnh, ngồi vào phía trước bản vẽ, ngoại trừ hơi thở ồ ồ và ánh mắt nóng bỏng thì không còn gì khác.

MD, mỗi lần đều là như thế này, dùng lửa dục đốt người để tra tấn, còn mình thì làm ra vẻ của chính nhân quân tử. Tần Lộ nhìn khuôn mặt không có tí cảm xúc nào của Triển Lê, rốt cuộc thì cô cũng đứng dậy, đi tới trước mắt anh.

"Còn chưa được sao? Hay là Lê thiếu lại gần để quan sát cho kỹ hơn?"

Tần Lộ nhìn thoáng qua bản vẽ trước mặt. Mặc dù vẫn chưa xong, nhưng trên đó đã có khuôn mặt xinh đẹp, lười nhác và dáng hình mê người, dần dần hình thành dưới ngòi bút của anh.

Cô nắm lấy cánh tay của anh đang cầm bút, đưa lưng về phía anh, dặng chân đến đùi anh, chỉ vào một chỗ trên bản vẽ rồi nói, "Lê thiếu, chỗ này hình như không có chính xác."

"À?" Anh phối hợp, để cô ngồi trên chân mình, nhưng cũng chẳng làm thêm một động tác nào.

Cứ không phản ứng như vậy, quả thực không bằng cảm thú!

Tần Lộ thầm mắng một câu. Một tay cô kéo tay phải đang cầm bút của Triển Lê, chỉ vào ngực mình trên bản vẽ, tay còn lại nắm chặt lấy tay trái của anh, để tay anh nâng ngực mình lên, nghiêng người ngửa ra sau, khiến cho cả bộ ngực nằm trong tầm mắt anh. Cô nghiêng đầu, nói ra một hơi, "Chỗ này của tôi còn no đủ hơn ở trong tranh... Lê thiếu, anh sờ... sờ thử xem..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Cây Đấm Bóp

Cả người Tần Lộ trần trụi. Cô ngồi trên đùi Triển Lê, cọ xát liên tục vào anh, cầm tay anh, ấn vào ngực mình mà vuốt ve, khuôn miệng không ngừng phát ra tiếng rên rí.

Triển Lê không làm thêm một động tác nào. Bất thành linh, đúng lúc Tần Lộ sắp kéo cánh tay anh chạm vào thân dưới của cô, anh lại không để mặc cô lôi kéo mình nữa, ngược lại còn đứng dậy, vò nát bức họa, ném vào một góc trong phòng vẽ tranh.

"Anh làm cái gì vậy?!" Tần Lộ đứng dậy khỏi người Triển Lê, chạy vào trong góc phòng vẽ, nhặt bức họa lên, tiếc nuôi một hồi.

Triển Lê không thêm để ý đến cô. Anh bước ra khỏi phòng, hút một điếu thuốc.

Hay lắm, cô đã chọc tới anh hồi nào vậy hả?! Tần Lộ hoài nghi, liếc nhìn Triển Lê, chỉ cảm thấy dường như hôm nay ở anh có gì đó không được bình thường. Mọi ngày, cho dù cô trêu chọc, cùng lắm thì anh sẽ XXOO để phục thù mà thôi, đâu có giống như hôm nay, không những đẩy cô ra mà còn chạy ra ngoài, hút thuốc.

Hơn nữa, vừa rồi, khi ngồi trên đùi anh, cô rõ ràng đã cảm nhận được phản ứng từ phía thân dưới của anh.

Tần Lộ vuốt lại bức họa đã bị vò, cuộn nó lại, cầm ra khỏi phòng vẽ, nhìn Triển Lê đang nuốt mây nhả khói rồi nói, "Lê thiếu, tôi sẽ mang bức họa này đi. Anh hút thuốc nhiều như vậy, nghe nói sẽ bị ảnh hưởng đó... Thôi, anh cứ tiếp tục đi."

Triển Lê quay đầu, nhìn cô một cái, trong mắt không còn sự phiền chán như ban nãy.

"Không phải Đại tiểu thư muốn cắt tranh vào kết sắt an toàn sao? Chỉ sợ bức họa này còn chưa đạt yêu cầu."

"Ý của Lê thiếu là?"

"Ý của tôi là – tôi muốn giúp Đại tiểu thư vẽ lại một bức."

Năm phút sau, trong phòng vẽ tranh, Tần Lộ nhìn vật trong tay Triển Lê mà hối hận vô cùng vì đã đồng ý với anh.

"Lê thiếu, anh có thể nói cho tôi biết là... đạo cụ đó dùng để làm gì không?" Tần Lộ có dự cảm không tốt.

"Đương nhiên là để cho Đại tiểu thư dùng rồi."

Triển Lê cầm cây đuốc bóp trong tay, ấn nút, đạo cụ đầy màu sắc lập tức lách lư liên tục. Anh ôm lấy vòng eo của Tần Lộ, bắt lấy bầu ngực của cô, dưng cây đuốc bóp thẳng đứng nơi đầu nhũ hoa.

Cây đuốc bóp phát ra âm thanh nho nhỏ, vụn vụn thân thể. Tần Lộ cảm thấy đầu nhũ hoa của mình bị tê dại cả đi, so với việc Triển Lê dùng tay đùa bỡn thì cái này còn mãnh liệt hơn, thân dưới của cô bắt đầu trở nên ẩm ướt.

"Đại tiểu thư có vừa lòng với tần suất rung ở mức độ này không?" Triển Lê ôm Tần Lộ từ phía sau, mỗi tay một cái cây đuốc bóp, áp nó vào đầu nhũ hoa của cô.

"A... Ừm... Đừng đùa nữa... Anh rút cuộc muốn làm gì?" Cảm giác tê dại truyền đến khiến Tần Lộ ý loạn tình mê, vừa cự tuyệt vừa rên rỉ, hấp dẫn người khác một cách khác thường. "Làm gì hả? Đương nhiên là vẽ một bức họa cho Đại tiểu thư rồi." Triển Lê nở nụ cười, cầm lấy thuốc và băng dán, dán chặt hai cây đuốc bóp vào đầu nhũ hoa của Tần Lộ, "Còn gì hấp dẫn hơn đáng về tình mê ý loạn của Đại tiểu thư chứ?"

Nói xong, anh chỉnh nút điều khiển, cây đuốc bóp lách lư kịch liệt hơn, âm thanh mà nó phát ra cũng ngày càng lớn.

"Ừm... Ừm..." Thân thể bị con chấn động từ bộ ngực mà rung lắc mãnh liệt. Tần Lộ vụn vụn cả người, hai tay cô chơi vơi, muốn thoát khỏi tay Triển Lê, nào ngờ lại bị anh bắt được, sau đó dùng dây mềm, trói hai tay cô ra sau lưng.

Triển Lê ôm cô từ phía sau, búng tay lên đùi cô, ngón tay linh hoạt di chuyển từ đùi xuống hoa huyệt, phối hợp cùng lực rung từ hai cây đuốc bóp. Hoa huyệt của Tần Lộ nhện không được, chất dịch bắt đầu chảy ra, cảnh tượng vô cùng phóng khoáng.

"Triển Lê... Rút cuộc anh... Muốn làm gì... Anh mau buông tôi ra..." Bộ ngực của Tần Lộ phập phồng liên tục, bầu nhũ hoa không ngừng lách lư. Cô quay đầu đi, đôi mắt nhắm chặt, miệng phát ra từng tiếng hỗn hển.

Dường như Triển Lê không nghe thấy tiếng cô chửi anh, anh dời ngón trỏ đến cửa huyệt của cô.

"Phù, phù, phù" Mỗi một lần vỗ vào đều kèm theo tiếng nước rỉ ra, mỗi khi anh đưa ngón tay lên, Tần Lộ đều cảm thấy cửa huyệt của mình lay lộn.

"Đại tiểu thư rất muốn phải không?" Anh cười xấu xa.

Tần Lộ cắn răng, không đáp lời. Triển Lê tách hai đùi cô ra, để lộ nơi riêng tư của phái nữ, sau đó đặt cây đuốc bóp vào đó, ma sát cô vài cái.

"Ừm..." Khuôn miêng Tần Lộ phát ra tiếng rên rỉ. Triển Lê nhét cây đuốc bóp vào bên trong. Đạo cụ hình trụ bị kẹp vào giữa khối thịt, nhét vào trong tiểu huyệt của cô.

"A... Ừm... A a..." Lúc vật lạ bị nhét vào, cả người Tần Lộ căng thẳng hết cả. Cửa huyệt kẹp chặt lấy vật lạ, lại trở nên ẩm ướt.

"Vậy mà đã nuốt vào rồi à? Hay đồ cái nào thô hơn một chút." Triển Lê lại tách đùi cô ra rộng hơn, đôi mắt nhíu lại, nhìn chăm chăm vào chỗ riêng tư.

"Anh... Anh đừng làm vậy... Lê thiếu... Đừng..." Thấy Triển Lê muốn đồ cây đuốc bóp lớn nhất, cô vội vàng kẹp chặt hai chân.

Cửa huyệt không ngừng khép mở, co rút, nước dịch chảy ra ồ ồ. Triển Lê đặt một cây khác vào đó, "Đại tiểu thư không thích vật vừa thô vừa dài sao?"

"Không... Không... Lớn như vậy sẽ hỏng mất."

Triển Lê cười một tiếng, không làm khó cô nữa. Anh ôm cô, đặt cô ngồi lên ghế sofa.

Được dựa lưng vào, Tần Lộ cảm thấy dễ chịu một chút, nhưng cô còn chưa thở ra một hơi, Triển Lê đã dùng dây cột chặt mắt cá chân của cô, sau đó nhét cây đuốc bóp vào trong cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Triều Phun

Edit: Vy

Cây đấm bóp không hề kiêng kỵ mà xoay tới xoay lui ở trong người, ma sát mép thịt vừa nhỏ hẹp vừa nhạy cảm. Tần Lộ đứng thẳng người dậy, bầu ngực cao cao thẳng đứng, nhũ hoa trên ngực bị xoa nắn đến run rẩy, đồng thời thân thể của cô bị hai bên công kích, có cảm giác phấn khích bị đè nén cùng cảm giác đau đớn đến mức không thể nào phóng thích được.

"A... A... Ô ô... Triều Lê... Tên khốn kiếp... Anh lấy ra cho tôi... Lấy ra đi..." Tần Lộ giãy dụa thân thể, thân dưới bị dị vật xâm chiếm, ma sát kịch liệt làm cho cô không thể thích ứng được.

Triều Lê thương thức vẻ mặt cô bị dục vọng làm cho mất khống chế giãy giụa trong chốc lát, sau đó vui đầu, tay cầm bút máy nhanh chóng phác họa.

Bút vẽ và giấy ma sát phát ra tiếng vang, vậy mà Tần Lộ lại chỉ có thể nghe được tiếng xèo xèo của cây đấm bóp trong cơ thể mình, cô thừa nhận bị một dòng điện đánh thẳng vào khoái cảm, vô lực ngồi phịch ở trên ghế sa lon, cả người giãy dụa, chìm nổi trong biển dục vọng.

"Ngẩng đầu lên, nhìn tôi." Triều Lê vẽ lại nét mặt của Tần Lộ một cách kĩ càng, bắt đầu tinh tế miêu tả biểu tình của Tần Lộ.

Tần Lộ lắc đầu, dục vọng không ngừng dâng trào khiến thân thể run rẩy: "Triều Lê... Anh là tên khốn kiếp... Mau buông tôi ra... Tôi không cần anh vẽ..."

Bầu ngực tuyết trắng đang không ngừng rung động, Tần Lộ ngược đầu, thân thể co rút giống như không chịu nổi sự vui thích quá nhiều, rút ra cắm vào, ngũ quan bởi vì dục vọng cùng khoái cảm trở nên có chút vẩn vơ, hết lần này tới lần khác đều mê người như vậy, Triều Lê nắm chặt bút trong tay, tốc độ càng lúc càng nhanh, hô hấp cũng càng nặng nhọc, dồn dập.

20" sau, rốt cục cũng đã vẽ xong, nhìn người phụ nữ bị dục vọng hành hạ đến mức gần như làm hỏng cả tư thế, Triều Lê hài lòng với bản vẽ rồi đứng dậy, đi tới ghế sa lon trước mặt.

"Ô... Khốn kiếp... Ừ... Ô... Mau bỏ tôi ra!" Giọng nói của Tần Lộ đã hết hơi.

"Đại tiểu thư không chịu nổi." Triều Lê cúi xé cánh tay mềm mại của cô, nắm tay nhỏ bé của cô sờ đến dương vật nóng rực trong quần anh, mở miệng tà ác nói: "Muốn sao?"

Trong cơ thể cô cây đấm bóp hành hạ lại không thể mang cho cô cao trào, cô suýt nữa bị dục vọng ép đến điên đảo, hôm nay sờ tới vật thể này vừa nóng lại to lớn, tay Tần Lộ có chút hưng phấn, nhưng không muốn làm cho Triều Lê đắc ý, không thể làm gì khác hơn là quay mặt đi, không lên tiếng.

Triều Lê tươi cười một tiếng, bắt lấy cánh tay nhỏ bé đang cời thất lung anh ra, để cho dục vọng to lớn này của anh đã sung to, đập vào tay của Tần Lộ, dùng giọng vừa trầm thấp vừa khàn khàn mở miệng nói: "Nói cô muốn, tôi sẽ cho cô."

Cây đấm bóp xèo xèo suy nghĩ, nhũ hoa của Tần Lộ ngứa ngáy, hận không thể hung hăng gãi xéo; hoa huyết nhầy nhụa bên trong, có cái gì đó chán ghét làm cho cô vừa đau lại nhột.

"Muốn..." Tần Lộ rốt cục thỏa hiệp, một chữ ngắn ngủn, xấu hổ lại khó nhịn, lại tràn đầy đắc ý mời gọi.

Triều Lê cười hài lòng, nhưng không lập tức làm cô thỏa mãn, ngược lại cầm lấy tay của cô khuấy động vật to lớn của anh, nói lên yêu cầu hơi quá đáng: "Trước tiên đại tiểu thư hãy liếm nó, liếm thoải mái, tôi sẽ khiến nó ***."

Wh?! Anh ta muốn để cho cô liếm chỗ đó của hắn?! Yêu cầu này đơn giản phát rồ.

Đối với lần này, Tần Lộ khinh thường hừ một tiếng xem như trả lời.

"Đại tiểu thư sẽ không làm sao?" Triều Lê bắt lấy tay của Tần Lộ, cúi người nhìn cô, "Tôi còn tưởng rằng đại tiểu thư quan hệ với nhiều bạn trai như vậy, nơi này chắc cũng không nở bỏ qua đâu."

"Lê ít chơi đùa nhiều phụ nữ như vậy, chẳng lẽ cũng giúp bọn họ quan hệ bằng miệng?" Tần Lộ nhìn Triều Lê như một tên thần kinh, đưa tay lấy cây đấm bóp ra, đặt ở trước ngực, nhẹ nhàng lâm bầm một câu, "Không ghê tởm sao?"

"Ghê tởm?" Triều Lê cười, kéo hai chân của cô qua, tách hai bắp đùi mềm mại của cô, ngồi xổm người xuống, kéo ra hai chân của cô, cúi người hôn lên nơi sớm đã trở nên nhầy nhụa này.

Cây đấm bóp còn ở bên trong xèo xèo nhảy không ngừng, miệng lưỡi nóng bỏng của Triều Lê ngậm chặt hoa huyết, chiếc lưỡi khéo léo khuấy động lớp thịt bên trong, đôi môi phát ra tiếng chặc chặc, cần đến mức khiến dịch chảy ra khỏi cửa huyết.

Trong tay sờ phải cây đấm bóp còn đang rung động rơi trên mặt đất, Tần Lộ cong người, thân thể không ngừng run rẩy, đầu lưỡi của Triển Lê ở bên trong cô như muốn nghiền nát hạt ngọc nhỏ, đầu lưỡi thăm dò vào bên trong huyết co rúm liếm láp, mặt nước không ngừng từ bên trong miệng hoa huyết của cô chảy xuống.

"A... Ừm... A a..."

Khoái cảm chông chênh, Triển Lê miệng lưỡi linh hoạt, ngón tay của cô nắm chặt ghế sa lon, thân thể bắt đầu co rút.

Trong nháy mắt, ở bên trong cô sẽ hồng mắt. Đồng thời, Triển Lê đột nhiên liếm láp ở bên trong, nhẹ nhàng đè ép hoa hạch của cô.

Tia chớp xẹt qua đại não, toàn thân tựa như bị rút gân, kịch liệt run rẩy. Vui sướng mãnh liệt cơ hồ làm cho cả người Tần Lộ nhảy dựng, dịch lỏng cứ từng từng lại từng đợt phun trào lên, cô chỉ có thể giương chân, đắm nhận khoái cảm từ phía đáng sợ kia, cuốn sạch, đại não hoàn toàn vô ích rồi.

Cô đã cao trào rồi hả? Cô cư nhiên bị Triển Lê chơi đến cao trào?!

Thần trí thật lâu mới hồi phục, hơi thở của Tần Lộ vẫn còn dư vị của đợt phun trào vừa rồi, hơi nhếch mắt lên, chỉ thấy Triển Lê từ giữa hai chân cô ngẩng đầu, lau chất lỏng phóng đảng trên mặt: "Đại tiểu thư còn cảm thấy ghê tởm?"

Tần Lộ có chút vô lực, không biết muốn trả lời thế nào, một giây kế tiếp lại thấy Triển Lê bóp cái miệng nhỏ nhắn của cô, buộc phải mở ra, nuốt toàn bộ dục vọng dư tồn không chịu nổi của anh vào trong miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Hai Bên Cùng Tới, Thoải Mái Không?

Edit: Vy

"Ừm... Anh!" Ý thức được trong miệng có chứa vật thể, Tần Lộ tức giận, há mồm muốn cắn, Triển Lê giống như đã sớm dự liệu được, anh bóp chặt gương mặt của cô, ép cô phải há mồm nghe nhĩn đón anh.

Ánh mắt Tần Lộ trong nháy mắt liền mở to, đưa tay muốn cùng Triển Lê liều mạng, đối phương lại tránh khỏi cái miệng của cô một lần nữa, để cho cô nhào đến vô ích.

"Khụ khụ... khụ khụ" Tần Lộ ngã ở trên ghế sa lon, ho khan mấy tiếng, phản ứng đầu tiên chính là muốn đứng dậy đi súc miệng, hết lần này tới lần khác lại bị Triển Lê đè cô lại.

"Biến thái!" Tâm tình của Tần Lộ không thể chỉ dùng một từ để hình dung sự tức giận, lúc này cô đưa tay muốn cho đối phương một bạt tai.

"Tôi còn có thể biến thái hơn, Đại tiểu thư có muốn thử một chút hay không?" Triển Lê ngăn lại động tác của cô, kéo hai chân cô ra, trực tiếp hung hăng tiến vào trong cơ thể cô.

Còn để cây đấm bóp trong hoa huyết vô cùng ướt át, còn thịt cứng rắn như sắt đâm vào chỗ sâu nhất; tốc độ đâm vào rất nhanh làm cho cây đấm bóp theo động tác bị buộc đến thật sâu ở bên trong, ở chỗ sâu nhạy cảm của cô, anh trực tiếp ma sát điên cuồng, khiến thân thể của hai người run rẩy không ngừng.

"Ồ ô..." Mới vừa rồi Tần đại tiểu thư còn khí thế hung hăng, nhất thời cơ thể liền xụi lơ. Cô nắm chặt cánh tay Triển Lê, hai chân vô lực áp ở bên hông Triển Lê, tiểu huyết bị chạm đến nhất thời phải nóng lên.

Nóng quá... Thật sâu... Căng đầy... Vốn là còn thịt của Triển Lê so với người bình thường dài một chút, vừa dài vừa thô lớn, mỗi lần làm cho Tần Lộ vừa yêu vừa hận. Lần này cứ như vậy mà chen vào cùng cây đấm bóp, ép cô mau nổi điên.

"Đại tiểu thư, thoải mái không?" Người đàn ông thấy người phụ nữ dưới thân mềm nhũn trong nháy mắt, bị những cơn rung lắc phá hư thân thể.

Cửa tử cung bị cây đấm bóp xâm nhập gần đó, cảm giác kích thích toàn thân giống như bị điện giật, lúc này Tần Lộ thở hổn hển, hét ầm lên. "Có thích tôi cắm vào như vậy hay không?" Bị Tần Lộ mứt thật chặt, Triển Lê cơ hồ lập tức bắn ra ngoài. Cô thật mềm thật chặt, đem anh bọc lại gió thổi cũng không lọt... Tư vị mất hồn này hòa lẫn khoái cảm sắp từ vong, anh chỉ có thể cắn chặt hàm răng mới có thể bảo vệ tinh lực.

"Ừ... Không..." Tần Lộ nghĩ một đằng nói một nẻo, khoái cảm kịch liệt đánh vào trong cơ thể. Miệng cô cứng rắn không chịu thừa nhận, Triển Lê xâm chiếm cô thô bạo như thế trước nay chưa có khoái cảm.

"Không thích?" Triển Lê hừ một tiếng, "Phốc két" một tiếng, đưa dục vọng sung to vào sâu bên trong Tần Lộ, nước dịch bị anh đè ép chảy ra ngoài

động lại tạo thành một bãi nước roi trên mặt đất, "Cái này là gì đây?"

"A... Á!!!!" Tần Lộ lắc đầu, thét chói tai, bầu ngực trắng như tuyết bị kích thích liên tục. Cô ngửa đầu hét to.

"Đại tiểu thư còn không chịu trả lời sao?" Triền Lê nhếch môi, dùng một lực lớn đẩy hông Tần Lộ ra, cửa huyết trong cô đã thích ứng được với việc rút ra cắm vào một cách hần hoi, dứt khoát.

"A... Vui... Thích..." Tần Lộ không chịu nổi nữa, theo động tác lớn tiếng rên rỉ, như thể cô mới có thể giảm bớt đựng chạm cùng khoái cảm, "Cắm vào... Cắm vào trong... Thật sâu... A a... Quá sâu... A..."

"Tôi cắm vào, cô thoải mái ư?" Triền Lê tiếp tục truy vấn, hai tay bắt lấy hai bầu ngực không ngừng đung đưa. Anh ôm trọn nhũ hoa của cô.

"... Thoải mái... A... Đầy quá... Nhẹ một chút..." Nước dịch của Tần Lộ ở bên trong tiểu huyết chảy tràn ra ngoài hấp chặt cơn thịt trắng kiết của anh, phối hợp động tác với người đàn ông mà ngâm nó đến tận gốc.

"Bóp bóp... Phốc két... Bóp bóp..." Trong khoảng thời gian ngắn, sự phóng đáng của phụ nữ khiến người đàn ông thờ dốc, tiếng da thịt động chạm hòa lẫn với tiếng nước chảy ồ ồ vang lên không ngừng ở gian nhà. Bộ phận ấy của nam màu tím đen, từ từ thoát ra, thấm đẫm máu thịt màu đỏ tươi, kèm theo từng đợt nước dịch đầy bọt, không ngừng lay động theo từng động tác.

"Ừ a... A... Đầy quá... A... Quá sâu... Nhẹ một chút... Lê... Lê thiếu..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đồng Hồ Báo Thức Trúng Rung

Edit: Hương Cyndi

Sáng sớm, Tần Lộ nằm sấp ở trên giường ngủ say, hôm qua người nào đó không biết kiểm chế mà gây vò khiến cả người cô phải hầu hạ tới rã rời.

Trời dần dần sáng, ánh mặt trời xuyên qua kính trần nhà và vách tường từ bốn phương tám hướng, Tần Lộ tiện tay kéo cái gối qua che lên mặt mình, định tiếp tục ngủ, nhưng mà hạ thân lại có một con chấn động.

Không biết là vật thể gì đang không ngừng nhảy lên ở sâu trong cô, rung rung, khiến cô vừa thoải mái lại vừa khó chịu, khoái cảm cùng ham muốn đồng thời hành hạ phía dưới, cuối cùng Tần Lộ cũng từ trong giấc mộng tỉnh dậy.

Tần Lộ toàn thân trần trụi mở đôi mắt buồn ngủ mông lung nhìn xung quanh, dường như đây là phòng ngủ của Triền Lê, nhưng chủ nhân căn phòng sớm đã chẳng thấy đâu, chỉ có ánh mặt trời chiếu rọi sáng sủa khắp cả căn phòng.

Vật thể bên trong vẫn còn đang rung rung, Tần Lộ đứng dậy đi vào phòng vệ sinh, phải cố gắng mấy lần mới lấy được nó ra, nhìn một cái thấy thì ra là một cái trứng rung[1], nhưng khác với cái trứng rung bình thường chính là còn có thêm màn hình hiển thị thời gian.

[1]Trứng rung: (hay còn gọi là trứng rung tình yêu) là một món đồ chơi tình dục. Trong chương này, trứng rung được nhắc đến là loại có cả chức năng báo thức.

Triền Lê nhét vật này vào trong cơ thể mình từ khi nào chứ? Tần Lộ nhìn dấu vết lưu lại sau khi hoan ái trên người mình trước gương, chỉ nhớ rằng đêm qua quá mức kịch liệt, mình bị làm từ phía sau đến hôn mê bất tỉnh.

Nói vậy thì, Tần Lộ đã hiểu nguyên nhân tại sao Vô Song Kỳ không thích tìm Triền Lê, tuy đối phương có trình độ tốt, nhưng quan hệ xong lại chẳng có trách nhiệm gì cả, mà cũng chính tại trình độ quá tốt, nên mỗi lần Tần Lộ đều cảm thấy mình mới là người bị chơi ầy.

Tần Lộ vào phòng tắm đơn giản tắm qua, cũng không biết quần áo ngủ ở đâu, liền tùy tiện quần khăn tắm rồi xuống dưới tầng.

Ánh mặt trời vừa phải, trong sân ngoài trời dưới tầng một, Triền nhị thiếu gia không biết là đang dùng bữa sáng hay bữa trưa, mắt thấy Tần Lộ tới, nhìn chằm chằm người cô chỉ quần mỗi chiếc khăn tắm liên khề cau mày một cái.

Mẹ nó, giả bộ cái gì mà giả bộ, cô sớm đã bị thấy hết rồi, bây giờ mà cô có khóa thân đi cũng có gì khác nhau chứ.

"Hay là đại tiểu thư thay quần áo khác rồi mới tới dùng bữa đi." Triền Lê mở miệng nói với Tần Lộ đang ngồi trước mặt mình

"Chưa tỉnh ngủ, không có khẩu vị." Sáng sớm Tần Lộ đã bị quấy nhiễu, tâm tình vốn đã không thoải mái, thấy Triền Lê lên tiếng như vậy, lúc này đặt trứng rung trên bàn của Triền Lê, "Lê thiếu làm rót đồ này, tôi lấy xuống cho anh đó"

"À —— " Triển Lê bình tĩnh nhìn thoáng qua cái trứng rung đặt trên bàn, cầm khăn lên nhẹ lau miệng, sau đó mới giải thích: "Nghe người làm Tàn gia nói, đánh thức Đại tiểu thư chẳng phải là chuyện dễ dàng, cho nên trước đó tôi đã đặt cả đồng hồ báo thức để gọi đại tiểu thư dậy."

Đồng hồ báo thức á?! Tàn Lộ còn đang buồn bực sao lại không thấy công tắc đâu, vậy mà vật kia lại chọt rung lên trong cơ thể mình. Thì ra là do Triển Lê đã thiết lập hết từ trước.

Nhìn khuôn mặt Triển Lê có vẻ rất nhàn nhã, Tàn Lộ rất muốn chửi người. Ai ngờ đối phương vẫn còn không biết xấu hổ, thêm dầu vào lửa một câu: "Hay là đại tiểu thư cảm thấy tôi vẫn cần phải cố gắng hơn nữa?"

Tên biến thái này! Tại sao anh ta có thể vô sỉ đến như vậy. Tàn Lộ đang muốn nổi giận thì chợt ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, Tàn Lộ quay đầu, chỉ thấy trên sân cỏ cách đó không xa bày một cái vỉ nướng, có một người đàn ông ngoại quốc đẹp trai tóc vàng mắt xanh đang cầm đầu ô liu rưới lên thịt bò bít tết và lật nướng.

"Đó là Romain, ở cuộc thi ẩm thực quốc tế vừa rồi đã nhận được rất nhiều lời khen ngợi, biết rằng đại tiểu thư kén chọn, nên sáng sớm tôi đã đặc biệt mời anh ta tới làm bữa trưa cho đại tiểu thư."

Triển Lê giới thiệu sơ qua một câu, dường như Romain có thể nghe hiểu tiếng Trung, cười với Tàn Lộ coi như chào hỏi. Tàn đại tiểu thư nhìn bản thân đang bao áo ngủ, nhìn thêm chút nữa thấy trứng rung mình để trên bàn, ho khan hai tiếng, tỏ vẻ bình tĩnh từ chỗ ngồi đứng lên, rồi "ưu nhã" bước chân quay về phòng.

"Buổi sáng tôi đã bảo người làm mang bộ quần áo tới cho tiểu thư, ở trong phòng của tôi." Triển Lê ở phía sau nhắc nhở một câu, trong giọng nói như chứa nụ cười.

Thay quần áo xong, Tàn Lộ rửa mặt rồi trang điểm đơn giản, tới trước bàn ngồi xuống lần nữa.

Trên vỉ nướng, thịt bò nhìn thật tươi non, vang lên tiếng tí tách. Tàn Lộ không nói thêm gì nữa, nghiêng đầu thưởng thức tay nghề của đầu bếp Romain.

Thật ra thì cô phần lớn là thưởng thức thân hình của đối phương, ngón tay anh ta thon dài, bập thịt trên cánh tay mạnh mẽ lại đều đặn. Tàn Lộ di chuyển tầm mắt, dừng lại trên cẳng cổ hấp dẫn của anh ta, tưởng tượng đáng về anh sau khi cởi quần áo ra.

Tay Tàn đại tiểu thư khẽ gõ hai cái trên mặt bàn, vừa nghĩ hành động tiếp sẽ thế nào, nhưng Triển Lê ở đối diện như đã đoán được suy nghĩ của cô, mở miệng nói: "Tôi khuyên đại tiểu thư đừng nên tiếp xúc với Romain."

"Sao nào, đây cũng là em họ của Lê thiếu anh à?" Tàn Lộ quay lại về phía anh.

"Cũng không phải ——" Triển Lê cười một tiếng, sau đó thấp giọng, "Chẳng qua là tôi quên nói với Đại tiểu thư rằng, Romain là một Gay."

Wh?! Tàn đại tiểu thư ngay lập tức thấy chán ghét, không nhìn Romain nữa, vui đầu chuyện tâm dùng bữa.

Sân thượng được xây hướng ra biển, sóng biển vỗ vào đá ngầm, gió biển mặn mòi thoảng thổi qua, dùng bữa trong hoàn cảnh này ngược lại mang đến tâm trạng khác. Tàn Lộ nhấp ngụm rượu vang đỏ, đánh giá phong cảnh xung quanh.

Ban ngày nhìn cái đảo nhỏ này, mới phát hiện rằng diện tích đảo rất lớn, bốn phía có núi rừng, có hồ, quang cảnh thật đẹp.

"Lê Thiếu à, đảo này không tệ nha, thường xuyên mang bạn gái tới đây dã ngoại, ngắm biển, càng tăng thêm tình cảm." Tàn Lộ thờ dãi nói.

"Ban đầu đảo này là Tàn Tổng Phách để cho đại tiểu thư, nhưng đại tiểu thư lại không muốn, về sau nơi này mới chuyển qua tay tôi." Triển Lê đứng đưa ly rượu vang đỏ, nhân dịp trả lời một câu, một lúc sau lại nói, "Hơn nữa, ngoại trừ đại tiểu thư ra, quả thật là tôi chưa từng mang người phụ nữ nào tới nơi này."

"Vậy sao? Thế thì thật vinh hạnh quá." Tàn Lộ thờ ơ mở miệng nói: "Đúng rồi, nếu vậy thì quần áo ngủ này là chuẩn bị cho ai?"

"Đại tiểu thư không phát hiện quần áo ngủ vô cùng vừa người sao?" Triển Lê hỏi ngược lại.

"?"

Tàn Lộ có chút bối rối, không hiểu Triển Lê có ý gì. Cô ngẩng đầu nghi ngờ nhìn Triển Lê, lại thấy đối phương buông ly rượu xuống, xoa xoa môi dưới: "Ý của tôi là tôi còn thiếu bạn gái."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Anh Trai À, Có Muốn Thử Một Chút Hay Không?

Edit: Mai Anh

Sau đó, Tần Lộ chỉ cảm thấy mình càng thêm bối rối: " "Bạn gái" theo nghĩa đen sao?"

Triển Lê gật đầu.

Hồ hấp không thông, Tần Lộ nghi ngờ chỉ chỉ mình, lại chỉ chỉ anh: "Lê thiếu, anh thiếu phụ nữ ư?!"

Động tác của Triển Lê cứng đờ, lại nghe Tần lộ mở miệng nói.

"Lê thiếu chỉ cần gọi một tiếng, anh muốn phụ nữ, lập tức có cả hàng dài xếp từ đại sảnh của Triển thị kéo dài qua bên ngoài, lượn quanh lượn lại thành phố C cũng trọn hai vòng. Lê thiếu cần gì phải làm khó tôi đây?"

"Làm khó?" Chén rượu thủy tinh đặt lại trên bàn vang lên một tiếng "cạch", sắc mặt Triển Lê khó coi, "Đại tiểu thư nghĩ như vậy à?"

"Khụ khụ, Lê thiếu, có gì chúng ta từ từ nói..." Thật ra trong lòng Tần Lộ có chút sợ Triển Lê, thấy anh như vậy, vội vàng dùng giọng điệu thương lượng để nói với anh, "Mặc dù năm đó... Nhưng mà mấy năm nay, vì câu nói của anh, hôn sự của tôi đã bị hủy hai lần, có gì bức bối anh cũng nên cho qua đi, không phải sao?"

Triển Lê nhìn cô chằm chằm hồi lâu, không nói gì thêm, lau miệng, đứng dậy bỏ đi. Tần Lộ ngồi một mình trước bàn ăn, gió từ biển thổi vào, lần đầu tiên trong đời cô cảm thấy hối hận như vậy.

Mà chuyện khiến cho cô thấy hối hận nhất đã xảy ra vào mùa hè năm cô hai mươi tuổi.

Khi đó Tần Lộ vẫn còn học đại học, nghỉ hè rảnh rỗi, cô gặp được Triển Lê ở nhà họ Tần, lúc đó anh hơn cô một tuổi, khuôn mặt anh tuấn, khí chất thanh cao; mang một cặp mắt kính, đi theo sau cha cô là Tần Luyện, đáng vẻ nghiêm túc, giúp việc cho ông.

Khi đó Triển Lê không có phong thái như bây giờ. Tần Lộ làm sao lại thấy anh giống như học sinh; vì vậy khi cha vừa đi ra ngoài, cô liền len vào phòng làm việc.

"Anh là phụ tá mới của ông chủ Tần, thực tập sinh sao?" Tần Lộ trực tiếp hỏi về suy đoán của mình.

Triển Lê đang soạn lại đồng giấy tờ, nhướn mắt nhìn người đang đứng trước bàn, đẩy nhẹ mắt kính, "Cô là Tần Lộ?"

Nhân viên của Tần thị khi thấy Tần Lộ đều khách khí gọi cô một tiếng Tần tiểu thư hoặc là đại tiểu thư, dám gọi thẳng tên cô cũng chỉ có mình Triển Lê. Tần Lộ lúc ấy chỉ có một suy nghĩ, nếu tên này là một tiểu thít tươi, hẳn sẽ rất mềm, rất ngon.

Tần đại tiểu thư tiến lại gần, thấy tiểu thít tươi đang cầm bản thiết kế trên tay, cô vội tìm cơ bắt chuyện, "A, đây không phải là tác phẩm dự thi cuộc tranh tài UIA sao? Anh học kiến trúc à?"

Đối phương ừ một tiếng, coi như là trả lời. Lần đầu tiên, Tần Lộ không được nể mặt như thế, cho nên cô liền cầm lấy bản vẽ trên tay Triển Lê, "Tôi rất thích bản thiết kế này, đáng tiếc giám khảo không có mắt thưởng thức, cứ như vậy mà không cho tác phẩm này trúng cử."

Triển Lê rốt cục cũng ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt lộ ra nghi ngờ. Tần Lộ nửa vì cố ý gây chú ý, nửa vì trong lòng thật sự thấy bất bình, nói thẳng, "Giám khảo đưa lý do không sử dụng bản thiết kế này là vì nó có tính nguy hiểm cao, trước thì nói nó lạnh băng lãnh khốc như băng thủy tinh, có thể nói là không có chút hơi thở nghệ thuật ấm áp nào cả. Nhưng tôi lại thấy nó rất ấm áp."

"Tại sao cô cảm thấy nó thật ấm áp?" Triển Lê hỏi cô. "Rõ ràng mà." Tần Lộ nhìn Triển Lê, khó chịu khi mặt thẩm mỹ bị chất vấn, cô quên mất mục đích trả lời, im lặng trong chốc lát mới thờ dãi, chậm rãi mở miệng nói, "Thông thạo về kiến trúc như vậy, xa xa có thể thấy được ánh đèn bên trong... Anh biết có người đang ở đó chờ anh về, chẳng lẽ không ấm áp hay sao?"

Đối phương dường như đang cười, nhưng nhìn ánh mắt của cô cũng bớt lạnh lùng. Tần Lộ thông qua đề tài này, thành công cạy được miệng Triển Lê, tán gẫu trong chốc lát mới phát hiện đi sai phương hướng rồi -- căn bản chính là không có biện pháp tán gẫu nào để lên giường.

Cũng may Tần Lộ cũng không nổi giận, đón máy bay, lấy được rất nhiều tin tức về Triển Lê, khi đối phương tới nhà họ Tần vào lần thứ hai, cô thay đổi sách lược tác chiến.

Trải qua một ngày chung sống, Triển Lê đối với cô cũng không bài xích, vì vậy ngày thứ hai, lúc Triển Lê đang ở phòng làm việc phụ giúp giấy tờ, Tần Lộ liền tùy tiện tìm lý do, ngồi ở một bên trên ghế sa lon, yên tĩnh xem sách.

Đều nói nam sinh của ngành kiến trúc khó chịu, Tần Lộ tính toán hàm súc một chút, vì vậy cô vô tình hữu ý vừa đọc sách vừa ngắm Triển Lê, đợi đến khi đối phương quay đầu nhìn cô phát hiện ra ánh mắt cô đang nhìn mình, cô lại vội vàng dùng sách che mặt, làm bộ như đang chuyên tâm đọc sách.

Như thế mấy phen, chỉ cần là đàn ông bình thường, cũng có thể nhìn ra cô đối với anh có chút ý tứ, tránh không được mà hỏi một câu. Tần Lộ lên kế hoạch rõ ràng, ngay cả lời thổ lộ của bản thân cũng đã nghĩ xong. Kết quả, Triển Lê vẫn làm việc của mình như cũ, không hề có khuynh hướng sẽ mắc câu.

Đây là do đọc sách quá nhiều khiến đầu óc ngu muội đi sao? Tần Lộ rút quyển sách trên giá sách xuống một lần nữa, cuối cùng quyết định dùng chiêu

lớn.

Cô lợi dụng lúc nghỉ ngơi khi người làm đưa trà tới, thừa dịp Triển Lê ngồi ở trên ghế sa lon uống trà, cô liền cầm quyển Anh văn "Có tên" mình đã chọn tỉ mỉ đi tới.

"Lúc trước, anh có học đại học ở nước ngoài, nhất định là vốn tiếng Anh rất tốt." Tần Lộ mở sách, đưa tới trước mặt Triển Lê, ngón tay cô có ý chỉ đoạn ngắn có cảnh 18+, "Tôi không hiểu chữ viết ở đoạn này, anh có thể giúp tôi phiên dịch một chút không?"

Hôm đó, cô đặc biệt chọn loại áo cổ rộng, gơ tay, nhấc chân, đều sẽ để lộ cảnh xuân ra bên ngoài.

Ánh mắt Triển Lê không cẩn thận lướt qua cảnh xuân lộ ra bên trong cổ áo cô, hơi quay đầu, ho khan nhắc nhở Tần Lộ. Song, khi tầm mắt của anh dừng lại trên bộ sách, thấy rõ nội dung phía trên thì lại ho khan không ra được, miệng mở rộng hồi lâu mới nói, "Quyển sách này có bản tiếng Trung ở trên web, đại tiểu thư có thể lên web tra một chút."

"Là sao?" Tần Lộ đến gần anh, ngực không rõ vô tình hay cố ý chạm vai anh, dùng giọng nói mềm mại cầu đạo, "Nhưng anh ở chỗ này rồi, anh không thể giúp tôi phiên dịch một chút sao?"

Triển Lê sắc mặt có chút không bình thường, hai tai cũng hơi đỏ lên, Tần Lộ quan sát được đối phương thay đổi, trong lòng biết hấp dẫn, vì vậy thừa thắng xông lên.

"Không bằng tôi thử phiên dịch, anh xem xem tôi phiên dịch có đúng hay không nhé?"

Cô dùng thân thể mềm mại, giọng điệu nhẹ nhàng nhu mì, dán chặt vào Triển Lê, bắt đầu phiên dịch một cách sinh động y như thật, khiến Triển Lê nổi lên lửa nóng triền miên. Ở chỗ mấu chốt, cô vẫn không quên rên rỉ vài tiếng.

Phiên dịch thêm một đoạn nữa, sắc mặt Triển Lê không được ổn lắm, tiếng hít thở nặng nề đã bán đứng anh.

"Anh trai, anh đã làm chuyện như sách miêu tả bao giờ chưa?" Tần Lộ mở đôi mắt ướt sũng, nhìn Triển Lê, thấy anh không có lên tiếng, ánh mắt càng mờ đục, cô gác quyển sách qua một bên, đưa tay mân mê cánh môi mím chặt của anh, nhẹ nhàng cất giọng: "Anh có muốn thử một chút hay không?"

Triển Lê vẫn như cũ, không hề lên tiếng, Tần Lộ tưởng anh chấp nhận, nghiêng người ngồi lên đùi anh, từ từ kề sát môi anh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Động Vào Nhân Vật Không Nên Động

Edit: Mai Anh

Tần Lộ tiến lên, hôn nhẹ lên môi Triển Lê, cô dùng đầu lưỡi một lần lại một lần liếm láp môi của anh, mút lấy cánh môi, đầu lưỡi khẽ cạy hàm răng, thấy anh không chịu mở ra, liền khẽ cắn môi dưới của anh.

Tay cô nhẹ nhàng cởi cúc áo anh, luồn vào bên trong áo, vuốt ve lồng ngực rắn chắc của anh. Anh gầm lên một tiếng, bắt đầu đáp trả cô.

Chuyện về sau chính là thuận lý thành chương, Tần Lộ đổi tư thế, dạng chân đến trên người anh, đẩy quần áo của anh xuống, lộ ra lồng ngực nhẵn bóng.

Cô vuốt ve nơi ấm áp ấy, đem gương mặt dán vào ngực anh, theo văn lý liếm hôn da thịt của anh, hai tay vẫn không ngừng sờ soạng bộ ngực đó, cũng thuận đà xâm nhập vào bên trong tay áo, vuốt ve cánh tay của anh.

Ngực Triển Lê phập phồng liên tục, phía dưới dần dần cương lên. Tần Lộ đưa đầu lưỡi vòng vài vòng lên bấp thịt trên bụng anh, một vòng lại một vòng dọc theo người hướng lên ngực anh. Cô cúi đầu, ngậm chặt một cái, mút vào, cho đến anh bật ra tiếng gầm đầy dục vọng mà khó khăn nén xuống.

Cô nửa ngồi dậy, thả tóc xõa ra rồi cởi quần áo trên người xuống, ngực dán chặt lồng ngực anh, đặt tay của anh để ở ngang hông mình, hôn bờ môi của anh, nhẹ lắc lắc hông chậm rãi cọ xát nơi đó.

Triển Lê mắt sáng hé mở, gò má ửng lên, trên trán đầy đặc mồ hôi hột, đôi môi khẽ run lên, hơi thở càng thêm nặng nề.

"Anh... Anh... Phía dưới ướt." Tần Lộ bày ra bộ khó chịu, kéo tay của anh hướng xuống phía dưới nơi tư mật của mình. Anh đột nhiên một lật người đem cô áp đến trên ghế sa lon, giữ lấy khuôn mặt của cô điên cuồng hôn lên.

Anh dùng sức mút lấy, ở cổ của cô còn lưu lại dấu hôn nồng nặc như đóng dấu. Bàn tay không an phận mon trón cơ thể cô, giống như dã thú bị bỏ đói lâu năm.

Bụng dưới Tàn Nguyệt truyền đến một cỗ cảm xúc vừa nhức nhối lại tê dại, hạ thể không tự chủ được tiết ra chất dịch lỏng..

Anh tách hai chân cô ra, cời chiếc quần cuối cùng, hạ thân dán tới đây, vật nam tính nóng rực như than chĩa thẳng vào tâm động.

Triển Lê hôn có chút dã man, không có chương pháp gì, Tàn Lộ cảm giác anh có giống như mới hôn lần đầu tiên, vì vậy chủ động dang hai chân của mình, cầm lấy cái đó của anh, kè sát miệng hang.

Tiểu Triển Lê lớn hơn so với cô tưởng tượng rất nhiều, cho nên cô có chút khó khăn dung nạp anh vào bên trong, mới vừa thỏa mãn liền thở dài một tiếng, đổi phương lại động eo ếch, hung hăng kéo ra đút vào.

Vật đàn ông thô ráp đó không đi vào bên trong hoàn toàn, lấp đầy cô, cảm giác tê dại từ nơi giao hợp lan ra, con đái khát ập đến, Tàn Lộ vận vẹo thân thể cố để cho vật đó vào sâu hơn, bên trong chặt kín, hai cơ thể hòa làm một.

Rút ra, đâm vào, lại rút ra... Triển Lê không có lực độ cùng tốc độ cũng đang gia tăng, Tàn Lộ bị đâm đến không thở nổi, thân thể mềm nhũn, cuối cùng cũng leo được tới đỉnh. Kịch liệt vận động, tùy ý hoan ái, buổi chiều hôm đó, Tàn Lộ cố ý câu dẫn anh, hai người biến đổi tư thế, ở trong thư phòng thử đủ các loại OXXX; Triển Lê bắn ba lượt, mà Tàn Lộ không nhớ ra mình đạt được khoái cảm nhiều lần.

Khi đó Triển Lê không có quỷ dị như bây giờ, còn có thể chiều theo ý Tàn đại tiểu thư, động tác ôn nhu hơn. Tàn Lộ vừa hưởng thụ vừa nghe lời luân động theo tiết tấu của anh. Sau khi hài lòng cùng anh kí kết quan hệ pháp hữu, về nhà liền cảm thấy không đúng.

"A Lê ở lại cùng nhau ăn cơm đi."

Tàn Luyện mở miệng giữ Triển Lê ăn cơm tối, Triển Lê gật đầu đáp ứng. Tàn Lộ nghi ngờ nhìn cha mình, lại nghe đối phương mở miệng nói: "Buổi chiều có việc phải đi gấp, quên giới thiệu các con biết, Lộ Lộ, đây là Triển Lê, con trai của dì Tiểu Thanh."

Dì Tiểu Thanh? Người hàng năm đều có mặt trong danh sách Forbes Rich List Lê Thanh?!

Tàn Lộ kinh ngạc miệng mở to tới mức có thể nhét vừa quả trứng gà, sau một hồi mới nhìn cha cô nói: "Con tưởng anh ta là phụ tá cha mới nhận thêm."

"Nói linh tinh gì thế?" Tàn Luyện cười cắt lời Tàn Lộ, "A Lê lúc nào cũng ở nước ngoài, cha dượng của thằng bé cũng là người ngoại quốc, không hiểu mấy về lĩnh vực buôn bán trên thị trường. Hai năm qua dì Tiểu Thanh của con muốn làm ăn ở Trung Quốc, cho nên mới đưa A Lê tới đây cùng cha học tập một chút..."

Tàn Lộ quay đầu, kinh ngạc nhìn Triển Lê, thấy trong mắt đối phương dường như không được vui vẻ, lúc này mới ý thức tới, nàng động vào kẻ không thể động rồi.

Suốt bữa cơm tối, Tàn Lộ ăn với tâm trạng thấp thỏm lo âu, thật vất vả mới chờ được Triển Lê cùng Tàn Luyện dùng cơm xong, Tàn Lộ thừa dịp Tàn Luyện đi nhận điện thoại, liền rút chén trà, đưa tới trước mặt anh.

"Đại tiểu thư đây là?" Triển Lê cau mày nhìn nàng.

"Anh Lê..." Tàn Lộ thực sự không quen gọi tiếng Lê ca ca, vì vậy đổi cách gọi, "Lê thiếu, hai ngày nay tôi cứ nghĩ anh là phụ tá của cha tôi, có gì đặc tội, mong Lê thiếu bỏ qua cho. "

Tàn Lộ nói xong, cúi đầu không dám nhìn xem thái độ của Triển Lê.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đợi đến khi đại tiểu thư cô đây quá nóng lòng, muốn trực tiếp hỏi đối phương muốn như thế nào mới có thể quên đi chuyện xảy ra hồi chiều thì đối phương lại nâng chén trà lên.

Khi đó Tàn Lộ khờ dại cho là Triển Lê đã cho qua chuyện này.

Cho đến hai năm sau, khi Tàn Lộ đính hôn với Hoa Thần - người thừa kế nhà họ Hoa, Triển Lê bất ngờ cùng cha dượng của mình tới công ty ở Trung Quốc, gặp lại Tàn Lộ, cô mới hiểu, thì ra chuyện này vẫn chưa xong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Muốn Ở Cửa Hàng Áo Cưới Thử Hay Không?

Edit: Twinsyl

Tàn đại tiểu thư mười tám tuổi bắt đầu chơi đùa với đàn ông, khi đến tuổi lập gia đình, thanh danh đã không làm sao dễ nghe.

Trong vòng lẩn quẩn của đám thiếu gia công tử nhà giàu, đều đã đối với tính tình kiêu căng, phóng đảng của Tần Lộ sợ hãi tránh còn không kịp. Tần Lộ không còn cách nào khác, sau cùng đành phải nghe sự an bài của gia đình cùng với người thừa kế tương lai của Hoa gia Hoa Thần đính hôn.

Nói ra, Hoa Thần cũng là cái dạng thiếu gia đào hoa, chơi đùa phụ nữ so với Tần Lộ chơi đùa đàn ông chỉ nhiều không ít. Bất quá đối phương khiêm tốn, lại bởi vì nguyên nhân khác, thanh danh trái lại so với Tần Lộ dễ nghe hơn rất nhiều.

Trong cửa hàng áo cưới, đèn chùm pha lê rủ xuống, ánh đèn dịu nhẹ làm không khí thêm phần lãng mạn, tấm thảm dày lót dưới nền làm cho người ta cảm giác giống như dẫm lên những đám mây. Tần Lộ mặc áo cưới được thiết kế riêng từ hai tháng trước vừa được đưa về, đứng ở trước mặt Hoa Thần.

"Đẹp không?" Tần Lộ hỏi Hoa Thần.

"Ừm." Hoa thiếu gia ngồi ở trên ghế sofa, nhàn nhạt từ một tiếng, cũng không ngẩng đầu lên nhìn.

Tần Lộ hận nhất chính là loại người này luôn làm ra vẻ không chút để ý, nhìn giống như không tình nguyện cực kỳ bất đắc dĩ, nhưng so với mấy vị thiếu gia thích chơi bời lêu lổng khác, Tần Lộ cảm thấy được ít nhất Hoa Thần vẫn lại là một lựa chọn tốt, vì thế cắn răng nhịn xuống muốn cảm giác kích động muốn xông lên đánh người, hít vào một hơi, đi đến bên cạnh anh ta ngồi xuống. "Hoa Thần, anh mau đi thử lễ phục của anh đi."

Hoa Thần bị ngữ khí của cô làm cho nổi da gà, lúc đang muốn đứng lên đi thử y phục, điện thoại chợt vang lên. Anh ta sau khi đi nghe cuộc điện thoại kia trở về, liền đối với Tần Lộ mở miệng nói, "Tôi còn có việc cần xử lý, một hồi để cho lái xe đưa cô trở về đi."

Tần Lộ lộ rõ vẻ không vui, Hoa Thần rõ ràng nhìn thấy nhưng cũng mặc kệ, lập tức đi ra cửa, lúc ra tới cửa mới lại quăn lại một câu, "Nơi này có số đo của tôi, hẳn không sai."

Tần đại tiểu thư trong lòng khó chịu, thuận tay liền hất đổ khay trà mà nhân viên phục vụ bưng đến.

Quản lý thấy thế, vội vàng chạy tới, một mặt giúp đại tiểu thư lau nước trà dính lên người, một mặt đau lòng nhìn bộ áo cưới được thiết kế tinh xảo bị nước trà bắn tung tóe lên. Mở miệng khuyên đại tiểu thư trước nên đi thay quần áo.

Tần Lộ con giận còn sót lại chưa tiêu hết, quay đầu liền hướng phòng thử áo mà đi, nhưng mà đuôi váy của cái áo cưới này lại nặng, bước chân cô đi quá mau, mới đi ra vài bước đã bị vấp, liền ngã nhào trên đất.

Quản lý quá sợ hãi, vội vàng đi đỡ Tần Lộ, nhưng đã có người ở phía trước vươn tay đỡ cô.

Tần đại tiểu thư trật chân, vừa muốn đứng dậy mắng chửi người, lại thấy rõ ràng người tới đỡ cô thời khắc đó liền nuốt lời muốn nói trở vào bụng.

"Triển Lê?! Anh như thế nào lại ở trong này."

"Đi ngang qua nơi này nhìn thấy đại tiểu thư, cho nên vào trong này xem thử."

Tôi thật đúng thời điểm!

Sau chuyện xảy ra ở trong thư phòng lần trước, Tần Lộ cảm thấy cực kỳ xấu hổ, luôn cố ý tránh mặt Triển Lê, mà Triển Lê cũng bận rộn với việc kinh doanh, không có thời gian đi tìm Tần Lộ gây phiền toái, cho nên hai người rất ít đụng mặt nhau. Đột nhiên ở nơi này đụng mặt nhau, lại còn ngay lúc chính mình ngã sắp xuống đất, Tần Lộ cảm thấy được có chút mất mặt, đưa tay liền muốn đẩy đối phương ra.

Nhưng mà cô vừa mới động, chỗ mắt cá chân liền truyền đến một trận đau đớn đến toát mồ hôi lạnh - - trật chân rồi.

"Nghe nói đại tiểu thư gần đây đính hôn, đi cùng vị hôn phu của cô sao?" Triển Lê nhìn chung quanh, cũng không rõ là không biết hay vẫn lại là cố ý, kéo Tần Lộ lên chạm vào chỗ đau của cô.

"Một mình tôi tới đây." Tần Lộ không muốn cùng Triển Lê nói nhiều, quay đầu nhìn quản lý đang chạy tới, "Đỡ tôi đi đến phòng thử áo."

Quản lý lập tức đưa tay qua, Triển Lê lại cảm tay cô không chịu buông ra, rồi nhìn chăm chăm vào vị quản lý thân hình nhỏ nhắn cùng với giày cao gót cô ta đang mang trên chân, "Vẫn lại là để tôi đỡ cô đi thì tốt hơn, tránh để một hồi lại té ngã."

Quản lý vốn sợ Tần đại tiểu thư, gặp Lê thiếu tự mình nói ra như vậy, liền thuận thế thu tay về, để cho Triển Lê đỡ Tần Lộ đi vào phòng thử áo.

Phòng thử áo của cửa hàng áo cưới rất lớn, Triển Lê đem Tần Lộ đỡ đến trên ghế sofa, cúi người, nâng chân cô lên xoắn nắn một hồi, rắc rắc một tiếng giúp cô chỉnh lại gấu cốt.

Tần Lộ đau đến thét chói tai, phục hồi tinh thần lại cắn răng nói một câu "Cảm ơn!"

"Đại tiểu thư muốn như thế nào cảm ơn tôi?" Triển Lê như có như không nhìn cô, "Giống ban đầu ở thư phòng Tần gia sao?"

Tần Lộ không dự đoán được Triển Lê có thể nói ra những lời như vậy, nhất thời bị sặc không nói được gì. Sững sờ hồi lâu, mới quay đầu nói, "Lê thiếu vẫn là không nên nhắc lại chuyện trước đây, tôi bây giờ đã đính hôn rồi."

"Ngay cả việc thử áo cưới cũng không muốn đi thử cùng cô, đàn ông như vậy, đại tiểu thư cô vẫn muốn kết hôn cùng sao?"

Lời của Triển Lê nói ra làm Tần Lộ không phản bác được, cô đứng lên, tính toán cách anh xa một chút, đối phương lại tiếp sát cô, dán ở bên tai cô mở miệng nói: "Đại tiểu thư nghĩ muốn hay không thử xem?"

"Cái gì?"

"Trong tiệm áo cưới."

"Anh..." Nhìn Triển Lê khuôn mặt càng ngày càng tiếp sát cô, Tần Lộ chỉ cảm thấy như ngàn vạn con ngựa trên thảo nguyên xanh thẳng đang chạy như điên hướng về phía mình, khẩn trương quay đầu, cười nói, "Lê thiếu thực biết nói đùa..."

"Nói đùa?" Anh hừ lạnh một tiếng nở nụ cười, rồi bỗng nhiên bắt lấy hai cổ tay của cô hướng hai bên tách ra. Môi hồng nhuận của anh không chút khách khí lướt qua môi cô, ở trên mặt cô khẽ hôn một cái.

Tần Lộ bị ấn tẹt đầu hũ, lông mày nhỏ nhắn nhíu chặt lại, phẫn nộ nhìn Triển Lê.

"Tôi chỉ nghĩ muốn nói cho đại tiểu thư biết tôi không phải đang nói đùa."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Như Vậy Càng Kích Thích Phải Không?

Edit: banhocminh99

Triển Lê nói xong, nhanh hơn cô một bước dùng nụ hôn nóng bỏng nuốt toàn bộ lời nói của cô xuống. Anh nghiêng đầu, dán đôi môi lên môi cô khẽ cọ. Chỉ một lúc sau, đôi môi ẩm ướt cạy mở hàm răng cô, đầu lưỡi người đàn ông mạnh mẽ đẩy đưa trong khoang miệng.

"Anh điên rồi..."

Tần Lộ không ngờ anh đột nhiên hành động, vừa muốn mở miệng ngăn cản thì đã bị anh nắm bắt thời cơ, đầu lưỡi thâm nhập thật sâu, quán lấy đầu lưỡi cô.

Hai năm không gặp, nụ hôn của Triển Lê đã không còn bị động như năm đó, đầu lưỡi của anh tùy ý rong ruổi trong khoang miệng cô. Đôi mắt anh híp lại một nửa, dùng sức hôn cô, tựa như tình cảm mãnh liệt quen thuộc của người yêu cũ.

"Lúc trước chính là đại tiểu thư dạy tôi mà." Người đàn ông vừa hôn vừa dùng tay kéo khóa áo cưới phía sau lưng cô.

"Ừm---- "

Tần Lộ bị hôn đến nỗi đầu óc choáng váng, nhân lúc anh cúi đầu kéo quần áo của cô ra tham lam hít thở. Cô giương mắt nhìn người đàn ông trước mặt, thấy trên gương mặt anh tuấn của anh là một đôi con ngươi đen lóe lên ánh sáng bất định, không thể hiểu ý tứ ẩn sâu bên trong đó là gì.

Mẹ nó, lúc trước làm sao mà cô lại không có mắt nhìn, đi nhận một nhân vật nguy hiểm như vậy làm tiểu thím tươi mà chơi đùa.

Tần Lộ không biết tới cùng là Triển Lê muốn làm gì, lại không dám kêu to khiến nhân viên bên ngoài biết được, đành phải kìm nén kích thích muốn nổi giận, thấp giọng hỏi anh: "Rốt cuộc thì anh muốn như thế nào?"

"Đại tiểu thư nói xem?" người Triển Lê tản ra mùi đàn ông khi động dục, biểu tình vừa hưng phấn vừa nguy hiểm.

Anh nghiêng đầu nhìn cô một hồi, sau đó ánh mắt rơi xuống bộ ngực vì bị anh kéo khóa mà phần phía trên lộ ra trần trụi.

Áo ngực màu trắng vừa vịn ôm chặt lấy hai bầu ngực trắng nõn hoàn mỹ, lộ ra khe ngực sâu ở giữa, làn da cô trắng mịn bóng loáng.

Làm thật? Không! Có lẽ anh chỉ muốn dọa cô mà thôi?

Nghĩ như vậy, Tần Lộ cảm thấy mình không nên để thua khí thế, cô đứng thẳng người, để Triển Lê tùy ý đánh giá mình. Thậm chí cô còn nâng mắt nhìn thẳng anh, ánh mắt quyen rũ sáng lên giống như khiêu khích.

Triển Lê thấy vậy cười cười, lập tức tháo cà- vạt ném sang một bên, bắt đầu cởi quần áo của chính mình.

Cơ ngực và cơ bụng trắng kiện đẹp đề theo từng chiếc cúc áo được cởi bỏ lộ ra bên ngoài, bắp thịt cân xứng nổi lên theo động tác gọi cảm của anh mà chuyển động, phía dưới cơ ngực khí phách kia chính là cơ bụng sáu múi xếp thành hàng thẳng tắp...

Nói thật ra, Hoa Thần tuy là công tử đào hoa, cùng Tần Lộ đính hôn nhưng sau đó không hề chạm vào cô. Tần Lộ đã lâu không được nếm thử vui thích trên thân thể rồi. Đột nhiên nhìn thấy dáng người khêu gợi của Triển Lê, cô cảm thấy thân thể có chút nóng lên, trong đầu không khỏi nhớ về sự việc lúc trước giữa thư phòng.

Cuối cùng Tần Lộ không nhịn được dời mắt, không dám tiếp tục nhìn xuống. Vừa mới thất thần một lúc, Triển Lê lại đã đi tới, vuốt ve phía sau lưng cô, bàn tay đi xuống chụp lên cặp mông tròn của cô, dán chặt vào người mình: "Bây giờ đại tiểu thư đã biết tôi muốn làm gì chưa hả?"

"Lê thiếu, đủ rồi!" Rốt cục Tần Lộ không nhịn được, vùng vẫy nghiêng đầu đi, làm anh hôn lên phần cổ sau gáy cô, một trận tê dại từ cái cắn khẽ của anh truyền đi khắp toàn thân, khiến cô tỉnh tê run rẩy.

"Đủ rồi?" Anh mạnh mẽ bắt cô ngừng đầu, buông lỏng cô ra, quay người cô lại phía chiếc gương thủy tinh trong phòng thử đồ: "Đại tiểu thư cho rằng bộ dạng đối khát của mình lúc này là đủ rồi?"

Anh đứng sau lưng cô, giữ chặt cơ thể của cô, bắt cô nhìn chằm chằm thân thể của mình ở trong gương đã bắt đầu đỏ ửng, kéo áo ngực màu trắng của cô xuống dưới, giải phóng hai bầu ngực trắng đầy đặn. Bàn tay to chụp lên ngực cô, vuốt ve đầu vú khiến nó cứng rắn, "Nơi này của đại tiểu thư không nói như vậy."

Tần Lộ vừa then vừa cạo, cô sợ nhân viên cửa hàng ở bên ngoài nghe được, vừa tránh tay của anh, vừa đè thấp tiếng quát: "Lê thiếu anh điên rồi sao, đây là cửa hàng áo cưới?!"

"Thì đã làm sao?" Anh cười cô, ngón cái ái muội đè hai đầu vú xoay vòng, vuốt ve khiến chúng càng thêm căng cứng. Như vậy càng kích thích phải không?"

Khoái cảm theo hai đầu vú cuốn sạch thân thể, chuyển xuống bụng dưới, dâng lên khoái cảm quen thuộc, cô khẽ ngâm, bắt lấy hai tay rắn chắc của anh, ưỡn thẳng lưng lên.

Anh cười nhẹ, cúi đầu, nâng cao bầu ngực, há miệng ngậm chặt đầu vú bên phải của cô, tận tình hút, liếm, cắn, thậm chí còn dùng răng nanh cạo lên nhũ hoa cứng rắn, hơi hơi nâng lên.

Cô thở sâu, không đành lòng nhìn nhắm mắt lại.

"Thoải mái không?" Anh yêu thương hai bầu ngực như nhau, thay phiên hút liếm, mãi đến khi hai quả đồi đều sưng lên run rẩy, cao ngất đến mê người.

Rốt cục cô cũng đầu hàng, hé mở mắt, áo cưới dưới thân đã bị kéo tụt xuống mặt đất.

Anh đỡ cái eo nhỏ của cô để cô không bị ngã, thân hình cao lớn đứng giữa hai chân cô, cởi bỏ quần huấn luyện dã ngoại của chính mình, lấy ra nam căn vì cô mà đang bùng bùng phấn chấn, to lớn đáng sợ.

Mũi nhọn của vật nóng bỏng kiên định xâm nhập vào khe mông cô. Bụng dưới của anh gắt gao đặt trên hai mông đầy đà của cô từ phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Cầu Xin Tôi Sao, Vậy Gọi Tên Tôi Đi

Edit: Twinsyl

Phần eo của Tần Lộ tương đối cao, lúc này lại đi giày cao gót, cự long cao lớn của Triển Lê, vừa lúc đụng vào khe hẹp bí ẩn giữa hai chân cô.

Ngăn cách một lớp tất chân mỏng manh cùng quần lót, dương vật cứng rắn nóng hổi của Triển Lê chen lách vào giữa hai chân thon dài của cô.

Tần Lộ nhìn thấy tư thế của hai người hai người phản chiếu lên tấm kính kia, mặt liền nóng lên như phát sốt, "Đừng đùa, đủ rồi!"

"Đại tiểu thư đây là mời tôi đi vào sao?" Triển Lê cố ý xuyên tạc ý tứ của đối phương, tiếp tục giữ chặt eo.

Hai bắp đùi cùng cái mông mềm mại, dưới sự chèn ép mạnh mẽ, rõ ràng cảm nhận được sự xâm chiếm xa lạ của dương vật. Thô to, cứng rắn, nóng rực, da thịt non mềm ngăn cách bởi lớp tất chân mỏng manh kia gần như cảm giác được hình dáng của nó càng làm cho cô hưng phấn.

Nhiệt nóng từ bụng dưới của Tần Lộ dâng lên. Bị quy đầu thô to nóng bỏng gắt gao áp chặt ở cửa mình, không tự chủ co rút lại, dịch mật theo bản năng chảy ra ngoài, làm ướt quần lót dưới tất chân.

"Đại tiểu thư muốn sao?" Anh xấu xa hỏi cô, đem vật nam tính cứng rắn kia ngăn đặt ở tiểu huyết ướm ửng đỏ bùng đang không ngừng run rẩy của cô, ngón tay bao phủ lấy bộ ngực mềm mại mà vuốt ve.

"Không... Muốn... Không muốn!" Động tác toàn thân xui xẻo không chút sức lực, lời nói cự tuyệt bởi vì khoái cảm mà biến thành rên rỉ.

Triển Lê cười cười, đem người Tần lộ xoay lại, áp đảo trên tường, phần eo của anh điên cuồng dùng lực một cái, mạnh mẽ thật sâu lấp đầy mật huyết nhỏ hẹp, dục long thô dài cứng rắn toàn bộ xâm nhập vào bên trong cô, không chút nào dư thừa.

Cô nhịn không được rên rỉ ra tiếng, tất cả xấu hổ cùng phần nộ vì sự va chạm vào nơi sâu nhất đầy mãnh cảm của cô khi đó, toàn bộ đều tan biến.

Thật lớn... Cứng quá... Cô cảm giác chính mình cũng bị căng nứt, nhưng vô vàng khoái cảm kia lại làm cô muốn để cho anh thật sự đắm hồng, tiếp tục hành hạ cô.

"Thích không? Đại tiểu thư?" Hai tay anh không ngừng xoa bóp cặp ngực nở nang của cô, phần eo không ngừng luật động mạnh mẽ, mỗi một lần đều đã đâm xuyên tới nơi tận cùng bên trong cô, thẳng đến thành tử cung làm cô khó nhịn vận vẹo.

Cô đắm chìm trong dục vọng đến thần hồn điên đảo, bàn tay to lớn của anh bắt lấy bộ ngực của cô mà thưởng thức, làm cô nhịn không được trầm thấp rên rỉ thành tiếng.

"Đem chân mở lớn hơn nữa, mở mắt ra xem tôi như thế nào chơi đùa chỗ đó của cô." Anh cúi đầu thờ gấp, ra sức ở tiểu huyết chật hẹp của cô không ngừng tiếng lên, anh cắn lỗ tai cô.

Cô hơi hơi mở mắt ra, cơ bụng quặn rũ, cùng gấu eo luật động, bắp thịt lồi ra kia không ngừng va chạm nhịp nhàng tạo ra cảm giác làm say lòng người, mang cho cô một loại mỹ cảm đắm mị.

Bắp thịt toàn thân anh khỏe mạnh lồi lõm góc cạnh rõ ràng, cân xứng sắp xếp cùng một chỗ, nhìn qua có vẻ gọi cảm lạ thường, mà cơn thịt cường tráng dưới bụng kia, thật to thâm sâu cắm vào tiểu huyết của cô, dục vọng trương lớn, đang điên cuồng chinh phục mọi ngóc ngách trong cơ thể cô.

Khoái cảm dâng trào làm Tần Lộ phát ra tiếng rên rỉ từ trong cổ họng, cô ngẩng cổ, vô lực ngã vào trên bờ vai rắn chắc của anh, hai tay bám vào tường, nửa người dưới cùng anh chặt chẽ gắn kết lại.

Anh kéo một chân không còn chút sức lực nào của cô đặt trên lưng mình, hạ thân ngang ngược đánh phá vào miệng nhỏ mềm mại, ra sức va chạm, gần như là hút ra toàn bộ, lại mãnh liệt đâm sâu vào, mỗi một lần đều nặng nề va chạm vào chỗ sâu nhất đầy mãnh cảm kia của cô.

Cô cắn chặt môi mình, toàn thân kịch liệt run rẩy, eo nhỏ nghĩ muốn vận vẹo phối hợp cùng anh, lại bị anh dùng lực áp chế lại, không thể động đậy chỉ có thể do anh tùy ý tiến công.

"Sảng khoái sao?" Anh nhỏ giọng khàn khàn hỏi, ngón tay đột nhiên tìm được tiểu hạch của cô ấn xuống một cái.

"A..." Cô mạnh hít vào, lại quật cường lắc đầu, tiểu huyết giật giật càng thêm xiết chặt, khoái cảm đem cô triệt để phá vỡ.

"Còn thế này..." Xâm nhập trong cơ thể cô tàn sát bừa bãi. Anh cúi người cắn đầu vú cô, mãnh liệt đòi hỏi, eo không ngừng va chạm kịch liệt, liên tiếp đem cơn thịt vô cùng to lớn đâm sâu vào trong tử cung của cô.

"A..." Cô suýt nữa thất thanh hét chói tai, toàn thân run run nhanh chóng co rút, "Không muốn..." Quá nhiều khoái cảm dâng trào làm cô không cách nào kiềm chế được nữa, "Không được... Cầu xin anh... Rồi..."

"Cầu xin tôi sao, vậy thì gọi tên tôi đi." Anh hải lòng cười nhẹ, càn quấy tại cửa huyết non mềm, lần nữa khiến chiến làm cô phóng đảng cực hạn, "Xiết chặt thêm một chút, uh'm." Lên tiếng gầm thét, anh bắt lấy nơi mềm mại của cô, làm cho cô càng vận vẹo nhanh hơn.

Cô bị tốc độ điên cuồng kia cùng lực độ mạnh mẽ chinh phục, đề thấp thanh âm, đề thấp thanh âm, phóng đảng kêu khóc, "Nhẹ chút... Triển Lê... A... Không muốn... Triển lê... A a..."

Đầu óc từ từ trống rỗng, chỉ còn lại khoái cảm mãnh liệt một trận lại một trận cọ rửa thân thể của cô, Tần Lộ gọi tên Triển Lê, rốt cục đặt đến đỉnh điểm của sự sung sướng.

Cảm nhận được bên trong hoa huyết giật giật, Triển Lê liên tục đánh phá đến đỉnh, anh phóng túng ép cô đạt được cao trào, điên cuồng đâm chọc mãi cho đến khi anh cảm giác từ xương sống truyền một loại khoái cảm như chết đi, bắp thịt toàn thân căng cứng, gầm thét ở trong cơ thể cô xuất tinh.

Tần Lộ bị tinh dịch nóng bỏng kia làm cho kích thích lại giật giật một hồi trong cơn cao trào.

Lại một lần phóng đảng, Tần lộ quả thực có chút sợ hãi Triển lê người này rồi. Mà về hôn sự của cô cùng Hoa Thần, cũng bởi vì Triển Lê ở trước mặt Tần Luyện bóng gió nói một câu "Lần trước con nhìn thấy đại tiểu thư một mình ở cửa hàng áo cưới thử áo cưới" cho nên bị hủy bỏ.

Đối với việc hôn sự bị hủy bỏ, Tần Lộ thật ra cũng không cảm thấy có gì đáng tiếc, bởi vì không qua bao lâu, Tần Luyện lại giúp cô lựa chọn một vị hôn phu khác.

Chỉ là, Tàn Lộ không ngờ rằng, lại vẫn là vì Triển Lê, hôn sự này lại một lần nữa thất bại

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Không Bằng 3P

Edit: Dương Lam

Rút kinh nghiệm từ lần đầu tiên, lần thứ hai Tàn Luyện tìm cho Tàn lộ không còn là Hoa gia môn đăng hộ đối gì nữa mà là tập đoàn Tàn Thị từ nước ngoài trở về

Kể từ khi quen Hoa Thần hành động của Tàn Lộ có chút thu lại, từ nước ngoài trở về Tưởng Lương không rõ ràng chuyện gì, còn chưa tới kịp nhìn Tàn Lộ liền bị Tàn Luyện tạo cái lỗ để làm con rể

Gia đình đoàn hoàng, tướng mạo xuất chúng, tính khí ôn hoà, Tàn lộ đối với người này Tàn Lộ có chút ưng ý. Hai người cũng định thử yêu, Tàn Lộ đi đâu cũng dẫn theo Tưởng Lương, để Tưởng Lương có thể hoà nhập vào cuộc sống của cô tốt hơn, sau này cịn để thương lượng một chút

thấy Tàn lộ nhận thật, cũng không dám loạn nói giỡn, lại không dám lăm mồm với Tàn Lộ về chuyện lúc trước.

Tàn Lộ đang định lấy lòng cũng không tốn thời gian, vẫn có thể gặp được Triển Lê

Này là một ánh nắng tươi sáng ngày, Azaz thuật cỡi ngựa Câu Lạc Bộ chuồng ngựa trong, Tàn lộ một thân quần jean, giày cao, áo sơ mi trắng, chậm rãi mà dẫn dắt Tưởng Lương chọn ngựa

Sắc thái riêng giá cả đắt giá tinh khiết máu ngựa ở hai bên hoặc hướng về phía cô phun khí hoặc cúi đầu ăn thức ăn gia súc, Tàn lộ chỉ nhìn vào một con ngựa đen rồi nói với Tưởng Lương

"Đây là England tinh khiết máu mã, là thành Sema trên trận Thường Thắng mã loại, bất quá người lần đầu tiên tới, ta đề nghị người trước tiên thử một chút nó bên cạnh này con nâu đỏ màu con ngựa mẹ, nó sẽ ôn thuận một chút..."

Hai người chọn ngựa tốt, lôi kéo dây cương ra khỏi chuồng ngựa, chợt, một tiếng tiếng huýt gió vang lên. Sau lưng truyền đến một trận vó ngựa chạy trốn thanh.

"Tàn đại tiểu thư ——" vó ngựa vội vàng dừng, Lâm thiếu động tác lưu loát từ vẫn chưa hoàn toàn dừng lại thốt ngựa thượng xuống tới, dắt ngựa tới đây cùng Tàn lộ lên tiếng chào hỏi, nhìn Tàn lộ bên cạnh Tưởng Lương, "Đây chính là bạn trai trong truyền thuyết của Tàn tiểu thư sao?"

Tưởng Lương không phải là tiểu thư tươi, cũng không phải là công tử ca, đối với Tàn lộ cái người, trong lòng suy đoán nghị luận hơi nhiều, chẳng qua là không dám nói ở Tàn Lộ trước mặt. Lâm thiếu lần đầu tiên nhìn thấy Tưởng Lương, ánh mắt không che dấu chút nào của mình tò mò.

Tàn lộ dùng ánh mắt cảnh cáo hoàn Lâm thiếu không nên nói chuyện lung tung, lúc này mới giới thiệu hai người biết, vừa dứt lời, chợt liếc về phía sau hấn cỡi ngựa đi tới một bóng dáng, chân mày không khỏi súc lên, "Lê ít cũng tới?"

Lâm thiếu gật đầu một cái: "Lê Ít thuật cỡi ngựa không tệ nga, đại tiểu thư có muốn hay không so một vòng?"

Từ sau chuyện xảy ra ở tiệm Áo cưới Tàn Lộ có chút sợ khi thấy snh trong giờ phút này, cũng chả còn muốn cưỡi ngựa, lúc này muốn mang theo Tưởng Lương đi, lại thấy Triển Lê cỡi ngựa tới đây, ánh mắt nhìn Tưởng Lương mấy lượt, "Lâm thiếu còn là đừng khi dễ người."

Triển Lê công quang, ngồi ở hiên ngang mạnh mẽ, tư thế oai hùng tuấn mã trên, một đôi mắt thâm thúy nhìn Tàn lộ: "Cùng nữ nhân cùng tay mới so, thắng lại có ý gì."

Thắng không có ý nghĩa, này thua nên có ý tứ chứ.

Tàn đại tiểu thư khác không được, sống phóng túng nhưng là không gì không giỏi, Sema trên trận, năng luôn luôn đều là Độc Cô Cầu Bại, hiện tại bỗng dưng nghe được Triển Lê nói như vậy, Tàn lộ suất nữa tại chỗ nổ mao, cô nhìn Tưởng Lương trong tay dắt lấy ngựa, lưu loát lên ngựa, thay đổi đầu ngựa, xoay người quay đầu lại nhìn Triển Lê: "Lê ít vừa nói như vậy, vậy tôi sẽ cưỡi cho Anh xem."

Tàn lộ tự nhận thuật cỡi ngựa siêu quần, cũng không có thay ngựa, cỡi một đầu ôn thuận con ngựa mẹ định cùng Triển Lê đấu, không ngờ Triển Lê thuật cỡi ngựa cao siêu, Tàn đại tiểu thư thua có chút khó coi.

Màu đen tuấn mã vọt tới điểm cuối, bị hồ mặt bụi Tàn lộ lại chạy một trận mới dừng bên Triển Lê "Tôi muốn đổi con ngựa cùng anh so một vòng tài."

Triển Lê hừ cười một tiếng, "Có thể."

Tần Lộ lật người xuống ngựa, mới vừa tính toán đi đất mình này con England tính khiết máu mã, rồi lại nghe Triển Lê mở miệng nói: "Vừa là tranh tài, luôn luôn có chút tiền mới phải."

Tần Lộ không phản đối: "Lê ít người nghĩ muốn cá tiền?"

Triển Lê cư cao lâm hạ, thần sắc mập mờ nhìn Tần Lộ, Tần Lộ cơ hồ muốn giận dữ mắng mỏ "Anh chó hòng mơ tưởng" liền quay ra chuyển ánh mắt, nhìn bên cạnh Tường Lương mở miệng nói: "Đại tiểu thư hôm nay mang này Model không tệ, không bằng cho tôi mượn chơi một đêm?"

"Lê ít tự trọng một chút" cô không rõ là Anh có ý đó hay không, nhưng Tường Lương có chút thay đổi, liền lên tiếng thanh minh: gì mà nam khuôn, đây là bạn trai tôi"

"bạn trai, đại tiểu thư có bao nhiêu bạn trai?" Triển Lê lơ đãng nói tiếp "cô chơi còn không đủ"

"Anh..." Tần Lộn đơn giản không muốn nói với Triển Lê

Định kéo Tường Lương đi, Triển Lê lại cười, xuống ngựa đi tới trước mặt cô và Tường Lương nói" nếu cô chơi không đủ chi bằng 3P *tốt lắm.

* 3P là hình thức 2 nam+ 1 nữ

Cũng vì Anh mà cô một lần nữa hoảng

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Trêu Đùa Bằng Cây Đấm Bóp

Nhiều năm nay, Tần đại tiểu thư chưa từng có một người bạn trai đúng nghĩa.

Cô vừa có tiền, vừa có gia thế, dung mạo thì xinh đẹp, có thể nắm tất cả các loại đàn ông ở trong tay. Trong quan hệ nam nữ, cô luôn cao cao tại thượng, chỉ cần bản thân mình có thể hưởng thụ đàn ông là đủ, còn về phần cảm xúc hay sinh hoạt của đối phương thì cô chẳng bao giờ để mắt đến, cô muốn X như thế nào thì người đàn ông đó phải X như vậy, muốn làm với ai thì làm, chẳng cần lo được mất, cũng không cần nhu nhược đòi hỏi sự cầu toàn, thậm chí cũng không cần phải biết chuyện đó là đúng hay sai.

Cô chưa từng nghĩ tới việc sẽ làm bạn gái của ai cả. Tại sao phải làm chuyện vô bổ như thế chứ?

Tần Lộ ngồi ở trên bờ biển, gió biển thổi, cũng không biết mục đích hiện giờ là gì - gia thế của Triển Lê như vậy, tự nhiên lại muốn tìm một người bạn gái?

Chơi chán loại phụ nữ hiền thực nhu mì rồi nên bây giờ muốn thử sức với loại khác sao? Cũng không biết tình cảm của anh đối với cô là gì?

Tần Lộ cảm thấy bản thân mình nên suy nghĩ lại thật kỹ về vấn đề này thì hơn, không nên tự làm rối mình, hít thở một cái thật sâu rồi quay về phòng, thấy Triển Lê đang ngồi ngay trước mặt, Tần Lộ có chút xấu hổ muốn tìm chủ đề để nói chuyện, lại bị anh liếc mắt một cái: "Bây giờ anh sẽ đưa em về."

Máy bay trực thăng bay lên chậm chậm, Tần Lộ đưa mắt đánh giá chân đảo nhỏ bên dưới, thử giả vờ như chưa xảy ra chuyện gì rồi nói chuyện với Triển Lê, nhưng còn chưa kịp nói thì đã thấy anh dường như đang buồn ngủ mà nhắm hai mắt lại.

Sau một giờ bay thì cũng đã về đến nội thành, Tần Lộ có chút mệt nên không tới công ty mà lập tức về Tần gia.

Tối hôm qua bị Triển Lê giày vò, giờ lại ngồi máy bay tận một tiếng đồng hồ nên chân tay của Tần Lộ cứ như bị cắt ra từng mảnh nhỏ vậy. Chỉ cần cử động một chút là lại bắt đầu đau âm ỉ khắp toàn thân.

Cô gọi người giúp việc đến đấm bóp, cô mệt đến mức không thèm tắm mà nằm luôn xuống giường chờ người tới đấm bóp.

Cửa thông gió mở ra, âm nhạc nhẹ nhàng du dương cùng với mùi hương nhang đã được người giúp việc chuẩn bị từ sớm, Tần Lộ nằm úp sấp ở trên giường, bên tai cô là bản nhạc nhẹ nhàng với giai điệu vui nhộn, hương hoa chanh nhàn nhạt bay vào mũi, tới khi có tiếng đập cửa vang lên thì cô đã mơ màng sắp ngủ thiếp đi.

Mơ mơ màng màng mở miệng nói một câu "vào đi", sau đó Tần Lộ nghe thấy tiếng cửa phòng mở ra, rồi lập tức đóng lại.

Nghe tiếng bước chân, hình như là đàn ông, từ trước đến nay Tần Lộ không ngại mấy vấn đề này nên chẳng thèm mở mắt mà lười biếng nói "Ấn Độ cổ pháp"*, sau đó điều chỉnh tư thế tiếp tục ngủ.

*: phương pháp cổ xưa của người Ấn Độ

Đệm giường hơi lún xuống, Tần Lộ cảm nhận được người đàn ông kia đang ngồi bên cạnh mình, anh ta đẩy mái tóc dài của cô ra hai bên vai, lộ ra chiếc gáy trắng nõn.

Nhỏ một giọt tinh dầu lên lưng, lập tức bị một bàn tay nóng ầm xoa đều. Da thịt trắng nõn nửa ần nửa hiện những dấu vết hoan ái sau cuộc yêu vừa rồi, dấu hôn đỏ ngân cùng với dấu ngón tay in rõ lên da thịt, nhìn thật mê người.

Tần Lộ vui đầu vào chiếc gối mềm mại, cảm nhận được người ở phía sau đang cẩn thận xoa bóp da thịt, khoái cảm từ chỗ bị đụng chạm lan truyền khắp toàn thân, đầu ngón tay thô to nhấn mạnh một cái, một lần, hai lần, càng ngày càng kéo dài ra phía trước, đôi ngực no tròn bị bàn tay mon trón vành bên ngoài, càng ngày lòng bàn tay càng ôm trọn sự đầy đặn, cuối cùng vênh cao lên vì bị đùa giỡn.

"Ừm... ừ...." Tần Lộ không nhận được mà rên rỉ, âm thanh bị đè nén qua chiếc gối nên nghe không được rõ, như có lại như không.

Cả người trở nên nhẹ bẫng, giống như vô lực ở trong chân không vậy, đôi tay như có ma thuật của người đàn ông vuốt từ đường cong duyên dáng trên người cô, lần ắt dần đến nơi mẫn cảm, nhiệt hỏa từ từ tăng cao.

Cách mát xa của hôm nay không giống với ngày thường, Tần Lộ hơi nghi ngờ, nhưng vẫn không mở mắt ra, lòng càng tham lam quyến luyến sự vui sướng này.

Hai ngực cô bị anh ta kẹp chặt trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng nhào nặn, đôi ngực mềm mại tinh tế bị đè ép đến biến dạng, nhũ hoa nhô cao ở giữa hai ngón tay đang kẹp chặt của anh ta.

Không đủ, nhẹ nhàng quá. Cô muốn anh ta dùng sức hơn, dùng sức thật lớn để bóp nặn đôi ngực của mình, tay của đối phương lại từ từ di chuyển xuống bên dưới dò xét, theo đường cong sống lưng động lòng người trượt xuống một đường thẳng, một tay đặt lên mông tròn, một tay lướt xuống chạm đến lông mao dày rậm, ngón tay tách môi hoa đan khép chặt ra, đầu ngón tay nhẹ nhàng miết mạnh hoa hạch.

"Á...um...a... đang làm gì..." Khó khăn nói ra câu, một giọt mồ hôi nóng rơi từ trên trán người đàn ông xuống khe hở của hoa huyết, khiến cho thân thể mẫn cảm bên dưới run rẩy. Cánh hoa tinh tế run lên theo mỗi lần đè mạnh hoa hạch.

Người đàn ông không trả lời, hai mắt đen như mực, yết hầu trượt dọc lên xuống, tiếng thở gấp phát ra, không khí trong phòng dường như bị đông cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Spa Khác

Ngón tay của người đàn ông nhẹ nhàng vuốt ve hoa mềm mại, chà xát hỏa nhiệt trên đầu ngón tay khiến cho nó càng đứng thẳng lên, bàn tay còn lại xâm nhập tiểu hoa huyết, từ từ xoay tròn rồi chuyển động.

Mật dịch chảy ra, tiểu huyết đới khát hút lấy ngón tay anh ta. Tần Lộ tỉnh ngủ hẳn, ngón tay nắm chặt gối, toàn thân run rẩy.

Từ khi mở mắt cho đến nay, Tần đại tiểu thư đã trải qua tất cả các loại mát xa, nhưng đối với loại mát xa này thì cô chưa từng trải qua.

Dù sao Tần đại tiểu thư cũng rất kén chọn, chẳng có nam nhân viên mát xa nào có thể vừa mát với cô.

"Bỏ tay ra khỏi chỗ đó." Tần Lộ lên tiếng ngăn cản, đôi mông vênh cao nhẹ run lên cùng với dưới thân đã som dăng lên lửa nóng.

Dường như không cam tâm khi nhìn thấy Tần Lộ vẫn có thể chịu đựng được sự trêu đùa của mình, người đàn ông vuron tay, sau đó lập tức nằm rạp người đè ép lên người cô, hỏa nhiệt vĩ đại chà sát chạm với miệng hoa huyết, trên đỉnh đã sớm chảy ra chất dịch trắng, cứng rắn chọc vào tiểu hạch nhỏ hình tròn của cô.

"Anh đang làm gì vậy? Không muốn sống nữa sao?"

Tần Lộ tức giận, lúc này cô muốn đứng dậy ngay lập tức, người đàn ông phía sau động thân một cái lập tức tiến vào bên trong cm hai tay đè chặt đôi tay đang vùng vẫy của cô, cúi người hôn khắp lưng, bả vai, cổ, vành tai...

Hơi thở quen thuộc tràn đến, hô hấp của Tần Lộ ngưng lại vài giây, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng nói: "Triển Lê?"

"Rốt cuộc thì đại tiểu thư cũng nhận ra tôi?"

Người đàn ông buông tha cho vành tai của cô, ôm lấy thất lưng cô mà đâm sâu một cái, Tần Lộ bị anh chọc vào quá sâu liền không nhận được mà rên rỉ một tiếng trầm thấp, người đàn ông phát ra tiếng cười nhẹ nhàng phát qua gò má cô.

Hơi thở nóng hổi phả ra trên cổ, mang theo tê dại. Không chỉ có mặt mà những bộ phận khác đều trở nên ngứa ngáy.

“Anh...” Tần Lộ nhú chặt mi tâm: “Sao anh lại tới đây?”

“Đại tiểu thư để quên bức tranh, tôi đưa tới cho đại tiểu thư.”

Nghĩ đến tình hình tối hôm qua, mặt Tần Lộ có chút đỏ lên, khụ: “Vậy sao anh lại giả vờ làm nhân viên mát xa? Làm tôi sợ suýt chết.”

“Sợ? Rõ ràng vừa rồi đại tiểu thư rất hưởng thụ, nếu như là nhân viên mát xa thật sự thì tôi e là cô cũng sẽ lâng lơ như vậy đúng không?”

“Anh vừa nói bậy bạ gì đó? Tôi không hề... A a...”

Tần Lộ còn chưa nói xong, Triển Lê đã rút ra rồi lại lần nữa đâm mạnh về phía trước, va chạm vào nơi sâu nhất, toàn bộ nam căn vừa sâu vừa dài đều biến mất bên trong tiểu huyết, nhét tiểu huyết đến tràn đầy, chen lách đến cực hạn, ngay cả chỗ sâu nhất của nhụy hoa đều bị mở bung ra mà xâm nhập tới đỉnh.

“AAAAA... A... Sâu quá... A...” Cảm giác tê dại từ bên hông tràn ra.

Tần Lộ rên ra tiếng, thứ thô to kia đang từ từ ra vào để nơi nhỏ hẹp của cô có thể thích ứng, sau đó dần dần nhanh hơn.

Triển Lê mạnh mẽ tách hai chân cô ra, ra sức va chạm giữa hai đùi của cô.

Hoa huyết đã sớm không thể chịu nổi, mật dịch từ bên trong chảy ra càng ngày càng nhiều, cánh hoa càng lúc càng mềm mại bóp chặt lấy bộ vị của anh...

Triển Lê nhìn Tần Lộ đang nằm sấp, dựng cô dậy theo dáng quỳ sấp, sau đó nhìn chăm chú nhìn vào nơi mà nam căn của mình đang bị tiểu hoa nuốt hết, mạnh mẽ đóng đưa thất lưng, tốc độ nhanh như Ưu Xuyên bão, mật dịch của cô cùng với dòng dịch trắng đục của mình đang trộn lẫn với nhau cùng một chỗ, bị chà xát đến nổi lên thành từng mảnh bọt nhỏ li ti.

“A a.... Anh...A... Không... Muốn... Dừng lại ngay...”

Tần Lộ bị đâm đến mức nói không thể trọn câu, môi đỏ mọng khẽ nhếch, khóe miệng chảy xuống một dòng nước bọt, cô cau mày, tiểu huyết co giật bóp chặt như thể muốn đẩy anh ra ngoài.

Bên tai chỉ còn lại tiếng thở gấp trầm thấp của anh, hòa cùng với hô hấp gấp gáp của cô, lúc này cô đang chìm nổi trong vô định, đại não mờ mịt, anh mặc kệ cô gọi tên của mình: “Triển Lê... A... Lê... Lê... A a...”

Hơi thở của anh phả lên lưng cô, như là muốn mạnh bạo đâm nát vào bên trong cô, cơn thịt vốn đã trắng kiện nay lại càng thên sưng to hơn ở bên trong cô, điên cuồng mà ra vào ma sát.

Động tác dưới thân vừa mạnh vừa chuẩn, bị đâm rất sâu, Tần Lộ nằm úp sấp ở đầu giường, cả người lên lên xuống xuống theo từng động tác của anh, ý thức đang trôi dạt trong không trung, không khí càng ngày càng loãng.

Trong phòng yên tĩnh đến kỳ lạ, chỉ có tiếng va chạm da thịt cùng với tiếng thở gấp rên rĩ của hai người.

Cô cũng không biết anh đã làm bao nhiêu lâu, chỉ cảm thấy anh vô cùng mạnh mẽ, mỗi lần đâm vào đều chạm đến chỗ sâu nhất trong tử cung. Thật sự cô không thể chống cự nổi thêm nữa, bị anh làm đến ngất đi, nhưng tiểu huyết bên dưới dường như vẫn có ý thức nên chặt chẽ mút lấy nam căn không buông ra, mãi đến khi anh nắm chặt thất lưng cô, sau đó đem nhiệt lưu nóng bỏng bắn hết vào bên trong, toàn thân cô mới co rút theo anh.

“Đại tiểu thư?”

Mơ mơ màng màng có người gọi mình, Tần Lộ dần tỉnh lại, nhân viên mát xa đang dùng một tấm chăn đắp lên người mình, nhắc nhở cô nghỉ ngơi khoảng hai tiếng rồi mới xuống giường đi lại.

Lúc này Tần Lộ mới hoảng hốt bừng tỉnh, hóa ra vừa rồi chỉ là mơ.

Vì sao lại mơ thấy Triển Lê? Tần Lộ có chút buồn bực, cầm lấy một cốc nước để uống thì điện thoại vang lên.

“Lê thiếu.” Tần Lộ nhìn thoáng qua cái tên hiển thị trên màn hình rồi nói.

Bên kia không nói gì, im lặng một lúc lâu sau đó mới mở miệng: “Không phải là tôi đang quấy rầy đại tiểu thư chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Phòng Đấu Giá

Màn đêm buông xuống, tại tầng ba của quán rượu Thị Châu Tế đang tổ chức một buổi đấu giá các tác phẩm nghệ thuật.

Tại nơi đấu giá, mọi người bắt đầu đông đúc sôi động hẳn lên, khách quý tập trung lại, các gương mặt thường xuyên xuất hiện trên báo chí đều lần lượt lộ diện, mà một gương mặt vốn dĩ nên đứng ở trong đó là Triển Lê thì lại không thấy đâu, chỉ thấy anh đứng ở phía sau ba hàng, tại vị trí ở giữa, tránh khỏi tầm mắt của mọi người.

Dù cho là như thế, vẫn có không ít minh tinh cùng các thiên kim tiểu thư thỉnh thoảng hướng ánh mắt ái mộ, mập mờ về phía anh, ánh mắt Triển Lê nhìn thẳng, không chút nào để ý những tầm mắt nóng rực kia, chỉ thỉnh thoảng ngẩng đầu lên nhìn cửa, buồn bực rằng tại sao người phụ nữ tên Tần Lộ kia sao đến bây giờ vẫn còn chưa xuất hiện.

"Món đấu giá kế tiếp tên gọi là Tư Niệm Lòng, chiếc nhẫn này là thiết kế trang sức của nhà thiết kế nổi tiếng Furla, trên giới chỉ phần gạch nặng 14. 2 Carat, màu sắc phân cấp vì FD, tịnh độ đạt tới VV S cấp..."

Trên màn hình, một chiếc nhẫn nằm ở trong hộp trang sức, thiết kế hoàn mỹ với hình thức đa giác hình trứng, ở dưới ánh đèn phát ra ánh sáng ngọc sáng chói.

Chiếc nhẫn vừa lộ ra thì toàn bộ căn phòng bỗng nhiên phát ra một tiếng ồ rất lớn, rất nhiều khách quý ở đây đều là vì viên ngọc quý trên chiếc nhẫn này mà tới, giọng nói của người chủ trì vừa dứt, cả hội trường đột nhiên sôi động hẳn.

Đúng lúc này Tần tiểu thư xuất hiện ở hội trường. Cô đứng ở cửa nhìn quanh một lượt, sau đó sai bước đi qua hành lang, một mạch đi tới bên cạnh Triển Lê, cầm lấy băng hiệu trên bàn của anh giơ lên.

"Xin lỗi." Thấy một người khác đang chuẩn bị giơ tấm bảng lên nhưng Tần Lộ không có ý muốn bỏ xuống, đưa cánh tay, đang lúc mọi người hướng ánh mắt nghi hoặc về cô thì cô dùng giọng nói ngang ngược mà mở miệng nói: "Bất luận tôi nay ai ra giá cao bao nhiêu, tôi đều sẽ ra giá cao thêm mười phần trăm."

Toàn hội trường lập tức xôn xao. Ánh mắt của những minh tinh, tiểu thư còn dạo chơi ở trên người Triển Lê đồng loạt nhìn đến Tần Lộ bên cạnh anh, sau đó quay đi tầm mắt mà im lặng không lên tiếng, trong ánh mắt khó nén khỏi thất vọng.

Tần đại tiểu thư không để ý ánh mắt của mọi người, cầm băng hiệu đưa cho trợ lý của Triển Lê, ngồi xuống bên cạnh Triển Lê.

Ba tiếng gõ vang lên, nhân viên làm việc đưa tới giấy xác nhận, Tần Lộ bắt tay nhân viên làm việc: "Dẫn tôi đi gặp người ủy thác chiếc nhẫn này."

Mặt người nhân viên mê man, Triển Lê nhận lấy phiếu xác nhận tên đưa cho anh: "Trước tiên anh đưa Tần đại tiểu thư đi đi."

Nhân viên làm việc đưa Tần Lộ đi về phía phòng dành cho khách quý, Triển Lê đứng dậy tìm một người nhân viên khác dẫn anh đi hoàn tất thủ tục.

"Xem ra Lê thiếu cùng Tần đại tiểu thư đây có mối quan hệ thật tốt, chúc mừng chúc mừng."

Làm xong thủ tục ra ngoài thì gặp người quen của Tần Lộ, đi về phía Triển Lê, mập ghé sát người anh mà nói chuyện. Triển Lê cười cười. Tần đại tiểu thư với vẻ mặt thất vọng đi ra từ phòng khách quý, nghe vậy, trợn mắt nhìn người đang chúc mừng: "Thân thiết quá nhỉ?"

Người chúc mừng ngược ngừng quay đi, Triển Lê cau mày, "Không có ai sao?"

"Chỉ có một phụ nữ ngoại quốc, nhìn qua có vẻ tầm hai mươi tuổi, nhưng mà không hỏi được gì hết." Tần Lộ buồn bực nói.

Vốn dĩ ban đầu là Tần Luyện đưa chiếc nhẫn này cho mẹ của Tần Lộ, sau đó hai người ly hôn, cho đến bây giờ vẫn không tí được chút gung tích gì về mẹ của Tần Lộ, buổi chiều lúc Tần Lộ nhận của điện thoại của Triển Lê nói về chiếc nhẫn này, cô liền lập tức chạy tới, đã đấu giá được chiếc nhẫn nhưng lại không tìm hiểu được manh mối gì.

"Người phụ nữ kia có nói vì sao chiếc nhẫn trên tay cô ta hay không?" Triển Lê hỏi Tần Lộ.

"Cô ta nói là do một thương nhân người Thụy Sĩ đưa cho, đúng rồi, đây là danh thiếp, anh giúp tôi điều tra một chút." Tần Lộ dường như nhớ ra cái gì đó, móc tấm thẻ ra đưa cho Triển Lê, "Còn nữa, mấy ngày nay ông chủ Tần ra nước ngoài công tác, nếu ông ấy quay về thì anh cũng đừng nói chuyện này cho ông ấy."

Triển Lê cầm lấy danh thiếp, lông mày chau lại, "Đại tiểu thư, vừa rồi em nào loạn như vậy, ai ai cũng biết, nếu như Tần tổng hỏi tới thì tôi nên nói như thế nào?"

Lúc này Tần Lộ mới nhớ ra, vừa rồi dưới tình thế cấp bách cô đã không nghĩ tới vấn đề này. Cô ho khan, thử dò xét nhìn về phía Triển Lê nói, "Sắp đến sinh nhật tôi, anh cứ nói là đưa tôi đi mua quà sinh nhật."

"Đưa đi mua quà sinh nhật, còn là một chiếc nhẫn, Đại tiểu thư cảm thấy Tần tổng sẽ nghĩ sao?"

Chương 27: Yoga Và áo Mưa

Mẹ của Tần Lộ tên là Thi Duyệt, bà ly hôn với Tần Luyện vào lúc cô lên chín tuổi, sau này thì bà ấy sống ở nước ngoài. Lúc Tần Lộ mười hai tuổi, Thi Duyệt từng trở về Tần gia thăm Tần Lộ một lần, lần đó bà với Tần Luyện đã cãi nhau một trận rất lớn. Sau lần đó, Tần Lộ chưa từng gặp lại bà lần nữa.

Những chuyện xảy ra trước lúc mười hai tuổi, Tần Lộ không còn nhớ gì. Đối với Tần Lộ thì mẹ của mình là tất cả ánh sáng, chỉ có video khi mẹ cô còn là diễn viên, cùng với nhật ký của cô từ năm sáu tuổi đến mười hai tuổi là vẫn còn giữ lại.

Trong trí nhớ của cô chưa từng biết mặt người mẹ này, Tần Lộ cũng hết sức tò mò. Cô từng năm lần bảy lượt hỏi Tần Luyện về chuyện của mẹ mình, nhưng lần nào Tần Luyện cũng giận dữ, dường như không thích Tần Lộ nhắc tới Thi Duyệt, lần này, Tần Lộ đành phải âm thầm tìm người hỏi thăm tung tích của mẹ. Năm đó những thông tin về Thi Duyệt, Tần tiểu thư cũng góp nhặt, bỏ vào trong kết sắt.

Mà cái kết sắt đó cũng không ở Tần gia, mà đặt ở nhà riêng của Tần Lộ.

Tần Lộ dẫn Triển Lê về nhà cầm tờ báo năm đó, mới vừa mở cửa một vật thể màu vàng kim liền chạy vội tới, nhào thẳng lên người cô.

"Summer, ngồi xuống ——"

Tần Lộ đẩy con chó vàng ra, con chó liền bắt đầu chuyển mục tiêu sang trên Triển Lê, Triển Lê vừa định hỏi Tần Lộ nuôi chó từ lúc nào, lại thấy trong phòng khách, một người đàn ông xa lạ đang đứng dựa từ trên ghế salon.

"Thì ra là tối nay đại tiểu thư có hẹn với người khác sao?" (Na: Ghen hả Lê thiếu.hihi)

Giọng điệu của Triển Lê pha chút hài hước, không khách khí mà quan sát người đàn ông trong phòng khách, Tần Lộ có chút hơi hoảng hốt sau đó đi về phía người đàn ông kia nói mấy câu, khiến cho đối phương đi về trước.

"Lê thiếu anh cứ ngồi đó chờ tôi một chút." Tần Lộ đưa người đàn ông tiến ra cửa, xoay người đi lên phòng ngủ.

Đợi cô lấy tờ báo cũ từ trong kết sắt ra, đã thấy Summer nằm ở bên cạnh Triển Lê, thoải mái nằm trên đùi anh cho Triển Lê vuốt ve.

Tần Lộ cầm tờ báo đi tới, Kim Mao vội vàng tránh ra nép bên người Triển Lê, chừa lại một vị trí bên người anh.

Con chó ngu ngốc này !

Tần Lộ đuổi Summer đi, ngồi cách Triển Lê một khoảng, chỉ vào tờ báo đang định lên tiếng thì lại nghe thấy Triển Lê mở miệng nói: "Mới rồi là bạn trai mới của đại tiểu thư sao?"

(Na: chời ơi Lê thiếu, ghen mà cũng cực quá hà.)

Tần Lộ không theo kịp suy nghĩ của Triển Lê, ngây ngốc trong chốc lát mới nói, "Đó là huấn luyện viên yoga."

"Huấn luyện viên yoga?" Triển Lê chợt như nhớ ra gì đó, con người đen nhánh trầm trầm chăm chú nhìn vào Tần Lộ: "Lúc chiều tôi gọi điện thoại cho đại tiểu thư là cô đang tập yoga? Trên giường cái đó sao?"

"Nói những gì vậy hả?" Tần Lộ vốn không muốn giải thích, nhưng đang có việc cần nhờ đến anh nên không thể không cúi đầu: "Lúc ấy tôi đang ở Tần gia."

"Thật không?" Triển Lê dường như không tin, đột nhiên chuyển đề tài, "Sao huấn luyện viên này lại có chìa khóa nhà của đại tiểu thư?"

"Tôi không có thời gian, cho nên nhờ anh ta giúp tôi đưa Summer đi dạo hằng ngày."

Tần Lộ nói theo bản năng, nhìn về phía con chó vàng, lúc này mới thấy con Summer thình thoảng lại gặm một hộp đồ đặt xuống bên chân Triển Lê.

Cái chó ngu ngốc này!

Tần Lộ nhìn chăm chăm và con Summer đang tha chiếc "áo mưa an toàn"* tới, đơn giản không biết nên nói cái gì, quay đầu lại thấy Triển Lê đang nhìn chăm chăm cô, một lát sau chợt cúi người xuống, bất thình lình bế cô đặt ở trên ghế salon.

*áo mưa an toàn: Đừng nói là các sắc không hiểu nhé ,nhưng thôi Na vẫn tốt bụng giải thích. Nó là Bao Cao Su. Hê hê

Anh cầm lấy hộp “áo mưa an toàn” nhét vào tay cô, con ngươi lạnh lùng hơi nheo lại, bàn tay khô ráo nắm chặt lấy vòng eo nhỏ nhắn, mềm mại của cô, vuốt lên một đường, cúi đầu một chút kề sát vào đôi môi đỏ tươi của cô: "Yoga cần dùng đến cái này?"

Tần Lộ không phản bác được, Triển Lê nắm lấy tay cô, mạnh mẽ đặt ở trên bộ ngực của mình, chợt hướng xuống nơi cứng rắn trong quần anh: "Là dùng chỗ này để dạy?"

Vật trong tay cứng rắn mạnh mẽ, nóng bỏng mà như có nhịp đập. Trong nháy mắt, đầu óc của Tần đại tiểu thư ngưng trệ, ngay cả lời mắng cũng nuốt lại vào trong cổ họng, nhìn người đàn ông phía trên đang đè trên người mình, hoàn toàn bao phủ cô trong hơi thở của anh.

Thế lực của anh hơn người, căn bản Tần Lộ không phải đối thủ của Triển Lê, Triển Lê dễ dàng lột quần áo mỏng tang trên người cô ra, cầm hai tay cô đặt trên đỉnh đầu, há miệng ngậm lấy bầu ngực tuyết trắng đang ưỡn cao.

Tần Lộ giãy dụa, bị anh ta ngậm chặt khiến cho thân thể cô cảm nhận rõ ràng một trận tê dại, trên mặt dâng lên lửa nóng, hơi thở đứt quãng nói: "Lê thiếu... anh buông tay ra."

Triển Lê luồn tay vào áo của cô, đẩy áo lót lên trên, khiến cho bầu ngực no đủ, mềm mại lập tức lộ ra ngoài. Hai bàn tay to cầm bầu ngực trắng nõn nhào nặn.

Người dưới thân vừa xấu hổ vừa giận, bị anh ta mút đến giọng nói cũng run lên: "Triển Lê, anh lại phát điên cái gì thế hả!"

Triển Lê ngẩng đầu lên, đáy mắt đen nhánh khiến Tần Lộ không thể hiểu rõ là cảm xúc gì, cô bị anh nhìn đến mức có chút hốt hoảng, lời chất vấn muốn thốt ra khỏi miệng cũng nuốt lại.

Thế nhưng anh lại thuận thế kéo hai chân của cô gác lên khuỷu tay của mình, cõi quần lót phía dưới của cô ra, đem hai chân cô gấp lại trước ngực.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Thổ Lộ

Triển Lê một tay áp trụ hai chân Tần Lộ, một tay cố định bờ vai cô, cúi đầu, lại hung hăng hôn lên môi Tần Lộ, dùng lực mút vào, tàn sát bừa bãi trong miệng cô.

"Uhm... Uhm..." Tần Lộ vô lực phản kháng, hai tay vô lực để trên ngực Triển Lê, mặc dù trong lòng không cam chịu, nhưng dục hỏa dần dần bị trêu chọc dâng lên.

Dục long nóng nảy giữa hai chân Triển Lê đang dựng lên như một cái lều nhỏ trong quần tây, ngăn cách quần đè lên nơi mềm mại nhất giữa hai chân Tần Lộ, theo động tác của anh một chút chút lại ma sát hai cánh hoa mềm mại kia.

Tần Lộ miễn cảm hơn người dưới sự trêu chọc của Triển Lê, hoa huyết nhỏ bắt đầu từ từ phun ra mặt dịch, làm quần lót cũng hơi hơi ẩm ướt.

Nhận thấy được sự động tình của cô, Triển Lê lấy ra một cái gối ôm đệm lót đặt ở dưới mông Tần Lộ. Đem hai chân non mịn của cô mở ra lớn nhất, cõi bỏ trời buộc, cầm lấy dục long đã đứng thẳng sẵn sàng, ra sức sáp nhập, hoàn toàn tiến nhập vào hoa huyết Tần Lộ.

Dục long thô to nhét tràn đầy hoa kính nho nhỏ của cô, tư thế quá mạnh khiến cho vùng bụng nhỏ bằng phẳng nhô lên một điểm thuộc về hình dạng dục long kia. Triển Lê không còn biện pháp khắc chế, áp trụ hai chân Tần Lộ, dùng lực rút ra cắm vào.

Khoái cảm mãnh liệt theo nơi kết hợp lan tràn đến toàn thân, dục long thô dài mỗi khi giống như có ý đi vào chỗ sâu nhất của hoa huyết, đụng đến hoa tâm miễn cảm của cô, cật lực ma sát...

Tần Lộ lại nói không nên lời cái gì, chỉ dùng lực nhắm mắt lại, hai tay gắt gao luồn vào mái tóc mềm mại của Triển Lê.

Thật lòng mà nói, cậu nhỏ của Triển Lê tuy rất kiêu ngạo, nhưng đều không phải là đồ sộ nhất mà Tần đại tiểu thư đã hưởng dụng qua. Nhưng kết hợp lực trên người, kỹ xảo, cùng với Triển Lê kia có chút quá kích, Triển Lê tuyệt đối khiến cho Tần Lộ chống đỡ không được.

Có khi, Tần Lộ cũng sẽ nhớ đến biểu hiện của Triển Lê trên giường, nhớ đến cảnh anh làm cô đến muốn khóc khi đó. Nhưng Triển Lê tới cùng không phải những đàn ông gọi lập tức tới, đuổi thì đi, Tần Lộ chưa từng nghĩ tới trừ bỏ bạn tình, hai người còn có thể phát triển trở thành quan hệ như thế nào. Nhất là người yêu...

"Đại tiểu thư đang thất thần?"

Đèn thủy tinh tỏa ra ánh sáng nhỏ vun rãi lên nóc nhà trắng tinh, Triển Lê tiến vào đến càng thêm hung ác, Tần Lộ nhịn không được toàn thân sợ run run, cảm thấy chỗ nào đó tiết ra một cỗ dịch nóng.

Cô cầm lấy cánh tay Triển Lê không ngừng co rút, hai chân bị đè nặng vô cảm đến không còn cảm giác, đợi đến thời điểm Triển Lê từ trên người cô rút ra, hai chân Tần Lộ vừa rơi xuống đất liền nhuyền ra suýt nữa ngã trên mặt đất.

Triển Lê duỗi tay vịn chặt cô, nắm chặt eo nhỏ của cô, nâng cô lên dạng chân ở trên thân mình. Hung khí từ trong cơ thể cô rút ra vẫn như cũ cương lên, thấm ướt bụng mềm mại của cô, làm cho cô hơi chút vận vẹo liền ma sát xuất hiện khoái cảm kỳ lạ.

"Lê thiếu, tôi không được." Ngăn cách áo somi chạm vào ngực nóng bỏng của anh, rần chắc, đường cong rõ ràng, tỏ rõ anh có ngũ quan tuần tú nhưng sức lực ngược lại rất cường hãn. Cô chặt vật không chịu nổi muốn chạy trốn.

Triển Lê trầm trầm liếc cô, ánh mắt trầm tĩnh như nước: "Tần Lộ, rốt cuộc em từng có bao nhiêu đàn ông?"

Tần Lộ cup mắt xuống, bắt đầu thật sự suy nghĩ vấn đề này, bàn tay Triển Lê lật bỏ áo khoác cô vừa mặc lên, để cho đường cong nhỏ nhắn mềm mại lộ ra trắng tinh trong vầng sáng, hai tay trong không gian nắm hai bầu ngực no đủ kia, đem bộ vị cao ngất kéo đưa đến trước mặt mình,

Bị chộp vào bộ ngực của mình, năm ngón tay của anh tinh hoạt trên đầu, cô thật sự không có biện pháp tập trung lực chú ý suy nghĩ, không chịu nổi vận vẹo vài cái, hỏi lại anh: "Lê thiếu từng có bao nhiêu người phụ nữ vậy?"

"Một người." Bàn tay Triển Lê nóng cháy nâng hai bầu ngực no đủ, vuốt ve nhào nặn, mũi thờ cọ cọ vào khe ngực của cô, nghe vậy từ từ nâng lên gần sát mặt cô: "Từ trước tới giờ đều chỉ có một người."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Cầu Xin Anh Bắn Cho Tôi

Triển Lê trong mắt khát vọng như một biển ngôi sao, sâu không thấy đáy lại tươi sáng loá mắt, bốn mắt nhìn nhau trong nháy mắt, long trời lở đất.

Tần Lộ nhìn Triển Lê, nhớ lại đủ loại ký ức trước đây, sắc mặt không khỏi bắt đầu có chút tái nhợt. Cô bị đoán đúng, trên mặt hình như có vẽ xấu hổ, nhũ mây càng chặt.

Triển Lê nhìn cô, lông mày nhăn nhăn, đột nhiên nở nụ cười, anh cười đến có chút châm chọc, một lúc lâu sau mới dùng ngữ điệu không đứng đắn như thường ngày mở miệng nói: "Lời đàn ông nói trên giường đại tiểu thư cũng tin?"

Đây là cái ý tứ gì, anh là nói vừa rồi là anh đùa cô? !

Tần Lộ có chút cảm tức, mà lại nhẹ nhàng thờ ra, cô đứng dậy muốn từ trên người Triển Lê đi xuống, đối phương lại đè xương vai gầy gò của cô lại, dùng lực ôm cô đến trước mặt mình, há mồm ngậm chặt.

Đầu lưỡi Triển Lê quá linh hoạt, Tần Lộ đã lĩnh giáo qua vô số lần.

Người đàn ông khuôn mặt tuấn lãng, giờ phút này đầy mắt tối đen thâm trầm, ngón tay trắng nõn một bên nắm một đôi tuyết trắng một bên cắn nuốt, Tần Lộ chống đỡ không được, vội vàng lấy tay đẩy Triển Lê, không ngờ đối phương vòng hai tay cô đặt ở sau lưng, đôi tay đang trên vai cùng ngực cô nhất quyết không tha, dường như đang chờ đợi thân thể cô đầu hàng.

Tần Lộ bị một dòng điện lưu quanh quẩn toàn thân, kích thích kia chạy thẳng vào mỗi một đầu dây thần kinh, mà lại cảm thấy được không đủ, giống như còn có chỗ nào đó chưa mãn. Toàn thân đều đã ngứa ngáy khó nhịn.

Bàn tay to rộng mở, vuốt ve thắt lưng thon thả của cô, đụng chạm hết sức triền miên, anh dần dần đi xuống bao trùm cặp mông mướt mà kiêu diễm của cô, ấn cô lên dục vọng kiên định của chính mình.

Tần Lộ bị anh đùa đến toàn thân đều đã phiếm hồng, hơi thở hỗn loạn, cô cúi đầu nhìn thoáng qua đỉnh cự thú lớn xanh tím tiến vào đóa hoa trong cơ thể mình, sắc mặt không khỏi trắng bệch khó coi, ngăn lại bà vai Triển Lê nhẹ giọng thờ dõc: "Đừng đi vào - -, tôi thật sự ăn không tiêu rồi."

Triển Lê lẳng lẳng nhìn cô, con ngươi đen càng trầm, ngọn đèn chiếu vào đầy mắt anh phát ra ánh sáng như ngọc, "Hình như phía dưới của em đang hút tôi."

Vành tai mướt mà của Tần Lộ có chút phiếm hồng, đầu ngón tay liên tiếp bấu vào cánh tay rần chắc của anh: "Anh- -, anh ra ngoài."

Khóe miệng Triển Lê mang ý cười, con thú lớn giữa hai chân động một cái: "Em xác định?"

Tần Lộ bị kích thích suýt nữa rên rỉ ra tiếng, lại vẫn như cũ cố chấp gặt đầu, Triển Lê nâng cái mông của cô, từ từ lui về sau, "Được, em thả lỏng."

Tần Lộ theo lời buông lỏng xuống, Triển Lê nhẹ nhàng dừng động eo, sau đó lại tiến về phía trước, đè lại cô ở bên dưới.

Qua một trận cao triều hoa huyết được thấm ướt, Triển Lê tiến vào cực kỳ thuận lợi, cùng đầm lầy ẩm ướt của cô gần như hòa nhập lút cán. Hơi chút co rút liền phát ra tiếng nước hứng khởi.

"Anh ! Anh là một tên lừa gạt." Tần Lộ chống bờ vai của anh muốn đứng dậy. Lại bị cánh tay rắn chắc của anh bóp chặt thân thể nhỏ nhắn mềm mại. Động tác eo chậm lại, trừng mắt, bốn mắt nhìn nhau giao tiếp.

"Không phải mới nhắc với đại tiểu thư - - không thể tin tưởng lời đàn ông nói trên giường mà ." Triển Lê cắn cắn môi dưới của cô, thanh âm khàn khàn, nắm thắt lưng của cô liền dụng lực luật động.

Tần Lộ rầu rĩ thấp thỏm gấp một tiếng, hai chân trắng nõn thon dài vô lực để trên thảm trải sàn, sức nặng toàn thân dường như đều bị anh dễ dàng nâng lên, lại từ từ đè xuống.

Tần Lộ thừa nhận sự xâm nhập cường hãn của anh, thân thể mỗi trường không chịu nổi, bấp bừa ẩm ướt dính một mảnh, bên trong yên tĩnh chỉ còn lại tiếng va chạm thanh thúy cùng tiếng nước dâng mảy.

Cô bị làm thái dương đều đã chảy mồ hôi, một vài lọn tóc quăn màu tím bết ở cạnh má, Triển Lê nâng khuôn mặt động tình của cô lên hôn môi, đầu lưỡi liếm láp làn da nhẵn nhụi của cô: "Ôm tôi."

Cô không chịu nghe theo sự chỉ phối của anh, anh liền kéo tay cô quàng qua cổ anh, bắt hai chân cô vòng qua eo anh, để cho ngực cô dính sát vào ngực anh.

Trận hoan ái này liên tục kéo dài rất lâu, Triển Lê không ngừng biến hóa tư thế, ở trong thân thể Tần Lộ thông thả nghiền nát. Từ sơ pha đến thâm, lại đến vách tường, Tần Lộ đã có chút không chịu nổi, Triển Lê bắn ra một lần rồi mà nhục bông lại gắt gao to cứng lên trong cơ thể cô, anh lột hết quần áo của hai người, bắt đầu đi lại đôi địa điểm.

"Ừm... A. . . Quá nhiều... Không cần chơi... Hu..." Tần Lộ khó chịu lắc đầu, Triển Lê lại ngoảnh mặt làm ngơ, ôm cô bắt đầu lên lầu.

Dục vọng hung tợn, chôn ở trong đầm lầy mềm mại, theo động tác tiêu sái của Triển Lê, cứ một chút lại chạm vào vùng đất mẫn cảm nhất của Tần Lộ, nhục bông đang trong tử cung cô đảo loạn quấy đến chất lỏng bên trong chảy thẳng ra. Tinh dịch dính cả mặt hoa theo chỗ giao hợp chảy ra, biến hai chân cô thành lấy lợi không chịu nổi.

Ngán ngán một đoạn thang lầu, Tần Lộ vô lực rũ ở trên người Triển Lê, ánh mắt đều đã hơi hơi tan rã rồi.

"Không được... Tôi sắp chết." Bị đặt đến trên giường một khắc kia, Tần Lộ xụi lơ gần như ngất.

Triển Lê cúi người hôn lưng của cô, ở phía mặt sau và chạm càng làm cho hứng khởi, vươn tay bắt lấy bầu ngực của cô nhào nặng nề ép thương thức, thấp giọng dụ dỗ: "Cầu tôi, tôi liền bắn ra."

Tần Lộ đến khi lực trả lời đều không có, toàn thân đều đã phủ kín một tầng mồ hôi mỏng, lúc cảm giác được anh ra vào càng thêm hung ác khi đó, cô đành phải cầm lấy khăn trải giường miễn cưỡng khởi động thân, gấp rút mở miệng nói: "Cầu. . . Cầu anh... Nhanh bắn ra..."

"Kêu tên của tôi, cầu tôi bắn cho em."

"Lê... Triển Lê... Nhanh... Nhanh bắn cho tôi."

Tần Lộ dùng giọng như vỡ vụn một dạng cầu xin, Triển Lê nghe vậy cuối cùng thân thể động mạnh một cái, đem tinh dịch nóng hổi bắn vào chỗ sâu nhất của cô, rung mình cùng cô triệt để hòa hợp một khối.

Bấp bừa Tần Lộ ướt đầm, nằm úp sấp ở trên giường thở nặng nhọc. Triển Lê từ trên người cô rút ra, dịu dàng nói: "Tần Lộ, làm bạn gái tôi đi."

"Uh'm." Tần Lộ mơ mơ màng màng đáp lại một câu, qua một lúc lâu sau mới phản ứng kịp, "Anh nói cái gì? !"

"Làm bạn gái của tôi, điều kiện tùy em định - -" Triển Lê hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra thêm một câu, "Chỉ cần không chơi đàn ông khác, cái gì đều có thể được."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đấu Trí

Ngày hôm sau trên đầu đề của các tạp chí đều viết, Lê thiếu vì Tần đại tiểu thư ra giá cao mua quà

Tần Lộ gõ gõ rồi lại xoa xong lại gõ, dùng di động soạn xong một câu "Nếu như bạn không muốn cùng một người xác lập quan hệ hệ người yêu, nhưng lại muốn tiếp tục cùng người đó làm bạn giường, bạn nên làm như thế nào?" Nhưng soạn xong rồi lại đau khổ vì không tìm được người thích hợp thảo luận, cuối cùng đành phải xóa thôi.

Làm bạn giường không phải rất tốt sao, tại sao phải làm người yêu, Triển Lê này bị chấp mạch sao?

Anh nói điều kiện gì tùy ý cô, Tần đại tiểu thư cô thật muốn nói —— cô muốn làm nữ vương, Triển Lê anh có thể phối hợp đem mình trói lại mặc cho cô chơi trò SM* sao? *

*SM = sadomasochism: Chứng ác-thống dâm, thích bị ngược đãi

Editor: Huyền Namida

Nhưng mà trực tiếp cự tuyệt thì cũng quá tuyệt tình đi, khó tránh sau này đến bạn bè cũng không làm được, Tần đại tiểu thư nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng quyết định để Triển Lê biết được người bạn gái này có bao nhiêu khó hầu hạ.

Cô nghĩ, đợi đến Triển Lê không nhịn được nữa, hai người sớm muộn gì cũng kiêu quy kiêu lộ về lộ. (đường ai lấy đi)

Tần đại tiểu thư sau khi nghĩ thông suốt như vậy liền đồng ý với Triển Lê, không ngờ xuất trận lại liên tục bất lợi.

Hiệp một, khách sạn Atlantis.

Tần lộ cùng Triển Lê bước vào thang máy đi xuống nhà hàng Ossiano dưới biển, nhất thời cảm giác tự mình ném mình xuống đại dương sâu thẳm một dạng.

Trần của nhà hàng dùng vật liệu màu bạc tạo nên, giống như từng cái vỏ sò biển, cột chính thiết kết dạng xoắn ốc màu trắng đứng ở ngay giữa nhà hàng, bốn bề là kích cường lực bằng thủy tinh trong suốt cao hơn mười thước có thể ngắm cảnh bên ngoài, sau tấm thủy tinh là thế giới chân thật dưới đáy biển, có thể thấy các loại sinh vật biển, cá mập thỉnh thoảng từ trước mắt thoáng qua, đặc biệt hùng vĩ

"Quan cảnh của nhà hàng này có khiến đại tiểu thư muốn ăn bữa cơm này không?"

"Coi như thông qua..."

Triển Lê cười mang Tần Lộ ngồi xuống ghế, nhân viên phục vụ đi tới chờ hai người chọn món ăn, Tần Lộ lật đi lật lại thực đơn, "Các người nơi này có thực đơn theo yêu cầu không?"

Nhân viên phục vụ sững sốt, Tần Lộ quay đầu nhìn Triển Lê, "Lê thiếu anh có biết, con người của tôi đối với ăn uống gì đó... Tật xấu tương đối nhiều, nơi này e là không hợp khẩu vị của tôi, hay đổi nhà hàng khác đi."

Tần Lộ vừa dứt lời, Romain gặp ở đảo tư nhân hôm trước không biết từ đâu chạy đến.

"Triển tiên sinh đã nói cho tôi biết Tần tiểu thư người muốn tới dùng cơm, tôi đã đến đây từ sáng sớm" Romain cùng Tần lộ chào hỏi "Tôi buổi chiều đã nghiên cứu thực đơn của đại tiểu thư, tôi đã cho người đem đến đây thêm nguyên liệu nấu ăn, trứng cá muối vừa cập cảng còn rất tươi liền đem đây, không biết đại tiểu thư có muốn dùng thử hay không?"

Tần Lộ có chút buồn bực, Triển Lê chậm rãi mở miệng nói: "Anh mỗi lần đi Justine "s chút ăn cũng không sai biệt lắm, đưa tôi thực đơn bên kia đến đây."

Hiệp một, đại tiểu thư không thể thắng.

Hiệp hai, trung tâm thương mại Hải Cảng

Một cửa hàng đồng hồ hàng xa xỉ, Tần lộ nhìn vào trong tủ thủy tinh: "Cái này, cái này, còn có những thứ này nhìn đều rất đẹp mắt, đều lấy hết."

Triển Lê từ phòng rửa tay trở lại, liền thấy một đồng hồ đồng hồ đang bày đầy trên bàn, mà Tần lộ đang thử đồng hồ.

Thư ký thấy anh đi đến liền nói: "Triển tổng, đại tiểu thư tổng cộng chọn... Hai... 25 cái đồng hồ..."

"25 cái?" Triển tổng của bọn họ trong giọng nói có chút tăng cao, cũng cực kỳ giật mình.

Thư ký cũng rất tự trách: "Tôi không có ngăn Tần tiểu thư..."

Tần lộ len lén nhìn trộm Triển Lê, lại thấy Triển Lê đem câu còn dư lại nói hết: "Tôi đi lâu như vậy, cô ấy mới chọn có 25 cái?"

Thư ký: "..."

Tần lộ: "..."

Nhân viên của hàng: "..."

Triển Lê đi tới ôm eo Tần Lộ, đặc biệt thân mật nói: "Bảo bối, 25 cái đồng hồ liền một tháng cũng xài không đủ, quá ừy khuất cho em rồi."

Bị Tần Lộ ủy khuất run run lên một phen, lại nghe Triển Lê nói: "Nữa thêm sáu cái nữa đi, đủ xài một tháng."

Tần Lộ sừng sốt nhìn Triển Lê, trong lòng chỉ còn lại một câu như vậy: Mẹ nó, nhiều đây xài đến sang năm cũng không hết...

Hiệp hai: Đầu, đại tiểu thư bại!

Hiệp ba, cửa hàng thời trang nam.

"Đứng ngay ngắn đứng ngay ngắn đi, xem một chút bộ này!" Tần Lộ cầm bộ quần Áo nam hướng về phía Triển Lê trước sau úm thử: "giúp tôi gói bộ quần Áo này vào"

Triển Lê muốn móc thẻ ra thanh toán, Tần Lộ trước một bước đè lại tay của anh, cầm ra thẻ Bạch Kim của bản thân, "Honey, không cần giúp tôi tiết kiệm tiền, còn có cái gì thích, anh lấy hết đi."

Nhân viên bán hàng len lén liếc Triển Lê, dường như rất là giật mình, có chút khinh bỉ —— khí vũ hiên ngang như thế, người đàn ông anh tuấn vĩ ngạn, không nghĩ tới lại là kẻ ăn bám.

Triển Lê dĩ nhiên biết nhân viên bán hàng trong lòng đang suy nghĩ gì, cũng không thèm để ý, anh đặc biệt có tình chọn lấy một chiếc Áo sơ mi màu tím hỏi Tần Lộ, "Cái này như thế nào, anh buổi tối mặc cái này để cho em coi có được hay không?"

Nhân viên bán hàng bên cạnh đỏ mặt tía tai, Triển Lê lại chẳng có chút gì là ngượng ngùng khó xử, Tần Lộ nhất thời nhin không được suy nghĩ đến cái viễn cảnh đó, suy nghĩ nhất thời rối loạn, liền nói "Bộ này cũng gói lại cho tôi. "

Hiệp ba: Đầu, Lê Thiếu toàn thắng!

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Múa Thoát Y

Tần đại tiểu thư trước giờ chọn bạn trai theo nguyên tắc, chỉ hai chữ đơn giản toan gọn lại-nghe lời.

Tần đại thiếu thư nói muốn ăn đồ Trung Quốc, người đàn ông kia không có quyền nói ăn cơm Tây, Tần đại tiểu thư nói muốn nghe nhạc hội, người đàn ông dù không có chút tế bào âm nhạc nào cũng phải chống tai nghe hết nhạc hội. Tần đại tiểu thư cô, nói muốn ngoạn chơi tình thú, người đàn ông đương nhiên phải đeo bịt mắt mà ngoạn ngoạn nằm ở đầu giường...

Đáp ứng yêu cầu làm bạn gái Triển Lê khi đó, Tần Lộ vốn chuẩn bị sẵn tư tưởng một lần khó chịu liền bỏ đi, nhưng khiến cô ngoài ý muốn chính là Triển Lê không cho cô cơ hội nào như vậy.

Anh không chỉ chiều chuộng cô, còn vô cùng mê nô.

Trong một lần vô tình, Tần Lộ nhắc tới nhà hàng XX ở nước ngoài có đồ ăn sáng không tệ, thế là sáng hôm sau bữa sáng kia liền được đưa tới chỗ cô. Lại một lần, Tần Lộ thưởng thức cái đẹp, thuận miệng khen thư kí của Triển Lê xinh đẹp, ngày hôm sau cô thư kí liền bị chuyển công tác. Lại vẫn có một lần, Tần Lộ nói vai mình đau, Triển Lê không nói hai lời liền gấp máy tính lại, giúp cô xoa bóp vai...

Trừ bỏ việc tình lực anh quá dồi dào ở trên giường, những điểm còn lại Triển Lê đều xứng đáng là mẫu bạn trai thập toàn thập mỹ mà hàng nghìn cô gái ao ước. Có đôi khi Tần đại tiểu thư nghĩ ngợi, cô trước đây lẽ nào ép Triển Lê uống thuốc mê hôn.

Ánh nắng sớm chiếu qua cửa sổ, Tần Lộ theo thói quen tỉnh dậy, trần trọc mãi vẫn không ngủ lại được nên đành dậy đánh răng rửa mặt.

Nhan sắc của cô, không vì một đêm hoan ái kịch liệt mà tiêu tụy, ngược lại còn trở nên tươi sáng hơn, cổ áo ngủ rộng rãi không che đi được dấu hôn đỏ hồng.

Mẹ nó, đều nói âm đạo nói thẳng tâm hồn, Tần Lộ thật có chút lo lắng, nếu cứ như thế này tiếp tục, chỉ sợ Triển Lê còn không kịp chán ghét cô mà ngược lại cô đã sa vào lưới giặc thì sao đây.

Tần Lộ nhanh chóng vào tắm rửa, lúc ra đến phòng khách liền thấy Triển Lê quần áo chỉnh tề ngồi sau bàn ăn uống cà phê.

"Sao em không ngủ thêm một chút?" Triển Lê nhìn Tần Lộ, sùng nịch mở miệng.

Ngủ sao?! Sáng nào cũng bị anh "cày cày" đến tỉnh lại, đến giờ đồng hồ sinh học của Tần đại tiểu thư đã sớm thay đổi rồi!

Tần Lộ lườm Triển Lê liếc mắt một cái, yên lặng ngồi vào bàn ăn đối diện anh.

"Trưa nay anh có hẹn ăn cơm với khách hàng, không có thời gian cùng em ăn cơm được rồi, em muốn ăn gì thì nói với anh, anh để cho người đem qua." Triển Lê một tay cầm ly cà phê, một tay lướt check mail trong điện thoại.

Khác với Tần Lộ rảnh rỗi suốt ngày chơi bời lêu lổng, Triển Lê mỗi ngày đều bận rộn làm việc mười mấy tiếng đồng hồ nhưng buổi tối vẫn còn dư thừa tinh lực cùng cô lần qua lần lại, cô thực sự khâm phục tinh lực của người đàn ông này.

Tần Lộ không ngủ đủ nhìn Triển Lê thần thái sáng ngời, ngữ điệu trầm trầm đáp lại một câu: "Bàn sau đi."

Triển Lê cũng không nói thêm gì nữa, ăn xong bữa sáng liền đứng dậy. Nhìn đến Tần Lộ vẫn một vẻ mặt mệt mỏi, Triển Lê liền cúi người hôn lên trán cô một cái, ở bên tai cô phả hơi nóng: "Xem ra buổi sáng vẫn phải cho em ăn no mới được."

Mẹ nó, nói đến đây Tần Lộ liền giận rồi. Không phải chính anh mà sáng nào cũng ăn cô, khiến cô tỉnh dậy sớm như vậy sao?! Mất thấy Triển Lê muốn ra khỏi nhà, Tần Lộ liền kéo anh ngồi vào chiếc ghế bên cạnh.

Cô ấn anh xuống ghế, theo động tác của anh mà ngồi xuống, dánh chân ngồi trên đùi anh, ôm cổ trao cho anh nụ hôn chào buổi sáng, rồi ngậm lấy một mẩu bánh mì hướng về phía anh.

Triển Lê do dự một lúc, vẫn phối hợp cắn một miếng, Tần Lộ tiện thể ăn nốt phần còn lại. Ăn xong liền ăn thêm một miếng xúc xích nữa, đôi mắt mị hoặc quyến rũ nhìn anh.

"Muốn ở trên bàn ăn làm một lần?" Triển Lê ôm cô, mắt càng ngày càng đục ngầu, giọng càng ngày càng khàn đi.

Tần Lộ không nói gì, dán sát vào người anh, hôn lên cằm Triển Lê, thuận thế cởi cúc áo sơ mi của anh, ở trên ngực anh liếm cắn một lúc.

Sáng sớm chính là thời điểm Triển Lê thèm muốn hưng phấn nhất, ngay sau bị Tần Lộ khiêu khích một lúc, vật dưới thân liền thức tỉnh rồi. Triển Lê ôm chặt Tần Lộ, tính toán đặt cô trên bàn cơm làm một lần, Tần Lộ liền nghiêng người, nói với anh: "Sáng nay khi tắm rửa, tôi phát hiện dì cả tới rồi."

Editor: Huyền Namida

Nói xong, cô liền nhanh như bay chạy về phòng khóa cửa.

Triển Lê bị cho leo cây giữa đường, lại sợ chậm trễ thời gian đi gặp khách hàng, không có thời gian đuổi theo xử cô, liền nhanh chóng tắm nước lạnh liền đi công ty rồi.

Cả ngày, Triển Lê đều nghĩ đến muốn OOXX Tần Lộ ở trên bàn cơm thế nào. Nhưng rất không dễ dàng mới kết thúc công việc về nhà, anh liền nghe cô nói cô đang ở quán bar XX.

Quán bar bình thường thì thôi đi, quán bar XX là quán bar nổi tiếng ở thành phố C chuyên thỏa mãn tình dục, Tần Lộ vào đó làm gì chứ?

Ra khỏi công ty, Triển Lê liền lái xe đến nơi Tần Lộ nói, cô không nói gì mang theo anh đến sàn nhảy.

"Phía trước có tiết mục, chúng ta vào nhìn xem." Tần Lộ lôi kéo Triển Lê theo anh chen lách đến sàn nhảy chính.

Ngọn đèn chiếu rọi sân khấu trung tâm, trên đó là một mỹ nữ người nước ngoài thân hình nóng bỏng đang nhảy thoát y. Cô đem áo ngực trên người tháo xuống, khiến không khí chung quanh càng nóng thêm vài phần. Triển Lê nhìn thoáng qua liền thu hồi tầm mắt, nói với Tần Lộ đang xem chăm chú: "Em dẫn anh đến xem cái này?"

"Oa, đáng người thật đẹp nha!" Tần Lộ phấn khích huyết sáo, quay đầu nhìn anh: "Đàn ông các anh không phải đều thích xem cái này sao?"

Triển Lê dờ khóc dờ cười, nói với cô: "Đại tiểu thư em thật sự muốn anh xem thân thể của người phụ nữ khác?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thủ Dâm

Ngọn đèn lóe ra, vũ công thoát y nửa người trần trụi, trên thân còn sót lại một chiếc quần lót chữ T màu đen. Cô ta vòng quanh cây cột màu bạc ở trung

tâm sàn nhảy, xinh đẹp quyến rũ vạn vẹo. Triển Lê cùng Tần Lộ đứng ở sàn nhảy cách đó không xa, người phụ nữ kia nhìn đến Triển Lê ở phía dưới, một đôi mắt mị hoặc phong tình vạn chủng nhìn anh.

"Cô ta đối với anh liếc mắt đưa tình kìa - -" Tần Lộ chú ý tới tầm mắt của người phụ nữ kia, ghé vào bên người Triển Lê: "Dáng người thật tốt phải không? Uh'm, ngực lớn, chân cũng dài..."

Triển Lê lập tức kéo cô qua, cần lỗ tai của cô nói: "So với em vẫn còn kém xa."

"Vậy sao?" Tần Lộ kè sát lại, vòng tay ôm lấy cổ anh, chủ động đưa môi thơm lên.

Trên đài vũ công thoát y đã coi bỏ miếng vải che đậy cuối cùng, một mặt bày ra tư thế phóng đảng, một mặt dùng ánh mắt hướng anh chào hỏi.

Triển Lê nhú mị, tầm mắt rũ xuống chuyên tâm cắn đôi môi mềm mại như thạch hoa quả của Tần Lộ, cái lưỡi linh hoạt lách vào trong khoang miệng không ngừng khiêu khích đầu lưỡi đối phương.

Dục hỏa bị kìm nén một ngày lại bị đốt lên, môi lưỡi quấn lấy nhau, phía dưới của Triển Lê bắt đầu có phản ứng. Anh buông Tần Lộ ra, vừa định kéo cô ra khỏi phòng khiêu vũ, về nhà hảo hảo xử cô, cô lại dựng việc hai người đang dính sát vào nhau, tay cô lại chọt luôn vào giữa hai người, di chuyển xuống phía dưới, trêu chọc tiểu huynh đệ của anh.

"Tần Lộ!" Triển Lê lập tức bắt được tay Tần Lộ.

"Vũ công trên đài cực kỳ tuyệt đúng không? Đều đã nhìn đến có phản ứng rồi." Tần Lộ đưa lưng về phía sân khấu không chút hảo ý nhìn anh.

"Nó là do em làm cương lên!"

"Vậy sao?" Cô càng thêm cợt sát thân mình, như con rắn cuốn lấy thân thể anh, bàn tay trắng nõn dán lên côn thịt cách qua lớp quần áo nhẹ nhàng vân vê hai lần, đôi mắt quyết rũ xinh đẹp như tơ cười nói: "Vậy em giúp anh giải quyết có được không?"

Xem thoát y vũ tiểu huynh đệ của anh cũng chưa phản ứng, nhưng vừa mới bị cô trêu đùa nó rất nhanh liền tinh thần mười phần đứng dậy chào cô rồi. Giọng của Triển Lê âm u khàn, "Em muốn làm cái gì?"

Tần Lộ chỉ cười không nói, dán sát vào anh hơn, ngón tay kéo ra khóa kéo quần tây của anh dò xét đi vào.

Bàn tay nhỏ mát lạnh lại linh hoạt bỗng dưng thăm dò tiến vào, thân thể Triển Lê run lên, chế trụ cổ tay cô, "Đừng quậy!"

Tần Lộ ngoảnh mặt làm ngơ, ngăn cách lớp quần lót vuốt ve côn thịt đã sưng lên của anh, "Kỳ thật tôi buổi chiều ở trong này đang học 『kỹ thuật』."

"Kỹ thuật?"

"Uh'm, kỹ thuật mà tiểu thư huấn luyện... là loại đó."

Khoái cảm đang không ngừng dâng lên, Triển Lê mới ý thức được Tần Lộ muốn làm gì, bắt lấy tay cô, "Trở về rồi để cho em thử."

"Nhưng mà tôi muốn thử ngay bây giờ ~" Bàn tay Tần Lộ linh hoạt thăm dò vào quần lót của Triển Lê, dọc theo gậy thịt của anh đi xuống, nâng tình hoàn của anh xoa nắn thương thức, quấy đến dương vật của Triển Lê càng phát to trương lên cứng rắn, sắp phun trào.

Triển Lê nắm thật chặt cổ tay Tần Lộ, muốn ngăn lại động tác cô tiến thêm một bước, nhưng mà ngón tay Tần Lộ liên tục, lại vẫn hôn vành tai của anh không ngừng làm nũng.

"Triển Lê ~" "Lê ~" "Honney ~" "Ông xã ~"

Một tiếng xung hô cuối cùng, Triển Lê thật sự chống đỡ không được, bắt lấy tay Tần Lộ hơi chút buông lỏng, đối phương lập tức dùng hai ngón tay kéo xuống quần lót của anh, đem dục vọng đã cứng rắn từ trong khóa kéo quần tây phóng thích ra ngoài.

Tần Lộ dán sát lên người Triển Lê, ống tay áo của chính mình tùy ý buông xuống dưới che khuất hoạt động trên tay cô, ngọt ngào ở bên tai Triển Lê tung ra thối hòi, "Ông xã lớn thật..."

Triển Lê cắn răng, sắc mặt có chút khó coi, Tần Lộ nắm nhục bông, nắm ngón tay linh hoạt mát lạnh xoa xát gân xanh đang nổi lên trên côn thịt, dùng ngón cái trêu chọc lỗ nhỏ trên quy đầu của anh... An ủi dục vọng đang sôi ruột và khó nhịn của anh.

Trên đài biểu diễn vẫn còn tiếp tục, nữ vũ công thoát y kia vòng quanh cột vạn vẹo, thỉnh thoảng mở ra đùi, lộ ra nơi riêng tư, dẫn ra tiếng thét chói tai liên tục từ phía dưới, Triển Lê ánh mắt không chút tiêu cự nhìn sân khấu, cả đầu đều là hình ảnh đem Tần Lộ án ở trên bàn com hung hăng giáo huấn.

Hình ảnh không dành cho trẻ nhỏ cùng với cảnh tượng mọi người dâm uế trước mặt cùng lúc kích thích đánh tới, dục long nhảy lên, đỉnh quy đầu bắt đầu hưng phấn mà tiết ra dịch trắng.

Tần Lộ nhận thấy được động tĩnh trong tay, lại vuốt ve dục long đang ngấn cao đầu trong tay trêu chọc tình hoàn của anh, dùng dịch nóng từ lỗ nhỏ tinh tế tràn ra vẽ loạn trên côn thịt của anh, ngón cái ngón trỏ bao lấy quy đầu, ngón cái lẫn ngón trỏ bao lấy quy đầu, nóng rực như thể được hấp lên, cả căn

nhục bỗng nhiên co giật mạnh mẽ, làm cho Triển Lê kêu rên một tiếng.

"Ừm...", huyết dịch cấp tốc hướng bụng chảy tới, muốn phóng thích xúc cảm tê ngứa không ngừng tập kích thắt lưng của anh, ý nghĩ muốn bắn ra càng ngày càng đậm. Triển Lê nghiêng rặng nghiêng lợi đem Tần Lộ ôm càng chặt hơn, thân thể đem vật cứng giữa háng không ngừng mà đội lên trên, phổi hợp tay cô.

Động tác Tần Lộ cảm nắm nhiệt thiết di chuyển nhanh hơn, một bên nhếch môi liếm liếm khoe môi, sóng mắt lưu chuyển nhìn Triển Lê; bộ ngực nở nang áp sát lên khuôn ngực cường tráng của anh, nhẹ nhàng ma xát từng cơ thịt đang căng thẳng của anh.

Ngón tay cô trơn mềm, lướt qua quy đầu đem trọn cả cơn thịnh đùng lướt qua mọi góc ngách, hơn nữa ở chỗ quy lăng lại càng vòng quanh cẩn thận lật ngược quét. Như vậy lặp lại mấy chục cái, Triển Lê cuối cùng, khó chịu rên rỉ ra tiếng.

Anh cần tới rồi.

Nhận thấy được anh sắp đạt tới cao triều trước nay chưa có, ngón tay Tần Lộ nhanh chóng ấn chặt nhục bồng ngăn chặn bạch dịch tiến lên thông đạo.

Dục long bắt đầu giật giật, Triển Lê trừng mắt nhìn Tần Lộ, mặt kim nén có chút hồng, Tần Lộ lại thay đổi một bàn tay, mang theo khăn tay bao trùm đi lên.

Tơ lụa mềm mại vừa phủ lên tới, ngón tay ngăn ở đỉnh bồng dung buông ra, khoái cảm dục tiên dục tử bên hông nháy mắt nổ mạnh, tinh dịch không ngừng phun ra, tinh dịch trắng đặc thấm ướt toàn bộ khăn lụa.

Tần đại tiểu thư dùng thân thể ngăn trở tầm mắt người khác, giúp Triển Lê thu thập xong hảo nửa người dưới, xoay người liền đi toilet.

Trên tay còn vurun lại tinh vị, Tần đại tiểu thư nhìn thoáng qua khăn tay bị cô ném vào thùng rác, lúc này run lên, xịt ra chút nước rửa tay, lại một lần nghiêm túc chăm chỉ cẩn thận rửa tay tại một lần nữa.

Ra ngoài khi đó, sân khấu đại sảnh đã thay đổi tiết mục khác.

Nhìn xung quanh mọi nơi cũng không gặp Triển Lê, Tần Lộ ra khỏi phòng khiêu vũ vừa định gọi điện thoại cho Triển Lê, đã thấy cách đó không xa dưới cây đại thụ, Triển Lê chính đang dựa vào xe của anh đứng hút thuốc.

"Anh đẹp trai, đang chờ người sao?" Tần Lộ chơi đùa đến nghiện, đi qua liền muốn khoác lên bả vai Triển Lê.

Tay vẫn còn không có rơi xuống, Triển Lê bỗng nhiên nâng mắt nhìn cô một cái, vẻ mặt âm trầm.

Xong rồi, anh hẳn không phải đang tức giận đi.

Mấy ngày qua, Tần Lộ tùy hứng được Triển Lê nuông chiều quá quen thói, vừa rồi chỉ nghĩ đến chơi vui, không hề cố kỵ mà làm.

Hiện tại ngẫm lại, kia tới cùng là nơi đông người như vậy, cô lại 『dâm loạn』 anh như vậy. Có thể quá không đếm xỉa mặt mũi anh rồi hay không.

Nhìn Triển Lê mặt mày tới tâm thâm trầm, Tần đại tiểu thư bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác chột dạ. Cô vừa định nói chút gì. Đối phương lại lập tức đè ép đến, chân anh thon dài bỗng nhiên tiến lên chặn vào giữa đùi cô, bàn tay to lớn theo thắt lưng đi xuống khó khăn chui vào trong quần bò chật chội bao bọc mộng của cô.

Anh đang muốn làm cái gì?! Không phải gây ông đập lưng ông đi!

Nồng nặc mùi khói thuốc từ trong môi anh thở ra, Tần Lộ sững sờ nhìn Triển Lê, lần đầu tiên đã quên ghét bỏ điều thuốc trong tay anh, trái lại kềm kềm yếu yếu mở miệng nói "Anh hùng, chúng ta có chuyện hảo hảo nói..."

Triển Lê không có trả lời cô, lực tay ở trên mông cô từ từ tăng thêm, nhú mi chuyên chú liếc cô, bỗng nhiên cúi đầu in lên cánh môi phấn nộn của cô, hung ác ngậm chặt.

Cánh môi bị hung hãn gặm cắn, Tần Lộ dường như có thể từ trong nụ hôn như cuồng phong bạo vũ của Triển Lê cảm thấy được đối phương đang tức giận, cô có chút kích động, theo bản năng nghĩ muốn muốn đẩy anh ra, lại bị anh chế trụ thắt lưng dùng lực đặt ở trên xe. Cô bị lực đạo của anh khiến cho chỉ có thể hơi hơi ngưỡng mặt lên, tùy ý anh tùy ý rút hết khí tức của mình.

"Ừm... Triển Lê... Đùng... Lê thiếu... Tôi làm sai... Triển Lê..."

Cô xoay mặt, mơ hồ không rõ cầu xin tha thứ, động tác của anh cũng dần dần ôn nhu dịu dàng hơn, chế trụ ngón tay cô, nắm ở eo cô, cùng môi răng quần giao liếm lấp.

"Cái kia thật sự đến?" Rất lâu sau, anh cuối cùng buông môi lưỡi của cô ra.

"?" Tần Lộ sững sờ, lập tức phản ứng kịp Triển Lê chỉ cái gì, lúc này gật gật đầu.

"Món nợ hôm nay trước giữ lại!"

Triển Lê ôm lấy cô đứng lên, mở cửa ngồi vào xe, Tần Lộ thấy vậy, cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, qua một lúc lâu sau lại cảm thấy được không đúng:

Cô để làm chi muốn buông lỏng một hơi? Lúc trước khi quyết định qua lại cô không phải nghĩ muốn chọc giận Triển Lê để anh đòi chia tay sao?

Na: Tròi oi cái chương này nó dài T_T

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Ông Xã, Tự An Ủi Một Chút Đi

Edit: Huyền Namida

Ngày đi cả đến, nói chung là thân thể có chút khó chịu, lúc này Tần đại tiểu thư vốn không đồng ý ngủ chung với cùng Triển Lê, nhưng ngại đối phương về mặt kiên định đảm bảo 『anh chỉ muốn ôm em ngủ, cũng không có ý khác 』, Tần Lộ cũng không biết nên cự tuyệt như thế nào rồi.

Không có sinh hoạt tình dục về đêm, Tần Lộ rất sớm liền nghỉ ngơi rồi. Cô cả người cuộn mình lại, làm tổ ở trong chăn, hoàn toàn không có đáng về hung hãn ương ngạnh ngày thường.

Triển Lê tắm rửa xong đi ra, gặp Tần Lộ đã ngủ thiếp đi, thế là tắt đèn, nằm trên giường, một bàn tay nâng đầu của cô lên để cho cô gối lên tay chính mình, một tay phủ lên trên eo cô, ôm cô nhắm nghiền mắt ngủ.

Ngủ thẳng đến nửa đêm, Tần Lộ cảm thấy bụng trần trọc, Triển Lê bị động liền thức dậy, liền rót cho cô bát nước gừng đường đỏ, nhìn cô uống xong, lại về bên cạnh cô nằm ngủ, tay vén lên quần áo của cô, ấn ở trên bụng cô, chậm rãi giúp cô xoa nhẹ.

Bàn tay to lớn ấm áp, lực đạo lại vừa phải. Tần Lộ hai cái tay cảm thấy bàn tay lớn còn lại của anh gối lên chui rút trong lòng anh, cảm giác thư thái một chút, thế là tìm cái tư thế chính mình thoải mái nhất, dần dần ngủ thiếp đi.

Thời kì đặc biệt bên người có đàn ông vẫn lại là rất được nha. Tần Lộ nói với tự mình như thế, nhưng mà ý nghĩ này của cô chỉ kéo dài đến sáng sớm ngày thứ hai, bởi vì cô lại một lần nữa không bình thường thức dậy.

Nói đúng ra, cô là bị mò mẫn tỉnh.

Đúng, mò mẫn.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua bức màn gỗ được chạm trổ tinh xảo, ánh nắng sáng chiếu xuống in bóng lên chiếc chăn tạo thành những hoa văn phức tạp. Tần Lộ trở mình một cái qua tay định kéo chăn lên, bỗng nhiên cảm thấy được có cái gì đó kéo lại chính mình, cúi đầu chỉ thấy ở trên ngực của chính mình mọc ra một bàn tay, động tác năm ngón tay không ngừng, cánh tay nổi đầy gân xanh giống như rễ của gốc cây, theo cổ áo rộng mở của cô trường ra ngoài, ngược ánh mặt trời, một đường kéo xuống...

Tần Lộ cứng ngắc quay đầu, chống lại một ánh mắt thoắt xấu hổ của anh.

Hai người đều đã không nói chuyện.

Sau một lúc lâu, Triển Lê khụ một tiếng, bình tĩnh buông ra bầu ngực mềm mại dưới lớp vải tơ lụa: "Bữa sáng Jason đã đưa đến, còn có khương đường thủy, một hồi nhớ uống."

Tần Lộ đi xuống liếc mắt, ánh mắt dừng lại trên tay phải đang tự an ủi của Triển Lê: "Anh ném qua rồi hả?"

"Haizz" một phen, trước mặt một hoa, Triển Lê tính khí lễ độ kéo chăn che chắn, bình tĩnh trung ra về mặt thiếu gia cao quý: "Không có tham ăn."

Má ơi, cô vậy mà bắt được cảnh tượng Lê thiếu đang tự sóc lọ.

Tần Lộ trong lòng trước bị ồ cười cười, đứng dậy xuống giường, bỗng nhiên nhớ tới hôm qua về mặt Triển Lê ở dưới tay cô rên rỉ, biểu cảm ả nấn kia, âm thanh mắt hôn kia, thật sự là muốn bao nhiêu gọi cảm có bấy nhiêu gọi cảm... Chỉ là ngấm lại, cô liền nhin không được quay trở lại

Gặp Tần Lộ hai mắt phóng quang thẳng đến trở về, Lê thiếu mới vừa làm được nửa vơi bị bắt quả tang thật muốn giết người.

Cái này cũng chưa tính xong, Tần Lộ vậy mà lại vẫn bu lại, nhìn chần đơ phủ trên người anh, vươn tay đến trêu chọc: "Ông xã ~, tối hôm qua người ta hầu hạ anh có thoải mái không?"

"Uh"m." Triển Lê từ chối cho ý kiến lên tiếng, ôm lấy khoe môi cười nhìn cô, "Sao vậy, em còn muốn luyện tập?"

Tối hôm qua trong phòng khiêu vũ ở trước mặt mọi người tuy rất kích thích, nhưng tới cùng có chút chưa tận hưởng, hôm nay nếu cô lại vẫn muốn thử xem mà nói...

Triển Lê nhìn Tần Lộ, hai tròng mắt ẩn ẩn phiếm quang, không ngờ đối phương lại không có động tác tiếp theo, trầm tư một chút sau đó mở miệng nói: "Em nghĩ muốn xem trước thao tác của anh một chút coi thế nào."

Nói xong, vươn tay liền muốn đi vén chăn lên.

Thì ra đây là muốn anh tự an ủi cho cô xem mà. Triển Lê mặt lập tức đen, cánh môi vốn mỏng quả thực sắp mím lại thành một đường thẳng: "Bảo bối, đừng trách anh không nhắc nhở em.. Trên thân em cũng không chỉ một cái 'miệng', chỗ thường dùng kia trước mắt tuy bất tiện, nhưng cái miệng nhỏ xinh đẹp của em cũng lộ nhỏ ở sau lưng kia cố kiên nhẫn một chút vẫn lại là có thể sử dụng; em nghĩ muốn thử cái miệng nhỏ nào trước?"

"Người ta chỉ nói chơi mà thôi. Anh tiếp tục a... Tiếp tục..."

Tần Lộ bị lời này của Triển Lê dọa sợ tới mức cục huyết căng đến ẩn ẩn cảm giác đau, che miệng liền từ trên giường lăn xuống. Kết quả còn không có đi đến cửa lại bị Triển Lê gọi lại, cô đành phải lại lăn trở về.

Anh tựa vào gối ở trên giường, một chân gấp khúc được chặn che phủ, che khuất bộ phận vừa rồi thập phần có cảm xúc tồn tại.

Đội Tần Lộ đi đến trước giường, anh vươn ra một bàn tay kéo vạt áo trước của cô, đem người túm được thấp hơn chút, một cánh tay kia vươn ra, giữ lấy cằm của cô, ngón cái ấn theo cánh môi của cô mà xoa xát, rồi mới cấp cho cô một nụ hôn sâu tiêu chuẩn.

Có vị hơi hơi mặn theo nụ hôn này đi vào khoang miệng, Tần Lộ sắc mặt khẽ biến đổi: "Anh cho tôi ăn cái gì?!"

Triển Lê buông cô ra, sờ sờ tóc, "Ngoan, chung quy là nên làm quen với hương vị này, và lại, lần trước không phải em đã ném qua sao."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lần Đầu Tiên (1,2)

Trong phòng tắm mù mịt hơi nước, Tần Lộ ngâm mình trong bồn tắm, xóa rồi đánh, đánh rồi lại xóa, cuối cùng gõ ra một hàng chữ lên điện thoại di động:

"Nếu như tôi không muốn kết hôn với một người, nhưng vẫn muốn tiếp tục giữ vững mối quan hệ yêu đương với anh ấy, thì tôi nên làm thế nào?"

Cũng giống như lần trước, không tìm được bất cứ người nào để thảo luận, Tần Lộ không thể làm gì khác hơn là gửi những lời này của mình lên Microblogging.

Vốn là chỉ là một trạng thái tình cảm đang vướng mắc được ghi đề đó, không ngờ trạng thái vừa cập nhật đã có rất nhiều bình luận:

"Tất cả tình yêu không lấy hôn nhân làm mục đích đều là trò đùa lưu manh."

"Lần trước vẫn còn ở giai đoạn bạn bè bình thường, lần này đã lên cấp thành bạn bè trai gái, chủ thớt, lần sau anh ta hẳn là nên hỏi bạn có nguyện ý vào gia phả nhà anh ta không luôn đi."

"Đây là có bao nhiêu không bản lĩnh, chủ thớt, cô cứ phòng bị rồi lại phùng bị người ta thôi."

"Tôi cá một quả dưa leo, lần sau vấn đề của chủ thớt sẽ là 'Nếu như bạn không muốn sinh con với một người, nhưng lại muốn tiếp tục giữ vững quan hệ hôn nhân với anh ta, bạn sẽ làm thế nào?'"

... ..

Toàn là những cái gì với cái gì ấy, Tần Lộ lướt xem một lúc lâu, mới xem như là tìm được một bình luận bình thường một chút: "Đối phương là kiểu người gì."

"Bộ đáng coi như thông qua, ... Ưu nhìn. Đáng người rất đẹp, chỗ cần xương có xương, chỗ cần thịt ra thịt."

Tần Lộ rep cmt, đối phương rất nhanh đã đáp lại tin nhắn: "Sao mà người như trong miêu tả này khiến người ta rất có cảm giác nhục dục (ham muốn)."

Tần Lộ ngẩn người, cô không phải là bắt đầu qua lại với Triển Lê từ quan hệ thể xác sao? Cho dù chính thức qua lại cho đến tận bây giờ, hiểu biết đối với Triển Lê cô vẫn chỉ dừng lại ở ở cơ thể của anh, cũng không chú ý gì tới sở thích của anh. Tần Lộ suy nghĩ một chút, một lúc sau mới hơi khó khăn tìm

ra mấy từ miêu tả Triển Lê.

"Nghe qua có vẻ rất hấp dẫn người khác, các bạn chung sống thế nào, gia thế xứng đôi không?"

"Chung sống vui vẻ, môn đăng hộ đối."

Lần này, Tần Lộ không chút do dự gõ tám chữ kia xuống rồi gửi đi, lại khiến cả người sùng sốt trong nháy mắt.

Tính ra thì mấy ngày qua, cô chung sống cùng Triển Lê đúng là vui vẻ, bất kể là thân thể kết hợp cực kỳ thỏa mãn, hay là ăn ngủ nghỉ đều nhất trí tỉ mỉ. Thậm chí anh với cô còn không cần cái gì mà nhân nhượng đối phương vẫn hài hòa ở chung, càng khó ngờ hơn chính là gia thế nhà anh cũng tương đương với gia đình cô...

Tần Lộ cau mày, rep lại cmt trên Microblogging, bên kia trả lời lại tin nhắn đã thăng thần nói lên suy nghĩ trong lòng cô:

"Đã vậy thì tại sao cô còn cảm thấy khó khăn chứ? Còn chưa chơi đùa đủ sao?"

Còn chưa chơi đùa đủ ư? Từ năm mười tám tuổi đến nay, Tần Lộ cũng không nhớ rõ mình có bao nhiêu người đàn ông rồi. Cô thả điện thoại đi động vào trong túi chống thấm nước đặt qua một bên, nín thở, đắm chìm trong bồn tắm.

Nước ấm tràn qua đôi môi, sống mũi, vầng trán... Khi cả người chìm trong bồn tắm thì thế giới chợt yên tĩnh lại.

Cô nhắm mắt đắm chìm trong đó một lúc, trong đầu chợt nhớ lại năm mười tám tuổi năm ấy, một buổi xế chiều mùa đông.

Ánh đèn đường mờ ảo, tuyết rơi xuống bay tán loạn, xe chạy trên đường lớn như ầm như hiện. Ở sau cửa sổ phòng ngủ bên trong nhà trọ nào đó lại ảm áp tựa như xuân.

Người thiếu niên ngồi trước bàn đọc sách đắm chiều suy nghĩ tập trung viết kịch bản, Tần Lộ thấy anh ta cứ mãi như thế đau lòng không vui, quyết định cho anh ta linh cảm, cô kéo rèm cửa sổ lên, cởi một lớp áo khoác ra, xoay người cười lên người anh ta, cô đặc ý nắm lấy thứ đang nổi cộm trên đùi đối phương.

Mới bóp vài cái, hô hấp của người thiếu niên đã trở nên dồn dập hơn, bàn tay nắm chặt hông của cô: "Lộ Lộ, đừng..."

Cô nghe thấy tiếng cười của mình, có chút bén nhọn lại vừa có chút đặc ý: "Đừng cái gì cơ? Đừng cử động hay là đừng dừng lại?"

Trên da mặt của anh ta hiện lên một tầng đỏ ửng rất mỏng, kết hợp với khuôn mặt và ngũ quan thanh tú vốn có, dường như có chút mê người.

Cô cúi đầu, ngang nhiên hôn lên yết hầu của anh ta lại bị anh ta có chút cứng ngắc tránh đi: "Đừng như vậy..."

"Đừng như thế nào cơ?" Tần Lộ nhje nhàng vuốt ve mặt của anh ta, ngón tay trên mặt anh ta sờ qua sờ lại: "Anh không thích em sao?"

Ngang hông căng thẳng, môi chợt lạnh, hô hấp của anh ta chợt trở nên mềm mại: "Không, anh thích." Dừng một chút, dường như cảm thấy vẫn còn chưa đủ, lại thêm một từ, "Rất thích."

Nói xong câu đó, tay anh ta vừa thu lại, liền đè thân thể xuống, hơi lạnh từ đôi môi lướt qua môi cô, sau đó dùng sức thăm dò.

Cơ thể lạnh lẽo dần nóng lên, cô theo bản năng vịn vịn trên người anh ta, không ngừng khiêu khích anh ta, rõ ràng cô cũng là lần đầu tiên, cũng không biết tại sao cô lại thuần thực tự nhiên đến vậy.

Cô vụng về nhưng nụ hôn vẫn theo tính toán rơi xuống cổ anh ta, xương quai xanh, trước ngực... Thân thể của anh ta dùng mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ căng cứng ngay cả nếp cúc áo sơ mi cũng bị kéo căng hiện ra vài nếp nhăn, nhưng vẫn kiên trì nói: "Lộ Lộ... Không thể..."

"Tại sao không thể chứ?"

"Chúng ta còn đang là học sinh."

"Bây giờ đã là thời đại nào rồi ——" Tần lộ nắn anh ta là bảo thủ, quai hàm cô lộ ra vẻ xấu xa nói: "Yên tâm, người ta sẽ có trách nhiệm với anh."

Anh ta cắn môi dưới, áp ứng tựa như bị thiếu nữ cưỡng bức: "Nếu chuyện đã vậy, anh muốn em gả cho anh..."

Tần Lộ nhẹ sờ lên mặt anh ta, vui vẻ nói: "Sầm Gia Lạc, đây không là lần đầu tiên của anh chứ?"

Trong nháy mắt, sự phối hợp cho tới bây giờ của Sầm Gia Lạc đã bị xấu hổ đánh tan hết. Tần Lộ vội vàng an ủi: "Thật ra thì đây cũng là lần đầu tiên của em."

Tần Lộ mượn tư thế này đặc ý trêu đùa trên mặt anh ta, một tay chống trên ghế tựa phía sau lưng anh ta, môi mấp máy, cúi đầu hôn lên trên trán anh ta một cái. Một tay lại dọc theo lồng ngực của anh ta đi xuống, tháo thắt lưng đi xuống...

Đó là lần đầu tiên cô quan hệ với đàn ông. Tình cảm của cả hai mãnh liệt không thể khống chế, Sầm Gia Lạc còn không khống chế được mà muốn cô,

chẳng qua là khi anh ta vụng về tiến vào trong cơ thể cô, hai người mới phát hiện ra một vấn đề —— cô không có màng trinh.

Sau khi Tần Lộ hỏi tường lại, vẫn không nghĩ ra nguyên nhân, cô từng hỏi qua bác sĩ, đối phương nói cho cô biết, có thể là không phải do hành vi tình dục gây ra rách màng trinh mà là do vận động mạnh, nhưng Tần Lộ thế nào cũng không nhớ ra nổi, cô chưa từng vì cưỡi ngựa hay những vận động khác mà bị chảy máu.

Có lẽ do trời sinh cô đã không có màng trinh rồi, thế nhưng loại xác suất nhỏ như vậy lại rơi đúng vào mình...

Tần Lộ vốn không phải kiểu người khi yêu hay suy nghĩ lung tung, qua ngày hôm ấy, mặc dù Sầm Gia Lạc cũng không nói gì, nhưng thái độ đối với cô lại bắt đầu có phần thay đổi, anh ta bắt đầu trở nên bẽ bộn công việc, không có thời gian quan tâm đến cô, anh ta bắt đầu trầm mặc khi cô toan tính về tương lai của hai người, anh ta không còn chạm vào cô nữa, cho đến khi anh ta nhận chỉ phiếu từ cha cô, ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu...

'Ào ——' một tiếng, Tần Lộ từ trong bồn tắm chống người đứng dậy, há to mồm thở dốc. Cảm giác ở dưới nước hít thở không thông khiến cô dường như quay trở về ngày hôm đó, cô nhìn thấy Sầm Gia Lạc nhận lấy chỉ phiếu từ trong tay của Tần Luyện thì trái tim tựa như bị bóp nghẹt, cơ hồ hít thở không thông.

Một trăm vạn đuổi một người đàn ông đi, kỳ thật không tính là người đàn ông đắt giá nhất mà Tần đại tiểu thư từng chơi.

Nhưng sau ngày hôm đó, cô đã đổi qua vô số đàn ông, Tần Lộ suýt nữa cũng cho rằng bây giờ cô đã sớm quên từng chút một về Sầm Gia Lạc rồi, giờ ký ức bỗng dưng sống lại, rõ ràng như ngày hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Mười Năm

Cầu hôn bị cô từ chối, đêm đó Triển Lê cũng không có ở lại nhà Tần Lộ

Tần Lộ bất giác có chút không quen, trần trọc đến rất khuya mới ngủ được, tỉnh dậy đã là buổi trưa.

Lật xem điện thoại di động, không có có bất kỳ tin tức gì, Tần Lộ do dự một chút nhưng cuối cùng quyết định không gọi cho Triển Lê —— Triển Lê có ý muốn kết hôn, mà cô không có ý nghĩ như vậy, theo cô mối quan hệ giữa hai người sớm muộn cũng kết thúc.

Cô một mình xuống phòng ăn để ăn bữa trưa, lúc đi đến công ty đã là buổi chiều.

Mới vừa mới bước chân vào đại sảnh thì thấy trên ghế sa lon ở trước đại sảnh có người đàn ông chột đứng lên.

Sầm Gia Lạc, anh ta tới nơi này làm gì? Tần Lộ theo bản năng cau mày, Sầm Gia Lạc lại bước nhanh về phía cô.

"Tiên sinh, không thể như vậy ——, tiên sinh, ngài còn không có hẹn trước —— "

Nhân viên lễ tân ở phía sau đuổi theo Sầm Gia Lạc kêu, Sầm Gia Lạc không có để ý, thẳng hướng Tần Lộ mà đi, lại bị bảo vệ ngăn lại.

Sầm Gia Lạc bỗng dưng dừng bước, vẻ mặt ngưng lại một cái chớp mắt, như có kinh ngạc, còn có có chút... Khó có thể tin.

Tần Lộ mặc cho bảo vệ ngăn ở trước mặt, "Có chuyện gì không?"

Đôi lông mày đẹp mắt của Sầm Gia Lạc cau lại, sau một hồi mới nói: "Chúng ta có thể ngồi xuống nói chuyện Không?"

Nửa giờ sau, trên sân thượng của Tần Thị, Tần Lộ một bên uống cà phê do trợ lý đưa tới, một bên ý bảo người đàn ông đối diện có lời mau nói, có rắm mau thả.

"Tám năm, Lộ Lộ khẩu vị của em vẫn không thay đổi." Sầm Gia Lạc nhấp một ngụm cà phê, bỗng nhiên nở nụ cười.

"Con người của tôi lười, thói quen gì gì đó cũng rất không thích đổi."

"Ừm, anh biết." Sầm Gia Lạc cười cười, một lát sau lại nói: "Chẳng qua là không biết có vài thứ có thể kéo dài lâu như vậy."

Tần Lộ sững sờ, vén lại lọn tóc bị gió thổi loạn, "Anh rốt cuộc muốn nói cái gì?"

Sầm Gia Lạc không có lên tiếng, lấy từ trong túi xách ra một tờ chỉ phiếu đưa tới trước mặt Tần Lộ.

Tần Lộ nhìn Sầm Gia Lạc, chờ anh ta mở miệng.

"Đây coi như là hoàn trả lại năm đó chú Tần giúp đỡ." Sầm Gia Lạc nói.

Dù sao cũng là mối tình đầu, nếu như Sầm Gia Lạc hôm nay không tới để nói chuyện về tấm chi phiếu kia, Tần Lộ mặc dù không muốn cùng anh ta ôn lại chuyện xưa, nhưng cô cũng không có ý định làm anh ta khó xử, nhưng hôm nay, anh ta vậy mà... Anh ta làm sao dám!

Tần Lộ nhìn chằm chằm chi phiếu, hô hấp có chút không yên, sau một hồi mới bình phục lại, cười như không cười nhìn đối phương mờ miệng nói: "Gốc lẫn lộn gấp mười lần? Sầm Gia Lạc, anh mấy năm nay cũng thật phát đạt nha! Nhưng hôm nay anh đưa chi phiếu này cho tôi là có ý gì đây? Chẳng lẽ trong mắt anh Tần gia đã nghèo túng đến như thế sao?"

"?" Sầm Gia Lạc không rõ tình hình nhìn Tần Lộ, lại nghe đối phương mang giọng điệu giễu cợt liền mờ miệng nói.

"Ban đầu Tần lão đầu có nói cho anh mượn sao? Đừng tự quá đề cao mình, cái này chẳng qua là Tần lão đầu đem bồ thí đưa cho anh. Anh có nghe nói qua ai bồ thí cho người ta rồi còn lấy cớ thu hồi lại sao, Sầm Gia Lạc, chi phiếu anh tự mình giữ đi." Khi cô nói ra mấy lời khó nghe kia mặt không đổi sắc, Sầm Gia Lạc nghe đến sắc mặt nhất thời có chút tái nhợt. Tần Lộ ngồi ở trên ghế, bắt chéo hai chân, thân thể dựa phía sau, mặt khiêu khích nhìn Sầm Gia Lạc, chỉ hận trên tay mình không đang cầm chiếc thuốc.

Một trăm ngàn liền muốn bốn đại tiểu thư hết giận, Sầm Gia Lạc, anh có phải xem Tần Lộ tôi quá rẻ mạt rồi không.

Sầm Gia Lạc cau mày nhìn Tần Lộ, thật ra anh ta biết rõ, Tần Lộ từ nhỏ đến lớn đều không phải là người có tính khí tốt, bắt quá trước kia cô thích anh ta, cho nên nguyện ý cho anh ta đặc quyền —— nhân nhượng anh ta, cũng không để cho anh ta thấy đến đáng về xấu xa thường ngày của mình, nhưng hôm nay...

Sầm Gia Lạc hít một hơi thật sâu, không lại đi nhìn chi phiếu trên bàn, ngược lại từ trong túi xách móc ra thứ gì đó đưa tới trước mặt Tần Lộ.

"Vé xem phim?" Tần Lộ cảm giác mình có chút theo không kịp suy nghĩ của đối phương.

Sầm Gia Lạc môi mấp máy: "Sinh nhật của em cũng sắp đến, chúc trước em sinh nhật vui vẻ."

What? Đây là quà sinh nhật! Vé xem phim, mà còn cmn chỉ có một vé?

"Anh đây là cảm thấy tôi ngay cả một bộ phim điện ảnh cũng xem không nổi sao." Tần Lộ quả thực bị chọc giận đến nở nụ cười.

"Không ——" Sầm Gia Lạc vội vàng giải thích, "Bộ phim này là tác phẩm mới của anh!"

Lúc ban đầu Sầm Gia Lạc nhận chi phiếu của Tần Luyện liền ra ngoài đào tạo chuyên sâu, sau khi tốt nghiệp vẫn ở lại nước ngoài kiên trì giấc mộng của mình —— quay phim. Rốt cuộc coi như là xen lẫn được trong Làng Giải Trí rồi, báo chí trong nước thỉnh thoảng lại sẽ nhắc tới anh ta, đối với tin tức của anh ta, Tần Lộ cũng không cố tình chú ý, cũng không cố ý tránh, cô nghe nói bộ phim của anh ta ở nước ngoài lấy được rất nhiều giải thưởng, cô cũng xem qua trong đó một hai bộ phim, khách quan mà nói, đúng là quả thật có thể xứng đáng với những lời khen kia.

Chẳng qua hiện giờ bộ phim này... Tần Lộ cúi đầu liếc mắt nhìn vé xem phim, phía trên cực kỳ chói mắt in hai chữ —— Mười năm

Cô mười sáu tuổi gặp gỡ Sầm Gia Lạc, cho tới bây giờ là tròn mười năm sao. Trái tim đột nhiên không kiềm chế được run lên một cái, Tần Lộ nghe sầm Gia Lạc nói:

"Nữ chính dựa vào hình ảnh của em mà xây dựng nên. Còn nhớ rõ không, mười năm trước, anh từng hứa với em sau này sẽ vì em làm một bộ phim" Sầm Gia Lạc lúc nói lời này, khóe mắt đuôi lông mày lơ đãng toát ra một loại ôn nhu, nhưng lo lắng có chút chưa đủ, câu nói phía sau nhưng lại có chút giống như là một loại khẩn cầu, "Bộ phim này công chiếu vào ngày sinh nhật của em, anh để lại vị trí tốt nhất cho em

Sầm Gia Lạc nói xong, cúi đầu, cho cô có thời gian suy nghĩ.

Lúc anh ta mười tám mười chín tuổi thường làm động tác này, khi đó thoát nhìn còn mang theo vài phần xấu hổ của thiếu niên mới lớn. Tần Lộ thường đưa ra một ngón tay, nâng cằm của anh ta, ra vẻ vua chúa nói: "Chuẩn tấu, khanh gia còn không mau tạ chủ long ân."

Tuy đã cách rất nhiều năm, anh ta vẫn chưa sửa lại cái thói quen này. Chẳng qua là bây giờ nhìn lại, lại mang vài phần ý tứ khêu gợi, không biết làm bao nhiêu tâm hồn thiếu nữ bị rung động luân hãm vào một cái cúi đầu ôn nhu của anh ta.

Tần Lộ nhìn trên vé vào cửa ghi khách của nam nữ chính, ánh mắt như xuyên thấu về mấy ngàn ngày đêm trước đây, thấy đến hình ảnh thiếu niên cúi đầu an tĩnh chờ câu trả lời chắc chắn của cô khi đó.

"Sầm Gia Lạc, ban đầu là anh cầm chi phiếu Tần lão đầu đưa lựa chọn rồi đi." Mờ miệng lần nữa, Tần Lộ đã không có giọng điệu giễu cợt cùng lạnh như băng lúc trước, cô nhìn anh ta, dường như có chút bất đắc dĩ, "Anh hôm nay làm như vậy, lại là có ý gì?"

"Thật ra thì, ban đầu lúc anh vừa bước xuống sân bay nước Mỹ một khắc kia liền hối hận, đối với em, anh biết không thể quay đầu lại, bởi vì bác Tần nói rất đúng, nếu như anh cái gì đều không có, anh căn bản không có tư cách đứng ở bên cạnh em. Ở nước ngoài, ngày ngày anh không dám lơ là biếng, anh không ngừng nhớ đến cái hứa hẹn này, chỉ chờ đợi chính mình có một ngày có thể sớm thực hiện. Anh thật ra thì chỉ muốn vì em làm một bộ phim điện ảnh, đã không dám yêu cầu cái gì xa vời nữa rồi. Nhưng mà nhiều năm như vậy, em vẫn không ngừng đổi bạn trai, vẫn không tìm được người để cho em muốn dừng lại, nên anh không nhận được nghĩ muốn —— "

Không nhận được nghĩ muốn cái gì, không nhận được nghĩ muốn cô cho anh ta thêm một cơ hội sao?

Sầm Gia Lạc lời còn chưa nói hết, chợt soạt một tiếng, cách đó không xa, hồ bơi bị mấy chậu hoa cỏ ngăn trở phía sau chợt xuất hiện một bóng người.

Dám ở chỗ này bơi lội cũng không có mấy người, Tần Lộ quay đầu, quả nhiên thấy Triển Lê cả người ướt nhẹp, ngực để trần từ trong bể bơi đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Năm Mươi Sắc Thái - Xám

"Anh đến đây lúc nào?"

"Tối một lúc rồi, Helen nói em đi ra ngoài, anh liền ở chỗ này chờ em."

Triển Lê lại đi thẳng tới kéo Tần Lộ đang đứng cùng Sầm Gia Lạc ngồi xuống một chiếc ghế giữa hai người, dùng khăn lông khoát trên vai cầm lên xoa xoa mái tóc ướt sũng nước: "Các người tiếp tục."

Tiếp tục cái cọng lông á, tiếp tục. Tần Lộ không biết nên tiếp tục nói từ đâu, Sầm Gia Lạc phía đối diện càng thêm không biết nên nói cái gì. Ngược lại, Triển Lê lau tóc xong, sau đó cầm vé xem phim trên bàn lên.

"Đại tiểu thư, lúc nào thì thay đổi khẩu vị."

Tần Lộ từ trước đến nay luôn không thích mấy bộ phim tình cảm này, nhưng cũng không phản bác. Ngược lại Sầm Gia Lạc quay đầu nhìn Triển Lê dường như đang đợi anh giải thích, Triển Lê cũng không phụ kỳ vọng liền mở miệng nói: "Đại tiểu thư thích thể loại 50 sắc thái - Xám này."

What? Bộ phim này rất táo bạo, lấy SM (Sadomasochism: Bạo dâm - khổ dâm, thích bị ngược đãi) làm mảnh khố quảng cáo, nhưng tình tiết thực chất không có khẩu vị nặng như phim khiêu dâm. Tần Lộ hớp một ngụm cà phê nuốt nửa sặc ở trong miệng, cô vừa ho khan vừa định chỉ trích Triển Lê sĩ nhục thẩm mỹ của mình, đối phương lại không nhanh không chậm bổ sung một câu:

"Dĩ nhiên, phải đổi chỗ diễn xuất của nam nữ chính lại thì mới đúng."

Để cho nữ chính SM đối với nam chính, giống như, quả thật có điểm giống với khẩu vị của cô... Trong đầu Tần Lộ thoáng hiện lên hàng loạt hình ảnh H. Triển Lê nhíu mày, nhìn Sầm Gia Lạc, "Đạo diễn Sầm có thể quay được không?"

Chân mày của Sầm Gia Lạc cau lại, không biết nên nói cái gì. Anh ta để lại vé xem phim đứng dậy cáo từ. Tần Lộ nhất thời thất thần đứng lên theo, Triển Lê bên cạnh tức thời cũng đứng dậy kéo hông của cô qua, hướng đến Sầm Gia Lạc nói một câu: "Không tiễn."

Phản đối, Triển Lê làm sao biết sâu trong nội tâm của cô tưởng tượng tới việc đó.

Thấy Sầm Gia Lạc vào cửa thang máy, Tần Lộ quay đầu vừa định hỏi Triển Lê về điều này, đã thấy tay anh đang ôm eo mình buông lỏng, cúi đầu nhìn vào chi phiếu bên cạnh vé xem phim: "Anh còn tưởng là bao nhiêu tiền, thì ra chỉ một trăm vạn có thể đuổi đạo diễn Sầm đi ngay lúc đó."

Suy nghĩ bị bỗng dưng kéo trở lại, chân mày Tần Lộ cau chặt lại, "Vừa rồi anh cũng nghe thấy rồi hả?"

"Ừ." Triển Lê ôm chầm Tần Lộ, thối hơi ở bên tai cô nói: "Phim tình ái lãng mạn phù phiếm thì có gì hay, không bằng chúng ta xem Năm mươi sắc thái - xám phiên bản sống?"

Lồng ngực Triển Lê để trần, da thịt bóng loáng căng đầy vẫn còn ướt nước, cơ ngực vạm vỡ lại trần đầy tính đàn hồi, cơ bụng rõ ràng, vòng eo nàng tiên cá gầy gò kéo dài tận xuống phía dưới. Anh chỉ mặc một chiếc quần bơi, cơ đùi căng cứng, dưới quần bơi đen nhánh nổi lên một núi nhỏ. Tần Lộ nhìn có chút nóng lên: "Phần diễn của nam nữ chính có thể đổi chỗ?"

"Nếu như em thích."

Triển Lê cắn mút vành tai cô thổi hơi. Tần Lộ bị kích thích tê tê đại đại, vừa định đáp ứng, lại thấy Triển Lê cầm vé xem phim trên bàn lên thuận tay muốn xé.

"Đợi một chút — "

Mất thấy hình ảnh nam nữ chính trên vé xem phim sắp bị xé rồi, Tần Lộ nhanh chóng rút vé xem phim trên tay Triển Lê ra. Dường như ý thức được động tác này có chút quá khích, đột nhiên khuôn mặt cô lập tức trầm xuống nhìn Triển Lê, muốn há miệng phải giải thích, nhưng cũng không biết nên nói cái gì.

Ngay thời khắc ấy, rất nhiều thứ hiện lên trong đầu óc của cô. Tần Lộ cũng không hình dung ra những điều này, tình cảm đến trước lý trí phát ra mệnh lệnh đối với thân thể.

"Tôi chỉ là muốn biết đáp án mà thôi." Sau một hồi, Tần Lộ rốt cục tìm ra một lý do nhìn qua giống như lý do.

Triển Lê dùng một đôi mắt lạnh lùng u ám nhìn chăm chăm cô, hồi lâu chợt mỉm cười, chỉ là nụ cười này chưa kịp rơi vào đáy mắt, mang theo một loại ý vị châm chọc không nói ra được: "Cho nên em đã quyết định cho anh ta cơ hội minh oan."

Tần Lộ sợ nhất nhìn thấy bộ dạng châm chọc khiêu khích của Triển Lê, dường như là theo bản năng mở miệng nói: "Đây là chuyện giữa tôi và anh ấy, anh thì biết cái gì?"

Lời vừa ra khỏi miệng, Tần Lộ có chút hối hận, cô dùng ánh mắt sáng quắc lên lên nhìn trộm Triển Lê, chỉ thấy anh mỉm môi, sau một hồi mới cười lạnh và nói một câu: "Chúc mừng rốt cục đạt được ước muốn."

Nói xong anh cũng không quay đầu lại đi thẳng về hướng cầu thang.

Tần Lộ nhìn bóng lưng Triển Lê rời đi, chợt nhớ tới —— một tuần trước cô từng chụp hình mình bơi lội ở tầng cao nhất gửi cho Triển Lê, nói rằng tầng cao nhất nơi này không có công trình nào cao hơn, lại có thể nhìn thấy dòng người và xe cộ tấp nập chạy qua ở phía dưới..

Lúc ấy cô gửi hình đi hết sức trêu chọc, ý muốn gợi ý cho Triển Lê cùng cô ném thử trường hợp OOX lộ thiên, không ngờ đối phương chính là không mắc bẫy. Ai biết hôm nay...

Suy nghĩ đến khả năng Triển Lê đến là có mục đích này, Tần Lộ rất muốn mở miệng gọi anh lại, vậy mà đối phương đã biến mất ở cửa cầu thang. Tần Lộ nhìn về xem phim trên bàn, cuối cùng cũng không có dũng khí đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Khiêu Vũ Quyến Rũ

Mấy ngày kế tiếp, Tần Lộ và Triển Lê đều không có liên lạc, mỗi lần Tần Lộ về nhà, Kim Mao nhào đi lên nghênh đón cô đồng thời đều đã nhìn xung quanh cửa, khiến cho Tần Lộ một mình tại căn hộ lớn như vậy đều cảm thấy có chút cô đơn.

Trước sinh nhật một ngày, bạn bè ăn chơi của cô ở thành phố C lớn nhất cả nước, cũng tại nhà hàng sa hoa nhất - - Tinh Quang tổ chức sinh nhật cho Tần Lộ.

Tần Lộ luôn ngồi ở phòng bao VIP cao cấp nhất, mọi người vui chơi cắt bánh ngọt, mở quà, rồi lại uống rượu, không khí náo nhiệt cũng không khiến đại tiểu thư hải lòng, Tần Lộ chỉ cảm thấy ly rượu ngồi một bên, một vẻ không yên lòng.

"Oa, Lê thiếu sao còn chưa tới?"

Có người không thức thời bỗng hỏi một câu, Tần Lộ tay cầm ly rượu đỏ, ngừng một lát: "Một người không quan trọng, không cần chờ nữa."

Tần Lộ và Triển Lê đã gần một tuần không liên lạc, dựa theo sự thông hiểu nhau lúc ở chung của hai người khi còn mặn nồng, như này xem như chia tay lạnh lùng, vốn khi bắt đầu qua lại, Tần Lộ dự tính cũng là không vượt qua một tháng hai người sẽ chia tay, nhưng hôm nay nhìn căn phòng náo nhiệt như vậy, Tần Lộ lại cảm thấy được cuộc sống bỗng dưng thiếu đi một người, dù náo nhiệt thế nào cũng không còn thú vị nhiều.

Thấy đại tiểu thư mặt trầm xuống có vẻ đắm chiêu, có người tinh ý liền biết đại tiểu thư không vui. Lập tức châm nến, tắt đèn, bảo Tần đại tiểu thư ước nguyện.

"Không có gì mong muốn." Tần đại tiểu thư nhàn nhạt đáp lại một câu, mọi người vui chơi thối nển, Tiêu công tử gặp Tần Lộ vẫn là không hứng thú quan tâm, lặng lẽ gọi điện thoại, chỉ chốc lát, thủ hạ của Tiêu công tử đưa một người đàn ông mang theo khí chất thanh tú nho nhã của một nam sinh gõ cửa bước vào.

"Đại tiểu thư, đây là người mới mà công ty chúng tôi đã bồi dưỡng năm nay." Tiêu công tử cười hi hi nói.

Tần Lộ gần đây đối đàn ông cũng không có cái gì hứng thú, bất quá cũng ngại khiến Tiêu công tử mất mặt, thế là tiện đem ly rượu trong tay để qua một bên trên bàn, tiểu nam sinh thấy thế, vội vàng từ trên bàn xách ra một chai rượu, gióng nhân viên tiếp rượu một dạng đứng ở bên cạnh giúp Tần Lộ rót rượu.

Editor: Huyền Namida

"Sao cậu biết là loại này?" Tần Lộ hỏi. Trên bàn rượu được mở cũng không chỉ mở một hai loại rượu.

"Này gần nhất với đại tiểu thư, mà còn... quý nhất, cho nên tôi đoán là cái này."

Coi như có chút mất nhìn, Tần Lộ hơi chút điều chỉnh đáng ngồi, nam sinh thấy cô chưa ra một chỗ cạnh mình liền ngồi xuống.

Thấy đại tiểu thư vừa ý, mọi người cắt bánh ngọt, yên tâm chơi tiếp. Có người bảo muốn hiến ca cho Tần đại tiểu thư; một số người khuyên rằng họ nên hát bài Tiểu Ảnh Tinh khiêu vũ, một đám người liền đi theo ồn ào, hàng ghế nhất thời lại náo nhiệt hẳn lên.

Đúng lúc này cánh cửa phòng bao bỗng nhiên mở ra, Lê thiếu bước vào.

Không khí bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, tiểu nam sinh đang giúp Tần Lộ mát xa vai liền dừng tay, Tần đại tiểu thư mở mắt thấy ánh mắt sâu xa của Triển Lê nhìn chằm chằm cô.

"Xem ra tôi đến muộn." Triển Lê nhìn chằm chằm bánh ngọt đã cắt, ánh mắt vẫn dừng lại trên người Tần Lộ cùng tiểu thị tui bên cạnh, "Em chơi gì sao? Hmm?"

Ánh mắt Triển Lê thẳng tắp nhìn Tần Lộ chằm chằm, mọi người nhất thời có chút lờ mờ, bày tỏ không hiểu mối quan hệ giữa Tần đại tiểu thư và Lê thiếu. Tuy nhiên vẫn lại là ngoan ngoãn mà chưa ra một vị trí ở bên cạnh Tần Lộ, ai ngờ Triển Lê lại tìm đi một chỗ cách Tần đại tiểu thư đặc biệt xa ngồi xuống.

Đại khái là chia tay thật rồi. Trong lòng mọi người đều suy đoán như vậy, không biết người nào hô một câu, "Vừa rồi ai là nói không muốn khiêu vũ ấy."

Lời này vừa la lên, không khí lại náo nhiệt trở lại, Triển Lê trầm mặc ngồi yên một bên, đợi cho tiếng nhạc đỉnh tai nhức óc vang lên. Chỉ thấy có người nhún xuống cái nút bên cạnh chỗ ngồi, mặt tường đột nhiên trượt ra hai bên, lộ ra sân khấu.

Tần Lộ từ chối cho tiểu nam sinh mát xa, ngẩng đầu chỉ thấy một người phụ nữ nhìn có chút quen mắt, người kia vốn là cỡi áo khoác của mình ra, mặc một bộ váy ngắn màu đỏ cùng vớ da màu đen, giống nữ vương đi ra ngoài, giữa sân khấu vang lên tiếng vỗ tay kịch liệt.

Nhiệt tình, nóng bỏng, gọi cảm, người phụ nữ kia theo tiết tấu của nhạc, tùy ý vặn vẹo thân thể, kéo toàn bộ không khí náo nhiệt hẳn lên, cái loại này dường như làm cho người ta cảm thấy được hơi nóng đập vào mặt. Tần Lộ vừa định kêu một tiếng tốt, đã thấy người phụ nữ kia ánh mắt tuần tra mọi người xung quanh, bỗng nhiên hướng tới Triển Lê chớp chớp liếc mắt đưa tình.

Tần Lộ quay đầu liếc trộm hướng Triển Lê, trái lại với sự nhiệt tình lớn mật của người trên sân khấu, anh chỉ cảm ly rượu lên hướng tới người phụ nữ kia nhếch môi một cái.

Có lẽ là theo bản năng, Tần Lộ nhận thấy ánh mắt hướng về sân khấu trên, đã thấy người phụ nữ kia nhảy hơn khiêu khích hơn, vũ đạo nóng bỏng từng bước một hướng tới dưới đài đi tới.

Đó là một loại tiết tấu cảm kỳ dụ hoặc, dưới đài một mảnh thét chói tai, chỉ thấy người phụ nữ kia kiên định hướng phía mục tiêu Triển Lê đi đến, đang bên cạnh anh vặn vẹo vòng eo, trao đổi ánh mắt với anh, rồi đột nhiên nhấc chân ngồi xuống trên đùi Triển Lê...

"Bốp - -" một tiếng. Âm thanh ly rượu vừa rơi trên mặt đất.

Trong phòng lại yên tĩnh lại, mọi người theo hướng âm thanh trông qua, chỉ thấy Tần đại tiểu thư tay vẫn buông trong không trung, mà bên cạnh cô là tiểu nam sinh đang lấy ra khăn tay, khom lưng giúp cô lau chiếc váy bị rượu văng làm ẩm ướt tứ tung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quả Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Bảo Bối Muốn Chơi Thế Nào, Anh Đều Sẽ Phối Hợp

Phòng bao lập tức an tĩnh lại, Tần Lộ liếc đến ý cười trên khóe môi Triển Lê như có như không, bỗng nhiên có chút xấu hổ chính mình vậy mà lại phản ứng quá kích.

"Trượt tay." Tần Lộ sắc mặt trấn định giải thích một câu.

Cái cô mình tính Nguyễn Tinh mới vừa nãy còn đang khiêu khích Triển Lê sợ tới mức lập tức từ trên đùi Triển Lê đứng lên. Mọi người thấy dưới chân Tần Lộ đầy vụn thủy tinh, nghĩ thầm rằng muốn trượt tay đến cái trình độ gì, mới có thể đem một cái cốc đập nát như vậy.

Nghi hoặc thì nghi hoặc, nhưng không có ai lại đại dột đem vấn đề như vậy hỏi ra miệng, tất cả mọi người làm như không xảy ra chuyện gì một dạng, thay đổi cái tiết mục tiếp tục High. Không khí lại sinh động hẳn lên. Nhưng mà Tần Lộ lại không có hứng thú gì, chỉ là vừa uống rượu, vừa nhìn Triển Lê đang ở một bên trêu đùa đồng cái cô mình tính thân hình bốc lửa kia.

Mà vị mình tình gọi ư cảm Nguyễn Tình kia bị Tần Lộ nhìn chăm chăm cũng là dị thường không yên. Vừa rồi đại tiểu thư ném bẻ cái ly, đều là phụ nữ, cô ta liền ý thức được đại tiểu thư đang tức giận. Vốn muốn tìm cái lý do trước rồi khỏi nơi khói lửa này, không ngờ Triền Lê lại nhích sang một chút chừa ra một vị trí bên cạnh anh để cho cô ta bồi anh nói chuyện phiếm.

Quan hệ giữa Tần đại tiểu thư cùng Triền Lê, cô ta không phải không có nghe nói qua, nhưng mà dựa theo tình hình đêm nay cho thấy, hai người nhìn thế nào cũng giống đã chia tay, cho nên cô ta mới dám..

Vừa rồi ở trên đài, cũng không phải không có điều cố kỵ, nhưng mà người đàn ông như Lê thiếu như vậy quá cực phẩm, thực có cơ hội đưa đến trước mặt, mạo hiểm một lần cũng là nên thôi, dù sao nếu được thì lợi ích thu được cũng quá lớn.

Triền Lê gần như là dán lên vành tai Nguyễn Tình đang thủ thủ thì thủ thủ, trong con ngươi nheo lại lộ ra hưng trí không chút nào che dấu, cũng dạt dào ý cười.

Tần Lộ nhìn đáng vẻ thân mật của hai người, chỉ cảm thấy tâm tình vô cùng... Khó chịu.

"Đại tiểu thư nếu không thích, chúng ta đổi nơi khác chơi đi." Tiểu thị tươi cười cảm đã nhận ra cảm xúc của Tần Lộ, đi tới gần đề nghị.

Tần Lộ nhìn mọi người say đến mơ hồ, High càng High, còn có ôm ôm ấp ấp... Lên tiếng chào hỏi, mang theo người liền tính toán đi, ai ngờ mới vừa lướt qua ên người Triền Lê bkhi đó, bỗng nhiên bị gọi lại.

"Hôm nay sinh nhật của em, anh vốn nên chuẩn bị phần quà." Triền Lê đứng lên, dụng cái loại ánh mắt chuyên thuộc chậm rãi tình tế nhìn cô.

Vốn nên chuẩn bị? Đó chính là không có chuẩn bị. Một tuần trước bọn họ vẫn lại là người yêu, ví như Triền Lê có tâm, lễ vật chắc chắn chuẩn bị tốt từ sớm.

Tần Lộ trong lòng bỗng nhiên có phần không còn chút cảm xúc, trên mặt lại là giả vờ cười cười: "Lê thiếu anh đến đây liền rất tốt."

Triền Lê không nói gì, bỗng nhiên nở nụ cười, mặt mày trở nên sáng sủa hơn hẳn, giống như sương mù phẳng phất tan đi chỉ còn lại bầu trời quang đãng, quả thực là đẹp được rồi tình rồi mùi.

Tần Lộ thấy hơi hơi sững sờ, bên kia Triền Lê cúi người qua, cúi đầu xuống, chớp mũi cọ lên gương mặt cô, thấp giọng dụ dỗ: "Không nên cử động".

Mà Tần Lộ lại ngây người, trơ mắt nhìn bờ môi của anh càng ngày càng gần lướt trên môi cô, hơi lạnh lại còn mềm mại, trong lúc này vậy mà thật sự không hề động.

Triền Lê vươn tay cánh tay ôm lấy cô, ở trên môi cô trần trọc mút vào, cạy mở khớp hàm chui vào bên trong, trong lòng tay anh ngăn cách bởi một lớp vải dệt mỏng nhạt, dán sát vào làn da của cô, ấm áp mà thoải mái, Tần Lộ lập tức lờ mờ rồi.

Chung quanh dường như đều đã yên lặng, Tần Lộ níu chặt vạt áo của anh, bị anh ôm vào trong ngực, hô hấp trong lúc đó chỉ để lại cổ khí tức quen thuộc cùng mùi thơm ngát.

Chờ cô lấy lại tinh thần thời điểm, Triền Lê đã buông lỏng ra cô ra.

Bốn phía một trận tiếng hít không khí, quá nhiều người tròn mắt há hốc mồm nhìn bọn họ, Tần Lộ nhất thời không biết trong hồ lô của Triền Lê chứa cái gì, lại không thể trực tiếp phát tác, chỉ có thể nhủ mi hung hăng trừng mắt nhìn anh.

Triền Lê cái gì cũng đều không có nói, ánh mắt anh nheo lại, môi mông hơi hơi nhấp lên, vẽ ra một cái cười mơ hồ, sâu xa liếc mắt nhìn tiểu thị tươi phía sau Tần Lộ một cái. Dơ tay vỗ nhẹ nhẹ đôi máp Tần Lộ: "Các người trước chơi đi, anh trễ chút lại đi tìm các người."

Ngữ khí là sủng nịch nói không nên lời, ánh mắt lại ngoan độc để cho tiểu thị tươi bên cạnh Tần Lộ toàn thân run lên.

Tần Lộ nhíu mi: "Lê thiếu lời này là có ý tứ gì?"

Triền Lê cười đến càng dịu dàng hơn: "Bảo bối hôm nay sinh nhật em, em nghĩ muốn ngoạn chơi thế nào anh đều đã phối hợp em."

Người ở đây gần như cảm đều nhanh rút, vẻ mặt lại vô cùng đặc sắc, Triền Lê lại là trấn định rút tay về, ngồi trở lại trên sofa cùng người phụ nữ kia tiếp tục nói chuyện phiếm.

3P? Lê thiếu cũng không đại lượng như vậy đi. Nếu là trước đây, đối với loại hành vi không tiết tự bôi đen chính mình này của Triền Lê dành cho cô, Tần Lộ chắc chắn trong lòng trước đem mười tám đời tổ tông nhà Triền Lê ăn cần thăm hỏi mấy lần.

Nhưng hôm nay, không biết là tại sao, Tần Lộ lại không tức giận được, ngược lại, cô chỉ cảm thấy coi như không thấy gì, thậm chí có chút đương nhiên, cô sâu xa nhìn Triền Lê liếc mắt một cái, mang theo người ra khỏi phòng bao, quả nhiên, mới vừa ra khỏi cửa lớn, tiểu thị tươi liền đưa ra đủ loại lý do không thoải mái.

"Sao vậy,đàn ông các người cũng có mấy ngày này?" Lên xe, Tần Lộ mở miệng châm chọc.

Tiểu thị tươi muốn khóc đến nơi, thật là có chút bị dày vò giống như đi cả đến thăm:

"Đại tiểu thư, chúng ta đây là đi đâu? Lê thiếu một hồi hân không thật muốn đến đi?"

"Đại tiểu thư, dạ dày tôi thật có chút đau, mà còn thất lung của tôi cũng không tốt, tôi sợ một hồi sẽ phá hủy của hưng trí của các người."

"Đại tiểu thư, đừng nhìn tôi bộ dáng vô cùng... nở nang, tôi kỳ thật cực kỳ bảo thủ, ngoạn chơi không kích thích đâu."

"Đại tiểu thư, nếu không như vậy đi, tôi có người anh em, đáng về không tệ, thể lực cũng được - - "

...

"Dừng xe!" Bị quấy nhiễu được đến nhần không thể nhần nổi nữa Tần Lộ cuối cùng nhịn không được rống một câu.

Tiểu thị tươi mắt thấy sau xe đang đỗ không có lấy một người đi đường, trên đường lại không có chiếc xe nào chạy qua, sợ tới mức giật mình một cái, cảnh giác nhìn Tần Lộ.

"Đi xuống - - "

Tần Lộ mở miệng nói một câu, tiểu thị tươi cho rằng chính mình nghe lầm, mở to hai mắt, mãi đến khi Tần Lộ lặp lại một lần, mới nhẹ nhàng thở ra, mở cửa xe, nhanh như chớp biến mất không thấy bóng dáng.

Tần Lộ sừng sốt một hồi, để cho lái xe quay đầu đem xe hướng nhà lớn Tần gia chạy đi. Còn chưa tới cửa nhà, chỉ thấy xe Triển Lê dừng ở phía trước, mà bản nhân anh lại đứng ở trước xe hút thuốc.

Trên thân anh mặc tây trang, áo somi bên trong bị mở ra hai khuy áo, anh tùy ý đứng ở nơi đó, nhìn thấy cô, chân mày giương lên, khóe miệng chậm rãi gợi lên, hoàn toàn một vẻ ngênh đón.

Mẹ nó, tại sao lại để người đàn ông này đẹp ngời ngời như thế! Đến tay cũng mê người như vậy khiến người ta không cưỡng lại được rồi!

Tần Lộ nhìn Triển Lê, chỉ một thoáng, trong lòng thoáng xẹt qua một ý nghĩ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Lòng Chim

Tần Lộ xuống xe, chỉ thấy Triển Lê quay đầu lại nhìn cô, ánh mắt "vô tình" quét về phía sau lưng cô: "Đại tiểu thư đi một mình sao?"

"Lê thiếu không phải cũng tới một mình chứ?" Tần Lộ hỏi ngược lại.

"Tôi đang đợi em."

Hơi thở của anh nhẹ lướt qua, mang theo mùi hương thoang thoảng, dễ chịu vốn có, còn vương chút hương rượu vang, sau tai hơi ửng đỏ, chỉ có một đôi mắt trong veo vô cùng đẹp đẽ.

Tần Lộ sừng sốt một giây mới dời ánh mắt đi, có chút giữu cọt mở miệng nói: "Chờ tôi sao? Tôi cũng sẽ không nhảy đầm vũ."

Khóe môi đẹp đẽ của Triển Lê chọt cong lên, híp mắt nhìn cô, dường như nhìn rõ được sự ưu tư nơi đáy mắt cô, một lát sau vui vẻ cười thành tiếng: "Ghen à?"

Tần Lộ quay đầu sang trừng mắt với anh: "Con mắt nào của anh thấy tôi ghen chứ."

Triển Lê cười nhưng không nói, Tần Lộ bị bộ dạng muốn cười lại không cười của anh làm cho tức giận, hàm răng ngứa ngáy, xoay người không thêm để ý đến anh nữa, tiếp tục bước vào đại sảnh của Tần gia, ai ngờ một giây sau cánh tay liền bị bắt lại.

Tần Lộ buộc phải quay đầu lại, chỉ thấy hai cánh tay của anh vây cả người cô ở trong ngực.

Tần Lộ bị anh ôm trong ngực, toàn bộ tầm mắt của cô chỉ có anh. Từ góc độ của cô nhìn sang, có thể thấy được chiếc cằm hoàn mỹ, sống mũi thẳng tắp, gương mặt tuấn tú nước chảy mây trôi, đường cong lưu loát, một đôi mắt nhìn cô, mang rõ nụ cười vô cùng dịu dàng.

Anh ghé sát vào mái tóc bên tai cô, thấp giọng nỉ non: "Mấy ngày qua có nhớ tôi không?"

Triển Lê cứ như vậy khiến người ta khó mà kháng cự lại được.

Tần Lộ đưa tay đẩy lồng ngực Triển Lê ra, tạo ra một khoảng cách với anh, rồi mở miệng nói: "Lê thiếu, chúng ta đã chia tay rồi."

"Chia tay ư, chuyện bao lâu rồi thế?" Anh thờ ơ mở miệng, vòng tay anh ôm ngang hông cô từ từ siết chặt, tư thế ôm Tần Lộ đổi thành từ phía sau ôm lấy eo cô, dán sát vào sống lưng cô: "Tôi nghĩ em hiểu lắm rồi, nếu như muốn chia tay, tôi sẽ không dùng loại phương thức này."

Nhưng tôi không hiểu lắm——, lúc đầu cô chính là định đối xử lạnh nhạt rồi chia tay với anh.

Lời này Tần Lộ còn chưa thoát khỏi miệng, người phía sau đã mở miệng nói bên tai cô: "Không muốn nhìn qua lễ vật tôi đã chuẩn bị một chút ư?"

Không muốn sao? Dĩ nhiên muốn rồi! Đến bây giờ Tần Lộ đã đoán vô số lần.

Nhưng nếu như lúc này mà đồng ý, anh sẽ coi hai bên thế nào, như chưa có chuyện gì xảy ra sao? Nếu như bây giờ kiên quyết dứt khoát tỏ ra không có hứng thú, xoay người không chút do dự mà rời đi, vậy là bọn họ liền game over...

"Yên tâm đi, không cần cương gì đâu." Triển Lê dường như nhìn thấu được tâm tư xoắn xít Tần Lộ, hỏi hột giải thích một câu, nói: "Lễ vật đang ở trên đảo, không mang theo được, em phải tự mình đi kiểm tra thôi."

Lễ vật bao lớn mà lại không thể mang ra ngoài được, rốt cuộc lòng hiếu kỳ cũng nổi lên, Tần đại tiểu thư cuối cùng cũng không nhịn được mà hỏi một câu "Lễ vật gì vậy?"

"Lát nữa em sẽ biết thôi."

Triển Lê cười khẽ một tiếng, Tần Lộ biết, tính tò mò nổi lên, tay chân ngứa ngáy không chịu được.

Lái máy bay trực thăng vào ban đêm chần chẫn là thử thách cực lớn đối với bị máy bay cùng với kỹ thuật của người điều khiển. Cũng may Triển Lê mang theo người điều khiển rất thành thạo, không tới một giờ sau, trực thăng đã bay từ Tần gia đến bầu trời đảo tư nhân của Triển Lê.

Màn đêm phủ xuống hòn đảo một màu đen như mực, Triển Lê thao trên điện thoại di động thông qua phần mềm điều khiển, mở thiết bị chiếu sáng trên đảo lên, trong phút chốc ánh đèn liền sáng lên, Tần Lộ nhất thời sững sốt một chút.

Dưới màn đêm, hòn đảo giống như một miếng bánh ngọt, mà chuỗi ánh đèn phát sáng trên hòn đảo chính là: QL, Happy Birthday. (QL là viết tắt tên Tần Lộ, phiên âm Qiu Lou)

Tần Lộ đã không còn tâm tư của thiếu nữ nữa, nhưng lúc thấy ánh đèn sáng lên trong nháy mắt đó, trái tim nhỏ vẫn không nhịn được mà rung động, ít nhất Triển Lê rất có lòng, đối lại là cô, cô cũng không có kiên nhẫn mà bố trí những thứ này, dù cho những chuyện thế này chỉ cần một câu nói của cô, cấp dưới sẽ giúp cô hoàn thành.

Trực thăng bắt đầu hạ xuống chậm chậm. Sau một loạt tiếng vang, Triển Lê đỡ Tần Lộ xuống trực thăng, lúc bước qua cánh cửa thủy tinh của biệt thự, Tần Lộ liếc thấy ngoài phòng trên sân cỏ dựng một bữa ăn trên bục, trên bàn còn bày dao đĩa và giá nến.

Nghĩ đến Triển Lê hẳn còn chuẩn bị bữa tối, đáng tiếc đều vô dụng, Tần Lộ đi theo Triển Lê vào cửa, mãi đến khi đi thẳng đến phòng cô từng nghỉ lại trên tầng hai lúc trước, lần này là thật sững sốt.

Căn phòng này được trang trí lại lần nữa, không phải đơn giản như lần trước cô thấy, bảo thạch màu lam, hoa hồng màu đỏ, cây quất mang màu sắc ấm áp, tối tăm, các sắc thái đều vô cùng đậm đà, mạnh mẽ va chạm, mang lại hiệu quả đầu tiên đến người ta là cảm giác tựa như bản thân đang ở không gian khác biệt. Trần nhà ban đầu làm bằng thủy tinh trong suốt bị chất liệu thủy tinh màu xanh lá cây mỏng manh thay thế, ba tầng hình tròn trên đỉnh cộng thêm đèn vòng màu xanh đậm khiến nơi này càng tăng thêm một phần quyến rũ.

Bên tay phải căn phòng chính là một bàn trang điểm, những bông hoa được xếp thành con chim khổng tước. Tần Lộ bước vào bên trong, cũng bị ánh sáng phản chiếu lấp lánh tuyệt sắc kia của nó hấp dẫn. Tựa như một bức tranh khổng tước xanh biếc, sở dĩ có thể phơi bày ra hiệu quả khúc xạ bảy màu rực rỡ, cùng hình vẽ gạch men hoàn toàn bị phủ diễn, vật liệu chế tạo nên đều là vỏ sò.

Mà để cho người ta kinh sợ hơn, chính là bên trong căn phòng có một cái lồng chim đặc biệt lớn. Song sắc kim loại màu đỏ tươi kết hợp với màn che làm từ vải nhung màu vàng, bao kính quanh giường tròn bên trong bán kính hai mét. Kéo tấm màn xuống, cái lồng chính là một không gian hoàn toàn khép kín tĩnh tế mà tĩnh mịch, tuyệt đối xa hoa, trắng lẹ.

Quan trọng là chiếc lồng chim kia còn đang treo lên, ngũ ở trên đó có cảm giác đang đưa...

"Đây là lễ vật đưa tôi ư?" Tần Lộ kinh ngạc mở miệng, chưa từng nghĩ tới sẽ có một nhà thiết kế có thể thiết kế ra Dream House cho cô, mặc dù đây chỉ là một căn phòng ngủ.

"Thích không?" Triển Lê thấp giọng nói bên tai cô.

Tần Lộ gật đầu một cái, bỗng nhiên lại kịp phản ứng: "Nhưng mà đây đang là phòng của anh, bàn trang điểm của anh, giường của anh... Chuyện này có liên quan gì tới tôi."

"Nếu em thích thì đều là của em, bao gồm cả đảo này, còn có tôi."

Ba chữ cuối cùng, Triển Lê thốt ra hết sức mập mờ, giống như ngâm âm một vòng nơi đầu lưỡi rồi mới thốt ra, phá lệ ẩm ướt, ẩm áp.

Tần Lộ mơ mộng một chút đến hình ảnh Triển Lê trần truồng nằm trên chiếc lồng chim to ở trên giường lúc quan hệ trông thật ngon, không nhịn được sờ sờ lỗ mũi mình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chơi Trối Buộc

Sau khi tắm rửa, Triển Lê nằm ở trên giường, toàn thân chỉ quấn một tấm khăn tắm ở thắt lưng, trần ngập hương vị nam tính: trán hơi nhô ra, lông mày dày rậm, mắt sâu, không dài, nhưng có cảm giác đôi lông mi dày ở dưới ánh đèn phủ lên tạo thành một cái bóng, cái mũi cao thẳng, ngay cả đôi môi cũng tinh tế và chặt chẽ.

Thân thể màu trắng tương phản hoàn toàn với chiếc giường màu đỏ, đặc biệt hấp dẫn. Tần Lộ rất không dễ dàng mới tìm được một cuộn dây lụa trong biệt thự, tiếc rằng trước đó không mua các loại đạo cụ ở trên mạng..

"Đại tiểu thư muốn chơi trối buộc sao." Triển Lê liếc thứ gì đó trong tay Tần Lộ, híp mắt cười cười.

"Đừng hiểu lầm, đây là chuẩn bị cho anh." Tần Lộ lên giường, chiếc giường theo động tác của cô lung lay một cái, cô đành phải cúi người, chống thân thể cạ lên người Triển Lê.

"Tôi không hiểu lầm, tôi nói - -, cô muốn ngoạn chơi như thế nào tôi đều sẽ phối hợp." Triển Lê phối hợp giờ hai tay mình lên, tùy ý để Tần Lộ trối chúng lên đầu giường, từng vòng ghim chặt.

Buộc xong hai tay, sau đó là hai chân, Tần Lộ sau khi trối người Triển Lê thành hình chữ "Đại" ở trên giường, leo lên người anh, thuận tay lột vật che chắn duy nhất trên người anh xuống, tinh tế thưởng thức kiệt tác này.

Thân thể thon dài của Triển Lê mở hình chữ "Đại", bộc lộ sức mạnh. Yết hầu nổi lên, xương quai xanh mê người, bộ ngực cường tráng, đường cong cơ bụng mê hồn, xuống dưới nữa đó là nơi dục vọng nằm đó.

Nhưng không tương xứng với thân thể bốc lửa tràn đầy năng lượng đó là, hiện tại con thú lớn giữa bụi cỏ kia chính là đang nằm im như ngủ gật, không thấy chút hung dữ nào của ngày xưa.

Trước kia, dù chỉ là một nụ hôn, Tần lộ cũng cảm nhận được có cái gì đó cạ vào cô, mà lúc này, cô cởi sạch sẽ quần áo, phía dưới của anh lại vẫn cứ không phản ứng..

"Lê thiếu, anh nói xem thực ra, trước kia có phải anh đã uống các loại thuốc không?" Tần lộ buồn bực, vỗ má Triển Lê, đùa bỡn hỏi.

"Bảo bối, cởi quần áo cô liền biết." Triển Lê lại trừng mắt nhìn, cảm dỗ mở miệng. Đương nhiên, anh hẳn không nói cho cô, vì để phối hợp với cô, vừa rồi anh đặc biệt bỏ thêm đá vào bồn tắm nước lạnh, nếu không tiểu huynh đệ đến nay đã không còn ngoan ngoãn như vậy.

"hiện tại anh không có quyền nói chuyện." Tần lộ không chịu cởi quần áo, cô từ trên giường quỳ đứng lên tách hai đùi ngọc ra, trực tiếp dạng chân ngồi lên bụng dưới rắn chắc của Triển Lê.

"Bảo bối không cần đạo cụ khác sao?" Triển Lê nhú mày, thanh âm vô cùng mê hoặc, " Ví dụ như, roi da, ngọn nến các loại..."

Tần Lộ bị dọa đến suýt nữa ngồi không vững: Triển Lê hẳn không phải là tuýp người thích bị ngược đãi chứ?!

Loại sự tình SM này, Tần lộ cũng chỉ là ngẫm nghĩ mà thôi, cũng chưa có hành động thực tế. Cái gì mà roi da, ngọn nến... Cô căn bản không biết cụ thể phải làm như thế nào.

Cô ngồi ở trên người Triển, sừng sốt một hồi mới đặc biệt hào khí mở miệng nói: "Lần đầu tiên chúng ta nhẹ nhàng chút, tôi không muốn anh bị thương."

Triển Lê nghe vậy cúi đầu nở nụ cười, Tần Lộ nhìn không được bổ sung một câu: "Yên tâm, dù không có đạo cụ,tôi cũng sẽ làm anh vui vẻ."

Nói xong, cô vùi đầu vào càn cổ anh ngửi, cái lưỡi trơn ẩm ôn nhu liếm láp cổ gáy của anh, nhiệt độ nóng cháy, chậm rãi lan ra trên làn da trắng. Hô hấp của Triển Lê bắt đầu biến đổi, Tần lộ ghé vào trên người anh, ngón tay non mềm bắt đầu không ngừng ở trên da thịt của anh tận lực ma sát, kích thích mẫn cảm của anh.

Triển Lê ngẩng đầu lên hơi hơi thờ dốc một hơi, Tần lộ nhân lúc anh ngẩng lên, ngâm lấy yết hầu của anh..

Trong ngày thường cô hận nhất là khi anh hành hạ cô đến dục tiên dục tử, anh lại vẫn mang một bộ dáng áo mũ chỉnh tề, món nợ này cô quyết định hôm nay cùng nhau đòi lại.

Tần lộ dòi xuống phía dưới, cúi đầu dùng môi hôn lên ngực Triển Lê. Mặt trên cơ ngực cực kỳ cứng rắn, từng khối từng khối góc cạnh rõ ràng, theo cơ ngực hôn đến hai điểm nổi lên nam tính của anh, Tần lộ học bộ dáng của anh ôn nhu ngậm vào trong miệng, liếm láp hai điểm đó.

"Ừm..."

Cuối cùng, Triển Lê khàn cổ họng hừ một tiếng, đầu lưỡi Tần lộ điểm nhẹ trên hai vòng tròn màu cà phê kia, trượt đi trượt lại trên hai núm xinh đẹp của anh. Thường thường dùng môi mềm ngậm chặt tất cả ngực anh, dùng lực cắn tạo ra âm thanh chắc chắn.

Trên người cô vẫn mặc áo tắm rộng lưng thùng, nửa kín nửa hở tuyệt đối mê người, đường cong xinh đẹp, bả vai hơi hơi co rúm lại, hai luồng trắng nõn chen chúc tạo ra khe rãnh, dần dần lan ra ý kêu gọi mơ hồ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Khẩu Giao

Triển Lê hít mất cảm thụ được động tác của Tần Lộ, cơ bắp trên người có thể thấy căng lên rõ ràng, bốn dải khăn lụa trói chặt Triển Lê nhất thời căng ra, giương hơi lung lay, Tần Lộ từ ngực của Triển Lê ngẩng đầu, anh mất như tơ lụa nhìn anh: "Thoải mái sao."

"Sao lại biến thành bảo bối cô hầu hạ tôi rồi?" Triển Lê hơi hơi thở dốc, thanh âm khàn khàn dường như có thể vắt ra nước.

Hừ, một lúc nữa anh sẽ không suy nghĩ như thế.

Tần Lộ không để ý đến Triển Lê, trừng phạt nhả viên ngọc trong miệng ra, Sao lại biến thành bảo bối cô hầu hạ tôi rồi?" Triển Lê hơi hơi thở dốc, thanh âm khàn khàn dường như có thể vắt ra nước.

Hừ, một lúc nữa anh sẽ không suy nghĩ như thế.

Tần Lộ không để ý đến Triển Lê, trừng phạt nhả viên ngọc trong miệng ra, đổi thành dùng lưỡi liếm cơ bắp của anh. Vốn là có mùi, lại là sáu mùi cơ bụng sắp hàng chỉnh tề. Dĩ nhiên cô cũng sẽ hướng về phía trước tiếp tục vỗ về chơi đùa yết hầu của anh, thậm chí hôn đôi môi anh, cùng đầu lưỡi anh vui chơi nô đùa.

Triển Lê thở dốc càng thêm nặng nề, trên trán toát ra mồ hôi. Tần Lộ nhìn cả người người đàn ông buộc chặt, lưỡi liếm đi mồ hôi trên mặt anh, tựa như bình thường anh nói cô ẩm ướt, "Lê thiếu sao anh đổ nhiều mồ hôi như vậy?"

"Bởi vì tôi muốn cô..." Triển Lê khàn cổ họng không chút để ý thừa nhận. Anh mở to một đôi mắt đầy dục vọng, nhìn chăm chăm vào Tần Lộ, vẻ mặt mê loạn lại ảm đạm, bộ dáng đặc biệt mê hoặc.

Không không không, đang chơi trói buộc, sao có thể nửa đường thay đổi kịch bản như vậy.

Tần lộ cúi đầu không nhìn tới Triển Lê, ổn định tâm thần, từ trên người anh đứng dậy, quỳ xuống giữa hai chân anh.

Nhục bồng vĩ đại tinh thần sớm hưng phấn dựng đứng lên. Thân côn thịt tím đen, gân xanh vờn quanh, quy đầu cực lớn cũng toát ra từng giọt nhiệt dịch trong suốt, đặc biệt tản ra trên người Triển Lê, làm cho người ta rung động khó thờ.

Tần Lộ thấy tim ngửa ngửa, bụng dưới dâng lên một cỗ tăng vọt, suýt nữa liền cảm lòng không được, may mà cô nhìn đến chỗ cuộn dây lụa mới vừa rồi bị cô ném sang một bên, trước lúc cô rối loạn tâm thần, rất nhanh cầm lấy dây lụa, vòng quanh dục vọng hưng dữ của Triển Lê, từng vòng dùng lực quấn quanh.

"ừm..." Triển Lê kêu rên ra tiếng, mày nhíu lại, Tần Lộ vừa ý thường thức vẻ mặt của Triển Lê, hai tay nắm ở dục vọng, thuần thực làm động tác.

Tay nhỏ mềm nhẵn cách một tầng dây lụa nắm lấy bồng thân, năm ngón tay linh hoạt xoa sát những huyết quản hưng dữ trên bề mặt cậu nhỏ của anh. Dục vọng của Triển Lê dưới sự trêu chọc của Tần Lộ trương to hơn nữa, lại bởi vì bị dây lụa chặt chẽ trói chặt, sản sinh cảm giác vừa đau lại khuây khoả; hai tay Triển Lê cuộn chặt, miệng lớn thở hào hển, ngực kịch liệt lên xuống, cuối cùng phát ra một âm thanh khác lạ:

"Tần... Lộ..."

Tiếng nói khàn khàn mà kêu gọi, ba phần khuây khoả, ba phần thống khổ, ba phần quyến rũ, còn có một phần cầu xin, Tần Lộ không chịu tiếp chiêu, cô quỳ gối giữa hai chân Triển Lê hết sức chuyên chú làm động tác, thậm chí cúi người vùi đầu liếm liếm đuôi trong của anh, Triển Lê nói không ra lời.

Tiếng thờ dốc nặng nề vang vọng ở trong phòng, Tàn lộ khẽ ngẩng đầu, có thể nhìn thấy bốn dạng Triền Lê vùng vẫy.

Hai mắt anh gắt gao nhắm lại, tay nắm lấy đệm giường, gân xanh hiện ra dữ dội, mồ hôi tinh tế che kín trán của anh, cả thân thể căng thẳng, chỉ có ngực không chịu được lên xuống, phoi lộ ra đường cong trần ngập sức mạnh, làm người ta nhiệt huyết sôi trào!

Tàn Lộ nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt, mà xui quẻ khiến cô vuron lười ra, quyến rũ dường như liếm liếm chất lỏng màu trắng đục trên đỉnh dục vọng.

Mùi vị nơi đó không hề khiến cô chán ghét, cô đơn giản cúi người ngậm chặt tất cả đỉnh,

"Tàn Lộ!" Giường bỗng rung lên, Triền Lê gần như là nghiêng răng nghiêng lợi hô một câu.

Tàn Lộ quay đầu nhìn Triền Lê thần sắc đã vừa khoái hoạt vừa đau khổ ản ản, có dường như không hề cảm giác thỏa mãn.

Cô thấp đầu trên dưới thông thả chà sát thân nhục bồng, lòng ngón tay mềm mại lần lượt quét qua gân xanh nổi lên. Cái lưỡi thom tho cũng vô cùng tự nhiên phối động tác trên tay, dọc theo đầu cự long chỗ rãnh nông liếm một lần, cuối cùng mới đưa tất cả quy đầu toàn bộ ngậm vào trong miệng dùng lực cắn nuốt...

Thân thể Triền Lê khản trương căng lên, hai chân thon dài dùng lực thu hồi lại, kéo căng dây lụa buộc vài chân giường đến mức cực đại; giường theo đó mà nhẹ nhàng lắc lư.

Tàn Lộ một mặt nuốt nhả sự vật trong tay, một mặt thưởng thức biểu tình của Triền Lê, chỉ cảm thấy bên dưới cơ thể trống rỗng khó nhìn, mà miệng càng tê mồm.

Thôi, không chơi nữa.

Miệng Tàn Lộ chua xót nhả vật thể bên trong ra, nhìn dục vọng bị mình giày vò đến hưng dữ không thôi, cuối cùng tốt bụng buông tay tháo phần trói buộc phía dưới dục vọng ra, dục vọng hưng dữ vì động tác của cô khẽ run, nhiệt độ tựa hồ nóng bỏng có chút dọa người.

Tàn Lộ cúi sự trói buộc ra, bàn tay lạnh vừa mới phủ lên trên, một trận áp lực găm nhẹ đột nhiên phát ra trong cổ họng Triền Lê, bụng dưới anh gắt gao co rút lại, phun ra tinh dịch đậm đặc, bất ngờ không phòng ngự bắn lên mặt Tàn Lộ.

Bạn đang đọc truyện *Vỏ Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Dẫn Đo

Triền Lê mở mắt liền nhìn thấy Tàn Lộ đang quỳ gối giữa hai chân mình, nhúu mày lau đi chất lỏng màu trắng trên mặt.

Môi cô đỏ tươi hơi sưng, áo tắm trên người cũng lờ lờ xới tung ra.

Liếc mắt một cái nhìn nam căn vừa mới phát tiết lại có ý định ngẩng đầu. Tàn Lộ thấy thế liền giương mắt trừng anh: "Không phải anh vừa uống thuốc kích dục chứ hả?"

"So với thuốc thì em càng có độc tính mạnh hơn." Trên mặt Triền Lê hơi ửng hồng, mang theo ý thỏa mãn cùng lười nhác, nhếch môi: "bảo bối ướt sao? Có cần anh uy uy em hay không?"

Tàn Lộ không thèm để ý đến anh, cô đứng dậy rút lui ở giữa hai chân anh, chuẩn bị đi vào phòng tắm thì bỗng nhiên đèn tắt hết.

Đứt cầu dao rồi hả ? Điện trên đảo này kém đến thế sao.

Tàn Lộ vừa mới chửi thề một câu, nghe thấy tiếng gì đó đứt đoạn, một giây sau Triền Lê đã từ trên giường ôm lấy sau lưng cô rồi.

"Anh... Anh tránh ra." Tàn Lộ nhúu mày, trên đảo này không những điện kém mà dây băng đều cũng là đồ dỏm nốt.

Cảm thấy bàn tay to lớn cực nóng của anh đang lần mò trên người mình tìm kiếm chỗ dục hòa, Tàn Lộ cố ý đẩy anh ra: "Tôi muốn đi trước chuẩn bị vài thứ."

"Không cần..." Triền Lê ôm Tàn Lộ từ phía sau, nhẹ tay thăm dò vào áo tắm, đem ngực đôi ngực đẩy dằm dính đầy chất lỏng của cô dính sát với ngực mình: "Anh thích trên người em mang hương vị của anh."

Cảm nhận được hành động ác liệt của Triền Lê, Tàn Lộ tiểu thư có chút nổi giận: "Nhưng mà tôi không thích."

"Là sao? Để anh giúp liếm sạch sẽ nhé."

Triển Lê thay đổi tư thế, áp đảo Tần Lộ phía dưới thân, dùng lưỡi liếm qua chiếc cổ thon dài của cô, sau đó chạy dọc xuống bên dưới.

Cơ thể tê rần.

Tần Lộ không nói gì nữa, thả lỏng thân mình mà hưởng thụ sự hầu hạ của Triển Lê.

bầu trời bên ngoài đầy sao, đầu lưỡi của Triển Lê ướt át mà ấm nóng, liếm mỗi tác da thịt là lại một tác mẫn cảm đến điên dại, Tần Lộ ngửa cổ thờ dốc, thân thể dần dần mềm nhũn, tế bào toàn thân tê liệt đến gần như chết đi vì khoái cảm.

"Triển Lê..."

Cuối cùng cô không nhịn được mà kêu tên của anh, anh ghé sát tai cô, đầu lưỡi liếm trên vành tai, ngậm lấy rồi đảo quanh: "Em muốn tư thế gì?"

"Tùy anh." Tần Lộ nhắm mắt: "Nhanh một chút."

Triển Lê cười nhẹ một tiếng, đỡ cô ngồi quỳ dậy, từ phía sau đi lên, kéo hai tay của cô ra phía sau lưng: "Nắm chặt một chút."

Tần Lộ nghe theo lời anh, cảm giác được dục vọng nóng bỏng của Triển Lê đang đụng đến giữa đùi mình, cô chủ động nâng mông lên, để cho đỉnh đầu nóng bỏng chạm đến cánh hoa.

Bộ vị ma sát, thứ cứng rắn chen giữa hai cánh hoa nhấp nháy đỉnh động, Tần Lộ cảm nhận được mình tiết ra rất nhiều nước, toàn thân đều nóng lên.

"Triển Lê..." Cô nhịn không được mở miệng thúc giục.

Anh bóp chặt cái mông của cô lại, dùng quy đầu ma sát một chút.

"Mấy ngày nay nhớ nó không?"

"Nhớ..."

"Nhớ anh không?"

"..."

"Không nhớ?"

"...Nhớ... nhớ!"

Cảm thấy dị vật nơi cửa mình muốn thoái lui, Tần Lộ vội vàng chịu thua, Triển Lê mỉm cười, banh hai chân ra ngoài, dục vjing thô trưởng tiến thẳng đến miệng huyết, đâm sâu vào lớp lớp thịt non, thẳng đến miệng tử cung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn- Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.